

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o plačilnih storitvah in sistemih obsega:

- Zakon o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS (Uradni list RS, št. 58/09 z dne 27. 7. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-A (Uradni list RS, št. 34/10 z dne 30. 4. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-B (Uradni list RS, št. 9/11 z dne 11. 2. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-C (Uradni list RS, št. 32/12 z dne 4. 5. 2012),
- Zakon o spremembah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-D (Uradni list RS, št. 81/15 z dne 30. 10. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-E (Uradni list RS, št. 47/16 z dne 1. 7. 2016).

ZAKON

O PLAČILNIH STORITVAH IN SISTEMIH (ZPLASS)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 5)

1. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1. PODPOGLAVJE VSEBINA ZAKONA

1. člen

(predmet urejanja)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
2. pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
3. pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,

4. pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
5. pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja,
6. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja,
7. pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
8. pravila o zamenjavi plačilnih računov in
9. pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

(2) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve določb Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES ter odločanje o prekrških.

(3) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve določb Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345, z dne 8. 12. 2006, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1781/2006/ES), pristojna organa za nadzor nad izvajanjem Uredbe 1781/2006/ES ter odločanje o prekrških. Ta zakon določa tudi prenose sredstev, za katere se Uredba 1781/2006/ES na ozemlju Republike Slovenije ne uporablja.

(4) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU in odločanje o prekrških po Uredbi 260/2012/EU ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 260/2012/EU.

(5) S tem zakonom se določajo sankcije za kršitve Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU), pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU in odločanje o prekrških po Uredbi 2015/751/EU ter postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi z določbami Uredbe 2015/751/EU.

2. člen

(prenos in izvajanje predpisov EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in

sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009, str. 37) in Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 120), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);

2. Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 5. 12. 2007, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 97), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES);
3. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);
4. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU).

3. člen

(izključitev iz uporabe tega zakona)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
2. plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika, pooblaščenega, da se pogaja ali dogovori v imenu plačnika ali prejemnika plačila o prodaji ali nakupu blaga ali storitev;
3. poklicni prevoz bankovcev in kovancev, vključno z zbiranjem, obdelavo in dostavo;
4. nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
5. storitve, kjer prejemnik plačila po izvršeni plačilni transakciji v obliki plačila za blago ali storitve, na izrecno zahtevo plačnika, ki jo je podal pred izvršitvijo plačilne transakcije, plačniku izroči gotovino;
6. posle menjave denarja, ki se opravljajo kot menjava gotovine za gotovino;
7. plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov:

- papirnih čekov v skladu z zakonom, ki ureja ček, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne čekom v skladu z zakonom, ki ureja ček,
 - papirnih bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve (na primer darilni boni, boni za prehrano in druga podobna potrdila),
 - papirnih potovalnih čekov,
 - papirnih poštnih nakaznic;
8. plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema ali sistema za poravnavo vrednostnih papirjev in ki izhajajo iz udeležbe v takšnem sistemu, ter plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema, poravnalnimi agenti, klirinškimi agenti in centralnimi bankami ter ponudniki plačilnih storitev, ki niso udeleženci plačilnega sistema;
 9. plačilne transakcije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti in uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev, vključno z izplačevanjem dividend ali drugimi izplačili na podlagi pravic iz vrednostnih papirjev, ter plačilne transakcije v zvezi z odkupom ali prodajo vrednostnih papirjev, če takšne transakcije izvede član sistema za poravnavo vrednostnih papirjev ali druga oseba, ki lahko v skladu z veljavnimi predpisi opravlja investicijske storitve in posle, storitve hrambe ali skrbniške storitve v zvezi s finančnimi instrumenti strank;
 10. tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, preverjanjem pristnosti podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, ter druge podobne storitve, če ponudniki teh storitev v nobenem trenutku nimajo možnosti neomejenega razpolaganja z denarnimi sredstvi, ki se prenašajo;
 11. plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih, s katerimi se omogoča plačevanje za nakup blaga ali storitev:
 - samo v prostorih izdajatelja ali
 - v okviru omejene mreže ponudnikov blaga ali storitev, ki so medsebojno povezani na podlagi trgovinskega sporazuma z izdajateljem, ali
 - za omejen izbor blaga ali storitev;
 12. plačilne transakcije, izvršene s kakršnimi koli telekomunikacijskimi, digitalnimi ali informacijsko-tehnološkimi napravami, za plačilo vsebin, ki se dobavljajo na telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave in se uporabljajo na teh napravah, pod pogojem, da upravljavec telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko tehnološkega sistema vsebinam doda bistvene dodatne lastnosti v obliki dostopa, prenosa ali iskalnih funkcij in zaradi tega ne deluje zgolj kot posrednik med kupcem in ponudnikom vsebin;
 13. plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;

14. plačilne transakcije, izvršene med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, ali med podrejenimi družbami iste nadrejene družbe, brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni družba iz iste skupine;
15. storitve, povezane z dvigom gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne izvajajo drugih plačilnih storitev;
16. denarno vrednost, shranjeno na instrumentih iz 11. točke tega odstavka;
17. denarno vrednost, shranjeno na napravah iz 12. točke tega odstavka.

(2) Za plačilne transakcije na podlagi papirnih menic v skladu z zakonom, ki ureja menico, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne menicam na podlagi zakona, ki ureja menico, se uporablja le 8. poglavje tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom podrobneje določi lastnosti storitev in plačilnih transakcij iz prvega odstavka tega člena.

3.a člen

(izključitev uporabe določb Uredbe 1781/2006/ES)

Uredba 1781/2006/ES se ne uporablja za prenose denarnih sredstev na območju Republike Slovenije, če se prenos opravi na plačilni račun prejemnika plačila, ki omogoča plačevanje blaga in storitev, in so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka 3. člena Uredbe 1781/2006/ES.

2. PODPOGLAVJE OPREDELITEV POJMOV

4. člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);
2. država sedeža pomeni državo članico, kjer je sedež ponudnika plačilnih storitev ali sedež izdajatelja elektronskega denarja;
3. sedež pomeni kraj, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev oziroma izdajatelja elektronskega denarja ali, če ponudnik plačilnih storitev ali izdajatelj elektronskega denarja v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, kraj, kjer deluje njegovo poslovodstvo;
4. država gostiteljica pomeni katero koli državo članico, razen države sedeža, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika, izdajatelj elektronskega denarja pa podružnico ali v kateri neposredno opravljata storitve;

5. tretja država pomeni državo, ki ni država članica iz 1. točke tega člena;
6. potrošnik oziroma potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) pomeni fizično osebo, ki sklepa pogodbe o plačilnih storitvah za namene zunaj področja svoje pridobitne ali poklicne dejavnosti;
7. denarna sredstva so bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar;
8. elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki:
 - je v elektronski obliki, vključno z magnetno,
 - jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, in
 - jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;
9. delovni dan je dan, na katerega plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, da omogoča izvrševanje plačilnih transakcij svojemu uporabniku;
10. datum valute je referenčni čas, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za obračun obresti v zvezi z bremenitvijo ali odobritvijo denarnih sredstev na plačilnem računu;
11. referenčni menjalni tečaj je menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga ponuja ponudnik plačilnih storitev, ali prihaja iz neodvisnega vira, ki je dostopen javnosti;
12. referenčna obrestna mera je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti in prihaja iz neodvisnega vira, ki je dostopen javnosti in ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
13. enolična identifikacijska oznaka je kombinacija črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev dodeli uporabniku in se v plačilni transakciji uporablja za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika in/ali njegovega plačilnega računa;
14. sredstvo za sporazumevanje na daljavo je vsako sredstvo, ki se lahko uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah, kadar ponudnik plačilnih storitev in uporabnik nista sočasno navzoča;
15. trajni nosilec podatkov je vsak instrument, ki uporabniku omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;
16. papirna poštna nakaznica je papirni plačilni nalog, ki ga plačnik predloži izvajalcu poštних storitev z namenom, da se papirni nalog posreduje prejemniku plačila kot poštna pošiljka v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje poštних storitev, in se plačilna transakcija izvrši prejemniku na podlagi predložitve papirnega plačilnega naloga njegovemu izvajalcu poštних storitev;
17. skupina je skupina, sestavljena iz nadrejene družbe, njenih podrejenih družb, družb, v katerih ima nadrejena družba ali njene podrejene družbe delež v kapitalu, pa tudi družb, ki so povezane s skupnim vodenjem;

18. družbe, povezane s skupnim vodenjem, pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo;
19. tesna povezanost pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo;
20. postopki zaradi insolventnosti so postopki zaradi insolventnosti in postopki prisilnega prenehanja, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
21. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
22. **(črtana)**
23. zastopnik je fizična ali pravna oseba, ki pri opravljanju plačilnih storitev na podlagi pooblastila za zastopanje deluje v imenu plačilne institucije;
24. zasebnik ali zasebnica (v nadaljnjem besedilu: zasebnik) je fizična oseba, ki ni podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) in ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot je notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno;
25. podjetnik pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
26. Uprava Republike Slovenije za javna plačila je državni organ, ki je na podlagi posebnega zakona pristojen za opravljanje plačilnih storitev za neposredne in posredne uporabnike državnega ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije;
27. za namene drugega in četrtega poglavja tega zakona je podružnica poslovna enota, ki je ločena od sedeža plačilne institucije, ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja matične plačilne institucije;
28. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;
29. kreditna obrestna mera pomeni vsako obrestno mero, plačano potrošniku glede sredstev na plačilnem računu;
30. možnost prekoračitve pomeni izrecno kreditno pogodbo, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;
31. nadomestila iz 7.a poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in pogodbene kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za storitve ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;
32. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
33. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;

34. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;
35. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvi in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in molče dovoljeno prekoračitvijo;
36. molče dovoljena prekoračitev pomeni prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu ali dogovorjeno možnost prekoračitve;
37. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;
38. zakonito prebivanje v Evropski uniji pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava Evropske unije ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega naslova in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji in drugih mednarodnih pogodb, ki urejajo status beguncev in prosilcev za azil;
39. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne.

5. člen

(plačilne storitve)

(1) Plačilna storitev po tem zakonu je katera koli od naslednjih aktivnosti, ki jo ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:

1. aktivnosti, ki omogočajo plog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
2. aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
3. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
4. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
5. izdajanje in/ali pridobivanje plačilnih instrumentov;
6. izvrševanje denarnih nakazil;

7. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije z uporabo katerekoli telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko-tehnološkega omrežja, ki deluje zgolj kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev.

(2) Plačilne storitve iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka vključujejo izvrševanje plačilnih transakcij:

1. z direktnimi obremenitvami,
2. s plačilnimi karticami ali podobnimi napravami ali
3. s kreditnimi plačili.

6. člen

(domače in čezmejne plačilne transakcije)

(1) Domača plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ali edini ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika in prejemnika plačila na območju Republike Slovenije.

(2) Čezmejna plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika oziroma prejemnika plačila na območju različnih držav članic. Plačilna transakcija se izvrši čezmejno tudi v primeru, če isti ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika v eni državi članici in za prejemnika plačila v drugi državi članici.

7. člen

(uporabnik, plačnik in prejemnik plačila)

(1) Uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje.

(2) Plačnik je pravna ali fizična oseba, ki odredi plačilno transakcijo tako, da izda plačilni nalog ali zagotovi soglasje k izvršitvi plačilnega naloga, ki ga izda prejemnik plačila.

(3) Prejemnik plačila je fizična ali pravna oseba, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije.

8. člen

(plačilna transakcija in plačilni nalog)

(1) Plačilna transakcija je dejanje pologa, prenosa ali dviga denarnih sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila, pri čemer je izvršitev plačilne transakcije preko ponudnika plačilnih storitev neodvisna od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila.

(2) Plačilni nalog je navodilo plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim plačnik ali prejemnik plačila odredi izvedbo plačilne transakcije.

9. člen

(direktna obremenitev)

(1) Direktna obremenitev je plačilna storitev, kjer prejemnik plačila na podlagi plačnikovega soglasja odredi plačilno transakcijo za obremenitev plačnikovega plačilnega računa.

(2) Plačnik lahko da soglasje za izvršitev plačilne transakcije z direktno obremenitvijo bodisi prejemniku plačila bodisi prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev bodisi svojemu ponudniku plačilnih storitev.

10. člen

(denarno nakazilo)

Denarno nakazilo je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev prejme plačnikova denarna sredstva, ne da bi odprl plačilni račun za plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se enak znesek denarnih sredstev da na razpolago prejemniku plačila ali se prenese prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev, ki da sredstva na razpolago prejemniku plačila ali jih prenese na prejemnikov plačilni račun.

11. člen

(kreditno plačilo)

Kreditno plačilo je plačilna storitev, pri kateri plačnik odredi izvršitev posamezne plačilne transakcije ali več plačilnih transakcij, vključno s trajnim nalogom, svojemu ponudniku plačilnih storitev.

12. člen

(plačilni račun)

(1) Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega ali več uporabnikov, in se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij.

(2) Plačilne institucije lahko vodijo le plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za izvrševanje plačilnih transakcij.

13. člen

(transakcijski račun)

(1) Transakcijski račun je plačilni račun, ki ga odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij in za druge namene, povezane z opravljanjem bančnih storitev za uporabnika. Denarna sredstva na transakcijskem računu se štejejo kot vpogledni denarni depozit.

(2) Za namene tega zakona se kot transakcijski račun šteje tudi enotni zakladniški račun države ali samoupravne lokalne skupnosti, ki je odprt pri Banki Slovenije, ter račun, ki je kot podračun enotnega zakladniškega računa države ali samoupravne lokalne skupnosti odprt pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila.

(3) Plačilne institucije ne smejo voditi transakcijskih računov.

14. člen

(skupni plačilni račun)

(1) Skupni plačilni račun je plačilni račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu dveh ali več fizičnih oseb ali v imenu dveh ali več pravnih oseb.

(2) Vsak posamezni imetnik skupnega plačilnega računa lahko razpolaga s celotnimi denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu, razen če so v pogodbi o vodenju skupnega plačilnega računa določena drugačna pooblastila za razpolaganje z denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu.

(3) Denarna sredstva na skupnem plačilnem računu se lahko v celoti uporabijo za poplačilo obveznosti posameznega imetnika do tretjih oseb. Dogovor med imetniki skupnega plačilnega računa o višini deležev posameznih imetnikov in odgovornosti posameznega imetnika ne omejuje pravic tretjih oseb, da v postopku izvršbe ali stečaja posameznega imetnika poplačajo svoje terjatve do tega imetnika v breme celotnih denarnih sredstev na skupnem plačilnem računu.

(4) Kadar posebni zakon določa, da je izvršba na določena sredstva dolžnika omejena, se v postopku izvršbe zoper posameznega imetnika skupnega plačilnega računa te omejitve upoštevajo glede vsakega posameznega imetnika skupnega plačilnega računa.

15. člen

(plačilni instrument in pridobivanje plačilnih instrumentov)

(1) Plačilni instrument pomeni vsako napravo ali niz postopkov oziroma oboje, ki so dogovorjeni med posameznim uporabnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, in je vezan le na tega uporabnika z namenom, da ga uporabi za odreditev plačilnega naloga.

(2) Pridobivanje plačilnih instrumentov je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila zagotavlja izvrševanje plačilnih transakcij, ki jih je odredil plačnik z uporabo določenega plačilnega instrumenta.

16. člen

(plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

Plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti so plačilni instrumenti, pri katerih je izpolnjen najmanj eden od naslednjih pogojev:

1. omogočajo izvrševanje posameznih plačilnih transakcij, ki ne presegajo 30 eurov, ali
2. skupna omejitev porabe v določenem obdobju oziroma skupna vrednost elektronskega denarja, ki je naložen na plačilnem instrumentu, ne presega 150 eurov.

3. PODPOGLAVJE PONUDNIKI PLAČILNIH STORITEV

17. člen

(ponudniki plačilnih storitev)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko plačilne storitve opravljajo le:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
3. plačilne institucije in plačilne institucije držav članic, ki so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije preko zastopnika ali neposredno,
4. plačilne institucije z opustitvijo,
5. Banka Slovenije,
6. Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti

(v nadaljnjem besedilu: ponudniki plačilnih storitev).

(2) Kadar Banka Slovenije opravlja plačilne storitve v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije, se določbe 5. in 6. poglavja tega zakona uporabljajo le, če poseben predpis ali pogodba o opravljanju plačilnih storitev izrecno tako določa.

(3) Kadar Uprava Republike Slovenije za javna plačila ali drugi državni organi ali organi samoupravnih lokalnih skupnosti opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega predpisa, se uporabljajo določbe 5. in 6. poglavja tega zakona, razen če ta zakon ali drug predpis izrecno določa drugače.

18. člen

(prepoved opravljanja plačilnih storitev)

Nihče drug, razen ponudnikov plačilnih storitev iz 17. člena tega zakona, ne sme opravljati plačilnih storitev na območju Republike Slovenije.

2. POGLAVJE PLAČILNE INSTITUCIJE

1. PODPOGLAVJE SPLOŠNA DOLOČBA

19. člen

(opredelitev pojmov)

(1) Plačilna institucija je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

2. PODPOGLAVJE STATUSNI USTROJ PLAČILNIH INSTITUCIJ

20. člen

(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Plačilna institucija mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb pravnih oseb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Za plačilno institucijo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

21. člen

(dejavnost plačilnih institucij)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev opravlja tudi druge gospodarske posle (v nadaljnjem besedilu: hibridna plačilna institucija), vključno s storitvami upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom.

(3) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov opravlja tudi pomožne storitve za izvrševanje plačilnih transakcij, kakor so dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, menjava valut, shranjevanje in obdelava podatkov in dejavnost hrambe v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov. Plačilna institucija, ki poleg plačilnih storitev opravlja le še pomožne storitve, se ne šteje za hibridno plačilno institucijo.

(4) Določbe tega zakona se uporabljajo za plačilne institucije, ki opravljajo plačilne storitve kot izključno dejavnost ali kot hibridne plačilne institucije, razen če zakon izrecno določa, da posamezne določbe veljajo le za hibridne plačilne institucije.

22. člen

(sprejemanje denarnih sredstev uporabnikov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Plačilna institucija lahko pri opravljanju plačilnih storitev prejme denarna sredstva uporabnikov izključno z namenom izvršitve plačilne transakcije, ki naj se izvrši na določen dan, v skladu s pogodbo o plačilnih storitvah.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so denarna sredstva prejeta izključno za namene izvršitve plačilne transakcije, če je plačilna institucija prejela denarna sredstva hkrati s prejemom ali po prejemu plačilnega naloga za izvršitev te plačilne transakcije.

(3) Plačilne institucije ne smejo sprejemati depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali izdajati elektronskega denarja po tem zakonu.

(4) Denarna sredstva, ki jih prejme plačilna institucija od uporabnikov izključno zaradi izvršitve plačilne transakcije v skladu z drugim odstavkom tega člena, ne predstavljajo sprejemanja depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali opravljanja storitev izdajanja elektronskega denarja po tem zakonu.

23. člen

(dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Če plačilna institucija uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvami, se lahko takšno posojilo odobri le ob naslednjih pogojih:

1. posojilo je namenjeno izključno izvrševanju plačilnih transakcij v zvezi s plačilnimi storitvami,
2. posamezno posojilo, vključno z obnavljajočim (revolving) posojilom, se odobri za največ 12 mesecev,
3. posojilo ni krito z viri sredstev, ki jih plačilna institucija prejme od uporabnikov plačilnih storitev z namenom izvršitve plačilne transakcije,
4. plačilna institucija zagotavlja zadosten kapital glede na skupno višino odobrenih posojil.

(2) Poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena mora plačilna institucija v zvezi s posojili iz prvega odstavka tega člena, ki se odobrijo potrošniku, izpolnjevati tudi pogoje, ki jih glede odobritve posojila potrošnikom določa zakon, ki ureja potrošniške kredite.

24. člen

(območje opravljanja plačilnih storitev)

(1) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju tiste države, kjer:

1. sklepa pravne posle, katerih predmet so plačilne storitve, ali
2. uporabnikom ponuja plačilne storitve preko reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti, ali na drug način ponuja plačilne storitve uporabnikom na območju te države.

(2) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju določene države tudi v primeru, če na območju te države ponuja plačilne storitve na način iz prvega odstavka tega člena preko svoje podružnice, zastopnika ali neposredno.

(3) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve neposredno na območju določene države, če opravlja plačilne storitve na način iz prvega odstavka tega člena brez ustanovitve podružnice in brez zastopnika v tej državi.

25. člen

(začetni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija začetni kapital:

1. najmanj v višini 20.000 eurov, če bo opravljala le plačilne storitve iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona; ali
2. najmanj v višini 50.000 eurov, če bo opravljala plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona; ali
3. najmanj v višini 125.000 eurov, če bo opravljala katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Če namerava plačilna institucija opravljati več plačilnih storitev, mora zagotoviti začetni kapital v višini, določeni za plačilno storitev, za katero se zahteva najvišji znesek začetnega kapitala.

(3) Pri izračunu začetnega kapitala iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje sestavine kapitala:

1. v denarju vplačani osnovni kapital v obliki navadnih delnic in pripadajoče kapitalske rezerve,
2. rezerve iz dobička in preneseni čisti poslovni izid.

(4) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

26. člen

(poslovodstvo in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Člani poslovodstva plačilne institucije morajo poleg splošnih pogojev, ki jih za člane organov vodenja ali nadzora delniške družbe določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije.

(2) Osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, morajo imeti ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobi Banka Slovenije od vložnika zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, plačilne institucije ali od člana poslovodstva plačilne institucije ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov plačilne institucije, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

27. člen

(imetniki kvalificiranih deležev)

(1) Imetniki kvalificiranih deležev so osebe, ki so posredno ali neposredno imetniki poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, ki jim zagotavljajo:

1. najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije ali
2. delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje plačilne institucije.

(2) Zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja plačilne institucije so lahko imetniki kvalificiranih deležev plačilne institucije le osebe, ki se po oceni Banke Slovenije štejejo kot primerne.

(3) Banka Slovenije presoja primernost imetnikov kvalificiranih deležev z vidika delovanja in vplivanja imetnika kvalificiranega deleža na varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Pri tem Banka Slovenije upošteva zlasti pravnoorganizacijsko obliko in dejavnosti, ki jih imetnik opravlja, njegov finančni položaj in druge značilnosti, pomembne za presojo njegovega vpliva na varno in skrbno upravljanje plačilne institucije.

3. PODPOGLAVJE
DOVOLJENJE BANKE SLOVENIJE ZA OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT
PLAČILNA INSTITUCIJA

28. člen

(opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)

(1) Plačilna institucija lahko na območju Republike Slovenije opravlja plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Plačilna institucija sme opravljati plačilne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, tudi:

1. na območju druge države članice preko podružnice, zastopnika ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz 42. člena tega zakona, in
2. na območju tretje države preko podružnice, ko je podružnica vpisana v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom, preko zastopnika ali neposredno na območju tretje države.

29. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi,
2. opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov, ki jih namerava opravljati plačilna institucija, ter tveganj, ki jim bo izpostavljena,
3. poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo naslednji podatki:
 - za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 46. člena tega zakona,
 - o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 44. člena tega zakona,
4. dokazila, da vložnik razpolaga z zahtevanim začetnim kapitalom iz 25. člena tega zakona,
5. opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov iz 59., 60. in 61. člena tega zakona,
6. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 45. člena tega zakona,
7. opis nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter zunanjih izvajalcev operativnih nalog plačilnih storitev,

8. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
9. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345 z dne 8. 12. 2006, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1781/2006),
10. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s tretjim odstavkom 27. člena tega zakona,
11. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega in drugega odstavka 26. člena tega zakona,
12. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če morajo biti letna poročila plačilne institucije revidirana v skladu s 64. členom tega zakona, in če so že imenovani,
13. navedbo oseb, ki so z vložnikom v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezav.

(2) V zvezi z opisi iz 5. do 8. točke prvega odstavka tega člena mora vložnik zagotoviti tudi opis organizacijskih rešitev in opis notranje revizijskih postopkov, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zavaroval interese svojih uporabnikov in zagotovil neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k tej zahtevi.

30. člen

(odločanje o izdaji dovoljenja)

(1) Pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije ugotavlja, če plačilna institucija izpolnjuje pogoje za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom, zlasti pa:

1. glede statusnega ustroja iz 20. do 27. člena tega zakona,
2. glede varnega in zanesljivega poslovanja iz 44. člena tega zakona,
3. glede sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 45. člena tega zakona,
4. glede zagotavljanja minimalnega kapitala iz 46. člena tega zakona in
5. glede varstva denarnih sredstev uporabnikov iz 59. do 63. člena tega zakona.

(2) V dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije opredeli plačilne storitve, ki jih lahko opravlja plačilna institucija.

(3) Če sistem upravljanja iz 45. člena tega zakona ne zagotavlja ustreznega upravljanja z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija pri opravljanju plačilnih storitev, za katere se zahteva izdaja dovoljenja, in drugih gospodarskih poslov, ki jih opravlja plačilna institucija, lahko Banka Slovenije dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot

plačilna institucija izda le za določene plačilne storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

31. člen

(zavrnitev dovoljenja)

Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, če:

1. vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 30. člena tega zakona;
2. je zaradi povezav vložnika z osebami, s katerimi je v razmerju tesne povezanosti, verjetno, da bo ovirano ali bistveno oteženo izvajanje nadzora nad plačilno institucijo skladno z določbami tega zakona;
3. je ob upoštevanju predpisov tretje države, ki veljajo za osebe, s katerimi je vložnik v razmerju tesne povezanosti, in prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano ali bistveno oteženo izvajanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona;
4. je verjetno, da bo zaradi dejavnosti vložnika, ki niso plačilne storitve, ogrožena finančna stabilnost plačilne institucije ali da bo zaradi teh dejavnosti oteženo izvajanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

32. člen

(ustanovitev ločene pravne osebe)

Če Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zaradi razloga iz 4. točke 31. člena tega zakona, lahko v obrazložitvi k odločbi o zavrnitvi zahteve vložnika seznaniti z možnostjo, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo in vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija za to pravno osebo, če oceni, da ti razlogi pri ločeni pravni osebi ne bodo več podani.

33. člen

(razširitev dovoljenja)

(1) Če namerava plačilna institucija začeti opravljati plačilne storitve, ki niso zajete v že izdanem dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, mora predhodno pridobiti odločbo Banke Slovenije o razširitvi dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Za razširitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se smiselno uporabljajo 29. do 31. člen tega zakona.

34. člen

(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)

(1) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 30. člena tega zakona, ter o spremembi oseb, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti, ali o spremembah v teh razmerjih. K temu obvestilu mora priložiti ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 29. člena tega zakona.

(2) Plačilna institucija mora dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija hraniti najmanj pet let od prenehanja razmerja ali stanja, na katerega se nanašajo, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

34.a člen

(veljavnost dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev pri združitvi ali delitvi)

(1) Če je plačilna institucija udeležena pri združitvi ali delitvi družb, mora za ohranitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za to združitev ali delitev.

(2) Za odločanje o dovoljenju iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 29. do 31. člena tega zakona. V odločbi o izdaji dovoljenja Banka Slovenije navede firmo družbe, ki bo od dneva vpisa združitve oziroma delitve v sodni register imetnica dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Če plačilna institucija dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ne pridobi do dneva vpisa združitve oziroma delitve v sodni register, dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha s tem dnem. Za prenehanje dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona.

(4) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala plačilne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev.

(5) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev je treba priložiti tudi listine, kot jih v ta namen določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.

35. člen

(prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali glede posameznih plačilnih storitev, če plačilna institucija ne začne opravljati plačilnih storitev v enem letu od izdaje dovoljenja ali če plačilna institucija za več kakor šest mesecev preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha z dnem, ko poteče rok iz prvega stavka tega odstavka.

(2) Če je nad plačilno institucijo začet postopek stečaja ali prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna

institucija v celoti z dnem začetka stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije. Sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije nad plačilno institucijo vroči sodišče tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o likvidaciji plačilne institucije. Dovoljenje preneha v primeru likvidacije plačilne institucije z dnem, ko je plačilna institucija izbrisana iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali deloma, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti plačilne institucije tako, da plačilna institucija v celoti ali deloma preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v primerih iz tega odstavka preneha z dnem, ko je sklep o spremembi dejavnosti vpisan v sodni register.

(5) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena. O sklepih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora plačilna institucija obvestiti Banko Slovenije nemudoma po njihovem sprejemu.

(6) Če nastanejo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v celoti ali delno prenehalo.

(7) Plačilna institucija z dnem, ko je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilne institucije prenehalo v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, glede katerih je dovoljenje prenehalo.

4. PODPOGLAVJE OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PREKO PODRUŽNIC, ZASTOPNIKOV IN ZUNANJIH IZVAJALCEV

36. člen

(zastopniki in podružnice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve preko podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi, ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici mora vsebovati naslednje informacije:

1. firmo in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,
2. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bo uporabljal zastopnik zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,

3. navedbo oseb, ki so članice posloводства zastopnika, in oseb, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, z dokazili, da izpolnjujejo pogoje iz 26. člena tega zakona, in
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati preko zastopnika.

(3) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi mora vsebovati naslednje informacije:

1. firmo in naslov podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
2. opis organizacijske strukture podružnice,
3. navedbo oseb, ki so del posloводства podružnice, in oseb, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, z dokazili, da izpolnjujejo pogoje iz 26. člena tega zakona,
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati preko podružnice.

(4) Plačilna institucija obvesti Banko Slovenije le o ustanovitvi prve podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi. Za namene tega zakona se vse poslovne enote in podružnice, ki jih v isti državi gostiteljici ali tretji državi ustanovi plačilna institucija, štejejo za eno samo podružnico.

(5) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembi okoliščin iz drugega in tretjega odstavka tega člena, zlasti o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko posameznega zastopnika v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici in o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi.

37. člen

(poslovanje zastopnika in podružnice)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika v državi gostiteljici, ko so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 42. člena tega zakona. Plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice v tretji državi ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

(2) Plačilna institucija lahko preko posameznega zastopnika opravlja plačilne storitve le na območju tiste države članice, ki je v registru plačilnih institucij vpisana pri tem zastopniku.

(3) Plačilna institucija mora zagotoviti, da njena podružnica v državi gostiteljici in njen zastopnik v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici uporabnike na primeren način obvesti o tem, da deluje za račun plačilne institucije.

38. člen

(izvajanje operativnih nalog preko zunanjih izvajalcev)

(1) Plačilna institucija, ki namerava izvajati posamezne operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, preko zunanjih izvajalcev, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Plačilna institucija lahko prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je v razmerju do izvajalca teh nalog zagotovljena ustrezna kakovost notranje kontrole na ravni plačilne institucije,
2. da ni oteženo izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti plačilne institucije v skladu s tem in drugimi zakoni,
3. da se s prenosom izvajanja teh nalog ne prenaša odgovornost višjega vodstva plačilne institucije na zunanje izvajalce ali tretje osebe,
4. da se odgovornost plačilne institucije do njenih uporabnikov, kakor je opredeljena s tem in drugimi zakoni, ne zmanjšuje in
5. da plačilna institucija kljub prenosu pomembnih operativnih nalog na zunanje izvajalce zagotovi izpolnjevanje vseh pogojev, ki veljajo za pridobitev in ohranitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, se štejejo kot pomembne, če bi lahko napaka ali izpad v njihovem izvajanju bistveno ogrozila neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti plačilne institucije, njen finančni položaj ali zanesljivost ter neprekinjenost izvajanja plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija, ki je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, mora v zvezi z ravnanji zunanjih izvajalcev zagotoviti izpolnjevanje svojih obveznosti po tem ali drugih zakonih.

39. člen

(odgovornost plačilne institucije za ravnanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca)

(1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika ali je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, odgovarja za zakonitost in pravilnost ravnanja podružnice in zastopnika v zvezi z izvajanjem plačilnih storitev, ki jih podružnica in zastopnik opravlja v imenu plačilne institucije, ter za zakonitost in pravilnost izvajanja operativnih nalog, ki jih opravlja zunanji izvajalec za plačilno institucijo.

(2) Plačilna institucija svoje odgovornosti iz prvega odstavka tega člena v razmerju do uporabnikov ne more izključiti ali omejiti.

5. PODPOGLAVJE

OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA NA OBMOČJU DRŽAVE GOSTITELJICE

40. člen

(obvestilo o opravljanju plačilnih storitev na območju države gostiteljice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika, mora o tem obvestiti Banko Slovenije v skladu s 36. členom tega zakona.

(2) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice neposredno, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ter hkrati z obvestilom poslati tudi opis plačilnih storitev, ki jih namerava neposredno opravljati v tej državi gostiteljici.

41. člen

(pošiljanje obvestila pristojnemu nadzornemu organu države gostiteljice)

(1) Banka Slovenije v roku enega meseca od prejema obvestila iz 40. člena tega zakona pošlje pristojnemu nadzornemu organu v državi gostiteljici obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice ali zastopnika ali o nameri neposrednega opravljanja plačilnih storitev plačilne institucije na območju te države gostiteljice in o tem obvesti plačilno institucijo.

(2) Banka Slovenije pošlje nadzornemu organu države gostiteljice hkrati z obvestilom iz prvega odstavka tega člena tudi naslednje podatke:

1. firmo in naslov plačilne institucije ter firmo in naslov podružnice ali zastopnika,
2. navedbo oseb, ki so članice posloводства podružnice ali zastopnika, in oseb, ki so neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami v podružnici, ali zastopniku plačilne institucije,
3. opis organizacijske strukture podružnice ali zastopnika in
4. o plačilnih storitvah, ki jih namerava plačilna institucija opravljati na območju te države gostiteljice.

42. člen

(začetek opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika z dnem:

1. ko je pristojni nadzorni organ države gostiteljice obveščen o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice plačilne institucije ali preko zastopnika v skladu s 41. členom tega zakona in
2. ko je podružnica ali zastopnik plačilne institucije vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

(2) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve neposredno na območju države gostiteljice, ko je pristojni nadzorni organ države gostiteljice obveščen o nameri neposrednega opravljanja plačilnih storitev v skladu z 41. členom tega zakona.

(3) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o naknadni spremembi podatkov iz drugega odstavka 41. člena tega zakona, ki ta podatek o spremembi pošlje pristojnemu nadzornemu organu države gostiteljice.

6. PODPOGLAVJE

OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PLAČILNE INSTITUCIJE DRŽAVE ČLANICE NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE

43. člen

(opravljanje plačilnih storitev plačilne institucije države članice na območju Republike Slovenije)

(1) Plačilna institucija države članice sme plačilne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije preko podružnice, preko zastopnika ali neposredno.

(2) Plačilna institucija države članice lahko začne opravljati plačilne storitve na območju Republike Slovenije, ko Banka Slovenije od pristojnega nadzornega organa države sedeža prejme obvestilo z vsebino iz drugega odstavka 41. člena tega zakona.

(3) Za namene tega zakona se vse podružnice in poslovne enote, ki jih v Republiki Sloveniji ustanovi plačilna institucija države članice, štejejo za eno samo podružnico.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice ali zastopnika plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma, o tem nemudoma na primeren način obvesti pristojni nadzorni organ države sedeža plačilne institucije.

7. PODPOGLAVJE

SISTEM UPRAVLJANJA IN SISTEM NOTRANJIH KONTROL PLAČILNE INSTITUCIJE

1. ODDELEK

SPLOŠNA PRAVILA

44. člen

(varno in zanesljivo poslovanje)

Plačilna institucija mora vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje.

45. člen

(sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol)

(1) Plačilna institucija mora vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.

(2) Sistem upravljanja iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti in
2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija.

(3) Sistem notranjih kontrol iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke ter postopke za preverjanje izpolnjevanja obveznosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter Uredbo 1781/2006.

2. ODDELEK KAPITAL IN KAPITALSKA ZAHTEVA PLAČILNE INSTITUCIJE

46. člen

(minimalni kapital)

(1) Plačilna institucija mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 25. člena tega zakona,
2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi metode iz drugega odstavka tega člena.

(2) Vrednost kapitalske zahteve se izračuna na podlagi metode, ki jo za posamezno plačilno institucijo določi Banka Slovenije z odločbo, ob upoštevanju vrste in kompleksnosti plačilnih storitev, ki jih bo opravljala plačilna institucija, ter obsega plačil in tveganj, ki jim bo izpostavljena plačilna institucija. Banka Slovenije lahko plačilni instituciji določi eno od naslednjih metod:

1. metodo stalnih splošnih stroškov,
2. metodo obsega plačil,
3. metodo prihodkov iz poslovanja.

(3) Pri hibridni plačilni instituciji se kapitalska zahteva izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z opravljanjem plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembi dejstev in okoliščin iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če se dejstva in okoliščine iz drugega odstavka tega člena bistveno spremenijo, lahko Banka Slovenije z odločbo določi drugo metodo za izračun kapitalske zahteve.

47. člen

(metoda stalnih splošnih stroškov)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi stalnih splošnih stroškov znaša 10% stalnih splošnih stroškov plačilne institucije iz preteklega poslovnega leta.

(2) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se kapitalska zahteva po metodi stalnih splošnih stroškov izračuna z upoštevanjem predvidenega zneska stalnih splošnih stroškov, ki ga je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine stalnih splošnih stroškov, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu kapitalske zahteve po metodi stalnih splošnih stroškov:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu.

(4) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine stalnih splošnih stroškov od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu oziroma od višine stalnih splošnih stroškov, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

48. člen

(metoda obsega plačil)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi obsega plačil je znesek, ki ga predstavlja produkt med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 51. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek se izračuna z upoštevanjem višine povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega poslovnega leta na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta	znaša izhodiščni znesek
do 5.000.000 EUR	4,0% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta
nad 5.000.000 EUR do 10.000.000 EUR	200.000 EUR + 2,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 5.000.000 EUR

nad 10.000.000 EUR do 100.000.000 EUR	325.000 EUR + 1 % povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 10.000.000 EUR
nad 100.000.000 EUR do 250.000.000 EUR	1.225.000 EUR + 0,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 100.000.000 EUR
nad 250.000.000 EUR	1.975.000 EUR + 0,25% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 250.000.000 EUR

(3) Povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta iz drugega odstavka je enak eni dvanajstini skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v preteklem poslovnem letu izvedla plačilna institucija.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil namesto povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij preteklega leta upošteva predvidena višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij za prvo leto poslovanja, ki jo je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu izhodiščnega zneska iz drugega odstavka tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem letu.

(6) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem poslovnem letu ali od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

49. člen

(metoda prihodkov iz poslovanja)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi prihodkov iz poslovanja, je znesek, ki ga predstavlja zmnožek med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 51. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja se izračuna z upoštevanjem vrednosti indikatorja prihodkov iz 50. člena tega zakona, na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša indikator prihodkov	znaša izhodiščni znesek
do 2.500.000 EUR	10% od indikatorja prihodkov do 2.500.000 EUR
nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR	250.000 EUR + 8% od indikatorja prihodkov nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR
nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR	450.000 EUR + 6% od indikatorja prihodkov nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR
nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR	1.650.000 EUR + 3% od indikatorja prihodkov nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR
nad 50.000.000 EUR	2.400.000 EUR + 1,5% od indikatorja prihodkov nad 50.000.000 EUR

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena kapitalska zahteva, izračunana po metodi prihodkov iz poslovanja, ne sme biti nižja od zneska, ki ustreza 80% povprečja indikatorja prihodkov, izračunanega na podlagi podatkov iz poslovanja v preteklih treh poslovnih letih. V prvih treh letih poslovanja kot plačilna institucija se lahko za opredelitev povprečja indikatorja prihodkov uporabijo ocene.

50. člen

(indikator prihodkov)

(1) Indikator prihodkov je enak vsoti prihodkov od obresti, prejetih provizij in nadomestil ter drugih poslovnih prihodkov, zmanjšani za odhodke iz naslova obresti. Za izračun indikatorja prihodkov se ne upoštevajo prihodki iz izrednih ali občasnih postavk.

(2) Indikator prihodkov se lahko zmanjša za odhodke iz naslova storitev, ki jih za plačilno institucijo izvaja zunanji izvajalec, če gre za plačilo drugi plačilni instituciji ali plačilni instituciji države članice.

(3) Indikator prihodkov se izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida preteklega poslovnega leta.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja namesto skupnih prihodkov iz poslovanja preteklega leta kot osnova upoštevajo predvideni prihodki iz poslovanja, ki jih je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine posameznih postavk, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, ali
2. v tekočem poslovnem letu, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine te postavke v preteklem poslovnem letu.

6) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine posameznih postavk, ki jih upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena, od višine teh postavk v preteklem poslovnem letu ali od višine teh postavk, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

51. člen

(faktor za uravnoteženje)

Za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil in metodi prihodkov iz poslovanja, se uporablja faktor za uravnoteženje, ki je enak:

1. 0,5, če plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona;
2. 0,8, če plačilna institucija opravlja plačilno storitev iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona;
3. 1,0, če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

52. člen

(izredno zvišanje kapitalske zahteve)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo plačilni instituciji naloži zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati skladno z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 46. člena tega zakona, za največ 20%. Pri odločanju o tem zvišanju Banka Slovenije upošteva podatkovne zbirke o izgubah ter kakovost sistema upravljanja s tveganji in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Z odredbo iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da bi zanjo prenehalo veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Za odredbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ukrepu odprave kršitve.

53. člen

(dovoljenje Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve)

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo plačilni instituciji dovoli znižanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati skladno z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 46. člena tega zakona, za največ 20%, če s tem nista zmanjšani varnost in zanesljivost poslovanja plačilne institucije. Pri odločanju o dovoljenju za znižanje kapitalske zahteve Banka Slovenije upošteva kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Plačilna institucija mora v zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve navesti dejstva in okoliščine o kvaliteti sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol, ki bistveno prispevajo k zagotavljanju varnosti in zanesljivosti poslovanja plačilne institucije, in predložiti ustrezne dokaze.

(3) Ne glede na znižanje kapitalske zahteve na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena kapital plačilne institucije v nobenem primeru ne sme biti nižji od vrednosti začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 25. člena tega zakona.

(4) Plačilna institucija, ki je pridobila dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, mora Banki Slovenije v rokih in na način, kakor je določeno v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve, poročati o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve.

(5) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, če:

1. pogoji za znižanje kapitalske zahteve niso več izpolnjeni,
2. plačilna institucija Banki Slovenije o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve ne poroča v roku ali na način, kakor je določeno v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve.

54. člen

(kapital plačilne institucije)

(1) Kapital plačilne institucije se izračuna kot vsota posameznih sestavin kapitala ob upoštevanju:

1. odbitnih postavk, ki zmanjšujejo posamezne sestavine kapitala, in
2. razmerij med posameznimi sestavinami kapitala.

(2) Pri izračunu kapitala plačilne institucije se upoštevajo naslednje sestavine kapitala:

1. vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve,
2. rezerve iz dobička in preneseni čisti poslovni izid,
3. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz prejšnjih točk tega odstavka.

(3) Morebitni presežki posameznih sestavin kapitala nad omejitvami, ki izhajajo iz razmerij med posameznimi sestavinami kapitala, se ne upoštevajo.

(4) Pri izračunu kapitala iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje odbitne postavke:

1. lastne delnice,
2. neopredmetena dolgoročna sredstva,
3. čista izguba poslovnega leta,
4. naložbe v delnice, poslovne deleže ali druge pravice v kapitalu kreditne institucije, finančne institucije in družbe za upravljanje ter naložbe v njihove druge instrumente in sestavine, ki se lahko upoštevajo v izračunu kapitala,
5. naložbe v delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo v kapitalu zavarovalnice, pozavarovalnice, pokojninske družbe in zavarovalnega holdinga, ter naložbe v njihove druge instrumente, ki se lahko upoštevajo pri izračunu kapitala,
6. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz prejšnjih točk tega odstavka.

(5) Sestavine kapitala in odbitne postavke iz tega člena se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala in odbitne postavke ustrezno prilagodijo sestavinam in odbitnim postavkam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

55. člen

(prepoved večkratnega upoštevanja sestavin kapitala)

(1) Pri izračunu kapitala plačilne institucije se ne smejo upoštevati:

1. sestavine, ki se uporabijo v izračunu kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja, druge plačilne institucije, kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, zavarovalnice, pozavarovalnice ali pokojninske družbe, ki je del iste skupine kot plačilna institucija, ali
2. sestavine, ki jih hibridna plačilna institucija uporablja za opravljanje dejavnosti, ki niso plačilne storitve.

(2) Za namene prejšnjega odstavka pojem plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja vključuje plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici ali v tretji državi. Plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja iz tretjih držav so subjekti, ki v okviru svoje dejavnosti opravljajo plačilne storitve oziroma storitve izdajanja elektronskega denarja, kot so opredeljene v tem zakonu.

56. člen

(uporaba pojmov)

Pojmi, ki so uporabljeni v 54. in 55. členu tega zakona, pomenijo:

1. kreditna institucija, finančna institucija, investicijsko podjetje in pokojninska družba pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica in družba za upravljanje pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja finančne konglomerate,
3. udeležba iz 5. točke četrtega odstavka 54. člena tega zakona pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo.

57. člen

(izračunavanje kapitalske zahteve in kapitala ter poročanje)

(1) Plačilna institucija mora redno izračunavati višino kapitalske zahteve in višino kapitala.

(2) Plačilna institucija mora Banki Slovenije poročati o izračunih iz prvega odstavka tega člena in o podatkih, ki so podlaga za te izračune.

58. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede izračuna kapitala plačilne institucije tako, da določi:

1. podrobnejše lastnosti in vrste sestavin kapitala in odbitnih postavk iz 54. člena tega zakona,
2. način in obseg upoštevanja posameznih sestavin kapitala in odbitnih postavk iz 54. člena tega zakona,
3. razmerja med posameznimi sestavinami kapitala,
4. podrobnejšo vsebino poročil ter roke in način poročanja.

8. PODPOGLAVJE VARSTVO DENARNIH SREDSTEV UPORABNIKOV

59. člen

(ločeno vodenje denarnih sredstev uporabnikov)

(1) Plačilna institucija mora denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij, voditi ločeno od lastnih denarnih sredstev in denarnih sredstev, ki jih je prejela od oseb, ki niso uporabniki.

(2) Plačilna institucija mora za vsakega uporabnika voditi ločeno evidenco denarnih sredstev, ki jih vodi v imenu tega uporabnika v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij.

(3) Plačilna institucija mora denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, najkasneje naslednji delovni dan po prejemu prenesti na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji ali pri banki s sedežem v drugi državi članici.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, naloži tudi v:

1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija ali druga država članica, Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice, ter
2. dolžniške vrednostne papirje, razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici.

60. člen

(zavarovalna pogodba ali druga garancija)

(1) Določbe 59. člena tega zakona se ne uporabljajo, če plačilna institucija zagotovi ustrezno zavarovanje izpolnitve svojih finančnih obveznosti do uporabnikov za primer, če plačilna institucija ne bi bila sposobna izpolniti svojih finančnih obveznosti do uporabnikov.

(2) Zavarovanje se šteje kot ustrezno, če plačilna institucija zavaruje izpolnitev svojih finančnih obveznosti do uporabnikov z zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo, sklenjeno z zavarovalnico ali banko s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici, ki ne sodi v isto skupino kakor plačilna institucija.

(3) Zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo sklene plačilna institucija v korist uporabnikov kot zavarovancev. Zavarovalna pogodba ali garancija mora uporabnikom zagotavljati izplačilo zneska, ki bi moral biti sicer ločen na podlagi prvega odstavka 59. člena tega zakona.

61. člen

(varstvo denarnih sredstev uporabnikov pri hibridnih plačilnih institucijah)

(1) V primeru, ko hibridna plačilna institucija prejme denarna sredstva uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij kot tudi za namene izvrševanja drugih storitev, ki niso plačilne storitve, mora hibridna plačilna institucija zagotavljati varstvo denarnih sredstev uporabnikov v skladu z 59. ali 60. členom tega zakona le za tista denarna sredstva, ki jih je uporabnik namenil za izvrševanje plačilnih transakcij.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena, ko se del denarnih sredstev, ki jih uporabniki namenijo za izvrševanje plačilnih transakcij, spreminja ali ni vnaprej znan, lahko hibridna plačilna institucija zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov na način iz 59. ali 60. člena tega zakona za del denarnih sredstev uporabnikov, ki naj bi jih uporabniki po oceni hibridne plačilne institucije predvidoma uporabili za opravljanje plačilnih transakcij. Hibridna plačilna institucija določi delež sredstev, ki jih bodo uporabniki predvidoma uporabili za izvrševanje plačilnih transakcij, z uporabo metode za določitev deleža, za katero je pridobila

dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev).

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če oceni, da bo delež, določen z uporabo metode, ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma za druge namene.

(4) Hibridna plačilna institucija mora zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev predložiti dokumentacijo o metodi, ki jo bo uporabljala za določitev deleža in ki vsebuje obrazložitev ter prikaz časovne vrste preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma za druge namene. Če hibridna plačilna institucija ob vložitvi zahteve ne razpolaga z ustrezno časovno vrsto preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov, lahko v zahtevi predlaga, da se do pridobitve teh podatkov uporabi ocena deleža denarnih sredstev uporabnikov, ki se bodo predvidoma uporabila za izvrševanje plačilnih transakcij. Tak predlog mora biti utemeljen.

(5) Hibridna plačilna institucija mora poročati Banki Slovenije o izračunu deleža z metodo za določitev deleža denarnih sredstev uporabnikov, za katero je pridobila dovoljenje Banke Slovenije, ter o preteklih podatkih glede zneska denarnih sredstev, ki so jih uporabniki dejansko namenili za izvršitev plačilnih transakcij, v rokih in na način, določen v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev.

(6) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če:

1. pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali če delež, določen z uporabo metode, ni več ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov,
2. plačilna institucija Banki Slovenije ne poroča o dejstvih iz petega odstavka tega člena v roku ali na način, kakor sta določena v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za izračun varovanega deleža denarnih sredstev uporabnika.

62. člen

(učinki postopkov izvršbe in postopkov zaradi insolventnosti plačilne institucije)

(1) Če plačilna institucija varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 59. členom tega zakona, se denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilnih transakcij, vključno z denarnimi sredstvi, ki jih vodi na posebnem računu iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona, ter naložbami iz četrtega odstavka 59. člena tega zakona, v razmerju do upnikov plačilne institucije štejejo za premoženje njenih uporabnikov. V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo imajo uporabniki izločitveno pravico na teh denarnih sredstvih, v primeru postopka izvršbe ali zavarovanja zoper plačilno institucijo pa so iz izvršbe izvzeta.

(2) V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo, ki varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 59. členom tega zakona, mora upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka postopka ugotoviti stanje varovanih sredstev po posameznem uporabniku na dan začetka postopka zaradi insolventnosti in o tem obvestiti Banko Slovenije;

2. v najmanj dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objaviti poziv uporabnikom, da skladno s pravili postopka zaradi insolventnosti prijavijo svoje izločitvene pravice iz naslova varovanih denarnih sredstev.

(3) V primeru postopka zaradi insolventnosti plačilne institucije, ki varstvo sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 60. členom tega zakona, mora upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka tega postopka v najmanj dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objaviti poziv uporabnikom, da v roku, ki velja za prijavo izločitvenih pravic po prejšnjem odstavku, prijavijo svoje terjatve iz naslova denarnih sredstev, ki so jih plačilni instituciji izročili za izvršitev plačilnih transakcij;
2. v imenu in za račun uporabnikov, ki so prijavili svoje terjatve skladno s prvo točko tega odstavka, uveljavljati zahteve iz naslova zavarovalne pogodbe ali druge primerljive garancije, razen če posamezen uporabnik te zahteve uveljavlja sam.

(4) V primeru, ko hibridna plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom 61. člena tega zakona zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov le za del denarnih sredstev uporabnikov, se za namene tega člena šteje, da je posamezni uporabnik od skupnih denarnih sredstev, ki jih je prenesel plačilni instituciji za izvrševanje plačilnih transakcij in za druge namene, namenil izvrševanju plačilnih transakcij enak delež denarnih sredstev, kakor ga je opredelila plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom 61. člena tega zakona za namene iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

(obveščanje in poročanje)

Plačilna institucija mora Banko Slovenije predhodno obvestiti o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev uporabnikov in predložiti ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

9. PODPOGLAVJE POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

64. člen

(poslovne knjige in letno poročilo)

(1) Za poslovne knjige in letno poročilo plačilne institucije ter za revidiranje se uporabljajo pravila, določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in v zakonu, ki ureja revidiranje, če v tem in 65. členu tega zakona ni drugače določeno.

(2) Plačilna institucija mora Banki Slovenije najkasneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Hibridna plačilna institucija mora v tem roku Banki Slovenije predložiti tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

(3) Če je plačilna institucija zavezana k revidiranju, mora Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta predložiti:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

65. člen

(obveznosti pooblaščenega revizorja v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila plačilne institucije, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovil pri izvajanju nalog revidiranja in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov, ki urejajo opravljanje plačilnih storitev,
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje plačilne institucije ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti s plačilno institucijo na podlagi obvladovanja.

(3) Pooblaščen revizor mora Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo v skladu s tem zakonom.

(4) Pošiljanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena ne pomeni kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

3. POGLAVJE

OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV IZVRŠEVANJA DENARNIH NAKAZIL KOT PLAČILNA INSTITUCIJA Z OPUSTITVIJO

66. člen

(opredelitev pojma)

(1) Plačilna institucija z opustitvijo je pravna ali fizična oseba, ki opravlja storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona na podlagi dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo.

(2) Določbe 2. poglavja tega zakona o zahtevah za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se uporabljajo tudi za plačilne institucije z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo v skladu s 67. členom tega zakona dovolila opustitev

izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za plačilne institucije z opustitvijo posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

67. člen

(dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo)

(1) Pravna ali fizična oseba, lahko opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona kot plačilna institucija z opustitvijo, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo tako, da zanj ne veljajo posamezne zahteve glede statusnega ustroja plačilnih institucij, sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol plačilne institucije, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati plačilne institucije.

(2) Pravna ali fizična oseba lahko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji,
2. če bo plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravljala kot dodatno dejavnost in bodo dostopne le tistim uporabnikom, ki bodo hkrati uporabljali druge storitve tega ponudnika, ki niso plačilne storitve,
3. če povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava opraviti plačilna institucija z opustitvijo, vključno s transakcijami, opravljenimi preko njenih zastopnikov, v posameznem letu ne presega 100.000 eurov in
4. če člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izvrševanja denarnih nakazil, izpolnjujejo pogoje, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, določa ta zakon.

(3) Vložnik v zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo navede, za katere posamezne zahteve v zvezi s statusnim ustrojem plačilnih institucij, sistemom upravljanja in sistemom notranjih kontrol plačilne institucije zahteva opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, navede razloge za te opustitve ali uporabo v omejenem obsegu in predloži dokazila glede izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. vložnik izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena,
2. niso podani razlogi za zavrnitev dovoljenja iz 31. člena tega zakona ali drugega odstavka 33. člena tega zakona, razen tistih zahtev, za katere je vložnik v skladu s tretjim odstavkom tega člena zahteval opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, in
3. če oceni, da zaradi opustitve posameznih zahtev ali njihove uporabe v omejenem obsegu pri opravljanju storitev izvrševanja denarnih nakazil ne nastanejo posebna tveganja za uporabnike ali je morebitno tveganje za uporabnike sprejemljivo zaradi večjih koristi za uporabnike.

(5) V odločbi o izdaji dovoljenja plačilni instituciji z opustitvijo Banka Slovenije navede, katere zahteve se ne uporabljajo za plačilno institucijo z opustitvijo ali se uporabljajo v omejenem obsegu.

(6) Plačilna institucija z opustitvijo mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo se ob upoštevanju določil iz drugega do šestega odstavka tega člena smiselno uporabljajo 29. do 31., 33. in 34. člen tega zakona.

68. člen

(opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil z opustitvijo)

(1) Plačilna institucija z opustitvijo lahko plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravlja na:

1. območju Republike Slovenije, vključno z zastopniki in podružnicami v Republiki Sloveniji, in
2. območju tretje države.

(2) Plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice v tretji državi ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

4. POGLAVJE

REGISTER PLAČILNIH INSTITUCIJ

69. člen

(register plačilnih institucij)

(1) Register plačilnih institucij je centralizirana baza podatkov o plačilnih institucijah in plačilnih institucijah z opustitvijo, o njihovih zastopnikih v Republiki Sloveniji in državah gostiteljicah ter o njihovih podružnicah v državah gostiteljicah in tretjih državah.

(2) V register plačilnih institucij se za vsako posamezno plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo vpisujejo naslednji podatki:

1. firma in sedež plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo,
2. plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali navedba, da lahko plačilna institucija z opustitvijo opravlja izključno storitve izvrševanja denarnih nakazil,
3. o podružnici v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi:
 - firma in sedež prve podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
 - plačilne storitve, ki jih opravlja preko vseh podružnic v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi,

4. o vsakem posameznem zastopniku v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici:

- firma in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,
- plačilne storitve, ki jih opravlja preko zastopnika.

(3) Vsi vpisi, povezani s plačilnimi institucijami z opustitvijo, se v register plačilnih institucij vpisujejo ločeno, z izrecno navedbo, da gre za plačilne institucije z opustitvijo.

(4) Register plačilnih institucij vodi Banka Slovenije in zagotavlja njegovo redno posodabljanje. Register plačilnih institucij je javen in brezplačno dostopen na spletni strani Banke Slovenije.

70. člen

(vpis plačilne institucije v register plačilnih institucij)

Banka Slovenije vpiše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo v register plačilnih institucij ob izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo.

71. člen

(odločanje o vpisu podružnice v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi po prvem odstavku 36. člena tega zakona, z vsebino iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi v register plačilnih institucij.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi v register plačilnih institucij, če oceni, da:

1. podatki po tretjem odstavku 36. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,
2. osebe, ki so del posloводства podružnice, ali osebe, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ne izpolnjujejo pogojev iz 26. člena, ali
3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij tudi, če je ob upoštevanju predpisov tretje države oziroma ob upoštevanju prakse tretje države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

72. člen

(odločanje o vpisu zastopnika v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici po prvem odstavku 36. člena tega zakona, z vsebino iz drugega odstavka 36. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij.

(2) Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v državi gostiteljici v register plačilnih institucij, mora Banka Slovenije pred odločitvijo o vpisu tega zastopnika glede okoliščin iz tretjega odstavka tega člena zaprositi za mnenje pristojni nadzorni organ države gostiteljice in ga, če je podano, primerno upoštevati.

(3) Banka Slovenije zavrne vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij, če oceni, da:

1. podatki po drugem odstavku 36. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,
2. osebe, ki so članice posloводства zastopnika, ali osebe, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, ne izpolnjujejo pogojev iz 26. člena tega zakona, ali
3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko zastopnika za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

73. člen

(izbris iz registra)

(1) Banka Slovenije izbriše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo, vključno z njenimi podružnicami in zastopniki, ki se vpisujejo v register plačilnih institucij v skladu z 69. členom tega zakona, iz registra plačilnih institucij, če:

1. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti prenehalo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo na podlagi 35. člena tega zakona, z dnem izdaje ugotovitvene odločbe po šestem odstavku 35. člena tega zakona;
2. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti odvzeto dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu z 196. členom tega zakona, z dnem izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja.

(2) Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz petega odstavka 36. člena tega zakona, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so podane okoliščine iz drugega odstavka 71. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(3) Banka Slovenije izbriše podružnico v posamezni tretji državi iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(4) Banka Slovenije izbriše posameznega zastopnika plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz petega odstavka 36. člena tega zakona, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so v zvezi z zastopnikom podane okoliščine iz tretjega odstavka 72. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu zastopnika iz registra plačilnih institucij.

5. POGLAVJE OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV

1. PODPOGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

74. člen

(področje urejanja)

(1) To poglavje ureja:

1. obveznosti ponudnikov plačilnih storitev pri zagotavljanju informacij v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
2. pogodbe o opravljanju plačilnih storitev ter pravila glede sprememb in prenehanja pogodb in
3. pravila glede izvrševanja plačilnih transakcij.

(2) To poglavje se uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v eurih ali v drugi valuti države članice.

(3) S pogodbo o plačilnih storitvah ni mogoče izključiti ali omejiti uporabe določb tega poglavja, razen če zakon izrecno določa, da je odstopanje od posameznih določb dopustno na podlagi dogovora strank. Ponudniki plačilnih storitev lahko uporabnikom zagotovijo plačilne storitve pod pogoji, ki so za uporabnike ugodnejši kakor pogoji, določeni v tem poglavju.

(4) Kadar uporabnik ni potrošnik, se lahko s pogodbo o plačilnih storitvah izključi ali omeji uporaba določb iz 2. podpoglavja, 5. poglavja tega zakona, razen določb 5. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona.

75. člen

(nadomestila v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku ne sme zaračunati nadomestil za zagotavljanje informacij, ki jih mora zagotoviti uporabniku v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona, ali za izpolnjevanje svojih obveznosti do uporabnika iz 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če zakon izrecno določa drugače.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita o zaračunavanju nadomestil za zagotavljanje informacij, če uporabnik izrecno zahteva dodatno ali pogostejše zagotavljanje informacij kakor je predvideno v 2. podpoglavju 5. poglavja tega zakona, ali zagotavljanje informacij s komunikacijskimi sredstvi, ki niso dogovorjena v okvirni pogodbi.

(3) Nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev zaradi izpolnjevanja njegovih obveznosti.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravico ponudnika plačilnih storitev, da uporabnikom zaračunava opravljanje plačilnih storitev.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, dogovorita, da se uporabniku zaračunavajo tudi posebna nadomestila za zagotavljanje informacij na podlagi 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona in za izpolnjevanje obveznosti ponudnika plačilnih storitev na podlagi 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona.

2. PODPOGLAVJE POGODBA O PLAČILNIH STORITVAH

1. ODDELEK SPLOŠNE DOLOČBE

76. člen

(opredelitev pojma)

(1) Pogodba o plačilnih storitvah se lahko sklene kot okvirna pogodba ali kot pogodba o izvršitvi enkratne plačilne transakcije.

(2) Z okvirno pogodbo se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvrševanju posameznih ali več zaporednih plačilnih transakcij v prihodnosti. Okvirna pogodba lahko vključuje tudi dogovor o izdaji elektronskega denarja, če je ponudnik plačilnih storitev oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona, ali dogovor o odprtju plačilnega računa, če se plačilne storitve opravljajo preko plačilnega računa.

(3) S pogodbo o izvršitvi enkratne plačilne transakcije se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvršitvi posamezne plačilne transakcije, ki ni zajeta v okvirni pogodbi.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede razmerja med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, v zvezi s pogodbo o naročilu.

(5) Kadar pogodba o opravljanju plačilnih storitev vključuje tudi dogovor o odobritvi posojila potrošniku, se glede pogojev odobritve posojila potrošniku uporablja zakon, ki ureja potrošniške kredite, razen če ta zakon določa posebne pogoje glede odobritve posojil potrošnikom v zvezi s plačilnimi storitvami.

77. člen

(zagotavljanje informacij)

(1) Kadar ta zakon določa obveznost ponudnika plačilnih storitev, da uporabniku posreduje določene informacije, mora ponudnik plačilnih storitev te informacije zagotoviti brez izrecne zahteve uporabnika na način, ki ne zahteva posebnih aktivnosti na strani uporabnika, da te informacije pridobi in se z njimi seznani.

(2) Kadar ta zakon izrecno določa, da lahko ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku zahtevane informacije tako, da informacije na dogovorjeni način da na voljo uporabniku, lahko ponudnik plačilnih storitev informacije uporabniku zagotovi na način, da mora uporabnik z določenim dogovorjenim ravnanjem pridobiti informacije, da se z njimi seznani.

78. člen

(breme dokazovanja)

Ponudnik plačilnih storitev mora v primeru spora dokazati, da je izpolnil zahteve glede zagotavljanja informacij uporabniku v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona.

2. ODDELEK OKVIRNA POGODBA

79. člen

(splošne informacije o pogojih okvirne pogodbe)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku, pred sklenitvijo okvirne pogodbe, posredovati naslednje informacije:

1. o ponudniku plačilnih storitev,
2. o pogojih za uporabo plačilne storitve,
3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih,
4. o načinu in sredstvih komunikacije,
5. o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij,
6. o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe ter
7. o reševanju sporov.

(2) Informacije o ponudniku plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge naslove, kjer je ponudnik plačilnih storitev dosegljiv uporabnikom, vključno z elektronskim naslovom;
2. o organih, ki so pristojni za nadzor nad ponudnikom plačilnih storitev, njegovo podružnico ali zastopnikom v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v Republiki Sloveniji;

3. navedbo registra plačilnih institucij ali drugega podobnega javnega registra, ki vsebuje podatke o dovoljenjih za opravljanje plačilnih storitev, in registracijsko številko ali enakovredno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev v tem registru.

(3) Informacije o pogojih za uporabo plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. o glavnih značilnostih plačilne storitve;
2. o enolični identifikacijski oznaki ali drugih podatkih, ki jih mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
3. o obliki in postopku za posredovanje soglasja za izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s 103., 106. in 107. členom tega zakona;
4. o času, ko se šteje, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v smislu 104. člena tega zakona, ter morebitno časovno omejitev za prejem nalogov v posameznem delovnem dnevu, ko se prejeti nalogi štejejo za prejete naslednji delovni dan v skladu s četrtem odstavkom 104. člena tega zakona;
5. o najdaljšem roku izvršitve plačilne transakcije;
6. o možnosti omejitve porabe za uporabo plačilnega instrumenta, če obstaja možnost dogovora za omejitev porabe v skladu s 118. členom tega zakona.

(4) Informacije o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih morajo vključevati naslednje podatke:

1. o vseh nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku, vključno z razčlenitvijo postavk, če uporabniku zaračuna skupno nadomestilo;
2. kjer je relevantno, o obrestnih merah in menjalnih tečajih, ki se bodo uporabili ali v primeru uporabe referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja tudi metodo za izračun dejanskih obresti ter ustrezen datum in indeks ali osnovo za ugotavljanje takšne obrestne mere ali menjalnega tečaja;
3. o možnosti, da se sprememba obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki temelji na spremembi referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja, uporabi takoj in brez predhodnega obveščanja, ter način obveščanja uporabnika o teh spremembah v skladu s 86. členom tega zakona.

(5) Informacije o načinu in sredstvih komunikacije med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. o komunikacijskih sredstvih, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme uporabnika, ki se bo uporabljala za izmenjavo informacij v skladu s tem zakonom;
2. o načinu in pogostosti posredovanja in zagotavljanja informacij, ki se posredujejo ali dajejo na voljo uporabnikom v skladu s tem zakonom;
3. o jeziku, v katerem bo sklenjena okvirna pogodba in v katerem bo potekala komunikacija v času trajanja pogodbenega razmerja;
4. o pravici uporabnika, da kadarkoli zahteva izvod okvirne pogodbe ter informacije in pogoje iz tega člena na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov v skladu z 81. členom tega zakona.

(6) Informacije o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij morajo vključevati naslednje podatke:

1. o ukrepih, ki jih mora zagotoviti uporabnik za zaščito plačilnega instrumenta, in način obveščanja o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta v skladu s 116. členom tega zakona;
2. o pogojih, pod katerimi lahko ponudnik plačilnih storitev enostransko blokira uporabo plačilnega instrumenta v skladu s 118. členom tega zakona;
3. o odgovornosti plačnika za neodobreno transakcijo v skladu s 120. členom tega zakona, vključno z informacijami o znesku izgube, ki jo krije plačnik v skladu s prvim odstavkom 120. člena tega zakona;
4. o načinu in rokih, v katerih mora uporabnik obvestiti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s 130. členom tega zakona;
5. o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za neodobreno, neizvršeno in nepravilno izvršeno plačilno transakcijo v skladu s 119. do 125. členom tega zakona;
6. o pogojih za uveljavljanje povračila zneskov v skladu s 131. členom tega zakona.

(7) Informacije o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe morajo vključevati naslednje podatke:

1. o pogodbeno predvideni možnosti, da se bo štelo, da je uporabnik sprejel spremembe pogojev v skladu z drugim odstavkom 85. člena tega zakona, če do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema, vključno z obvestilom o pravici uporabnika, da odpove okvirno pogodbo v skladu tretjim odstavkom 85. člena tega zakona, če je ponudnika plačilnih storitev obvestil o zavrnitvi predlaganih sprememb do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti;
2. o trajanju okvirne pogodbe;
3. o pogojih za odpoved okvirne pogodbe s strani uporabnika ali ponudnika plačilnih storitev v skladu s 87. in 88. členom tega zakona.

(8) Informacije o postopkih zaradi kršitev tega zakona in o postopkih izvensodnega reševanja sporov morajo vključevati naslednje podatke:

1. o pravu, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in o pristojnem sodišču;
2. o postopkih zaradi prekrškov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev po tem zakonu in o organu, ki je pristojen za vodenje teh postopkov;
3. o postopku izvensodnega reševanja sporov, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, in o telesu, pristojnem za reševanje teh sporov v skladu z 218. členom tega zakona.

80. člen

(način posredovanja splošnih informacij)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku posredovati splošne informacije iz 79. člena tega zakona tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se pred sklenitvijo okvirne pogodbe seznani s pogoji glede opravljanja plačilne storitve.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov posredovati splošne informacije iz 79. člena tega zakona na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

(3) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku posreduje splošne informacije iz 79. člena tega zakona tudi tako, da uporabniku posreduje predlog okvirne pogodbe oziroma splošnih pogojev, kot sestavni del okvirne pogodbe, in ki vsebuje informacije in pogoje iz 79. člena tega zakona. Predlog okvirne pogodbe mora biti posredovan v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(4) Če je bila okvirna pogodba na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo posredovanja splošnih informacij iz 79. člena tega zakona v skladu z določbami prvega do tretjega odstavka tega člena, mora ponudnik plačilnih storitev te informacije posredovati uporabniku takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.

81. člen

(dostop do splošnih informacij in informacij o pogojih okvirne pogodbe)

Uporabnik lahko kadar koli v času trajanja okvirne pogodbe zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev posreduje na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov splošne informacije iz 79. člena tega zakona in določila okvirne pogodbe.

82. člen

(predhodne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik na podlagi okvirne pogodbe, plačniku na njegovo zahtevo posredovati jasne informacije o najdaljšem roku izvršitve te plačilne transakcije in nadomestilih, ki jih bo zaračunal plačniku, vključno z razčlenitvijo postavk, če bo plačniku zaračunal skupno nadomestilo.

83. člen

(naknadne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo, mora nemudoma po obremenitvi plačnikovega plačilnega računa, ali če plačnik ne uporablja plačilnega računa po prejemu plačilnega naloga, plačniku posredovati naslednje informacije:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije, vključno z informacijami o prejemniku plačila, če je to potrebno,

2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se je obremenil plačnikov plačilni račun ali v valuti, ki jo je navedel plačnik v plačilnem nalogu, če je bila plačilna transakcija izvršena brez uporabe plačilnega računa,
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih je zaračunal plačniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača plačnik,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute in
6. datum valute obremenitve plačilnega računa ali datum prejema plačilnega naloga.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora plačniku posredovati informacije iz prvega odstavka tega člena v skladu z drugim odstavkom 80. člena tega zakona. Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena da plačniku na voljo na način, dogovorjen v pogodbi, ki plačniku omogoča, da te informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev plačniku posreduje ali da na voljo informacije iz prvega odstavka tega člena v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec.

(4) Plačnik, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah na papirju.

84. člen

(naknadne informacije za prejemnika plačila po izvršitvi posamezne plačilne transakcije)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo za prejemnika plačila, mora nemudoma po izvršitvi plačilne transakcije prejemniku posredovati naslednje informacije:

1. podatke, ki prejemniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in, če poseben predpis tako določa, tudi podatke, ki omogočajo identifikacijo plačnika, ter druge informacije, ki so posredovane skupaj s plačilno transakcijo,
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri je odobren prejemnikov plačilni račun,
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zaračuna prejemniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če prejemniku plačila zaračunava skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača prejemnik plačila,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute, in
6. datum valute odobritve denarnih sredstev na plačilnem računu prejemnika plačila.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora prejemniku plačila posredovati informacije iz prvega odstavka tega člena v skladu z drugim odstavkom 80. člena tega zakona.

Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena da na voljo prejemniku plačila na način, ki prejemniku plačila omogoča, da informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila posreduje ali da na voljo informacije iz prvega odstavka tega člena v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec.

(4) Prejemnik plačila, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah na papirju.

85. člen

(spremembe pogojev okvirne pogodbe na predlog ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 79. člena tega zakona tako, da posreduje uporabniku predlog sprememb najmanj dva meseca pred predlaganim dnem začetka uporabe spremenjenih pogojev.

(2) Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 79. člena tega zakona tako, da uporabnika obvesti, da se bo štelo, da uporabnik sprejema predlog spremembe pogojev okvirne pogodbe, če do dneva pred predlaganim datumom za začetek njihove uporabe, ne bo obvestil ponudnika plačilnih storitev, da predloga ne sprejema. Sprememba pogojev okvirne pogodbe se v tem primeru uveljavi z dnem, ki je predlagan za začetek uporabe spremenjenih pogojev, razen če uporabnik izrecno soglaša, da sprememba začne veljati takoj.

(3) Uporabnik, ki v primeru dogovora iz drugega odstavka tega člena ne sprejme ponudnikovega predloga za spremembo okvirne pogodbe, lahko do dneva pred predlaganim dnem začetka veljavnosti spremembe, brez odpovednega roka in brez plačila nadomestil odpove okvirno pogodbo.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku posredovati predlog sprememb pogojev okvirne pogodbe iz prvega odstavka tega člena na način, kakor je določen v drugem odstavku 80. člena tega zakona.

86. člen

(spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja)

(1) Okvirna pogodba lahko določa, da se spremembe obrestne mere in menjalnega tečaja, ki temeljijo na spremembi referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja, uveljavijo takoj in brez predhodnega obvestila uporabniku.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora obvestiti uporabnika o spremembi obrestne mere iz prvega odstavka tega člena ob prvi priložnosti na način, kakor je opredeljen v drugem odstavku 80. člena tega zakona, razen če okvirna pogodba določa pogostost ali način obveščanja uporabnika o spremembi obrestne mere.

(3) Če se obrestna mera ali menjalni tečaj iz prvega odstavka tega člena spremeni v korist uporabnika, ponudnik o spremembi ni dolžan obvestiti uporabnika.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da se spremembe obrestnih mer in menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za plačilne transakcije, izvedejo in izračunavajo po nevtralni poti na način, ki ne ustvarja razlik med uporabniki plačilnih storitev.

87. člen

(uporabnikova odpoved okvirne pogodbe)

(1) Uporabnik lahko kadarkoli odpove okvirno pogodbo s takojšnjim učinkom, razen če je v okvirni pogodbi določen odpovedni rok za odstop uporabnika od pogodbe, ki pa ne sme biti daljši od enega meseca. Določbe okvirne pogodbe, ki bi v nasprotju s tem zakonom omejevale pravico uporabnika, da odpove okvirno pogodbo, so nične.

(2) V primeru, ko uporabnik odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabniku zaradi uporabnikove odpovedi okvirne pogodbe, morajo biti razumna in sorazmerna z dejanskimi stroški, ki ponudniku plačilnih storitev nastanejo zaradi odpovedi. Ponudnik plačilnih storitev ne sme zaračunati uporabniku posebnih nadomestil zaradi odpovedi pogodbe, če uporabnik odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za določen čas v trajanju več kakor 12 mesecev ali za nedoločen čas, po izteku 12 mesecev od sklenitve pogodbe.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravice uporabnika, da odpove okvirno pogodbo pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

88. člen

(odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za nedoločen čas, z odpovednim rokom najmanj dveh mesecev, okvirna pogodba pa lahko določi daljši odpovedni rok in dodatne pogoje za odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev. Obvestilo o odpovedi okvirne pogodbe mora ponudnik plačilnih storitev posredovati uporabniku na način, opredeljen v prvem in drugem odstavku 80. člena tega zakona.

(2) V primeru, ko ponudnik plačilnih storitev odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Določbe tega člena ne posegajo v pravice ponudnika plačilnih storitev, da odpove okvirno pogodbo pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

89. člen

(drugi načini prenehanja okvirne pogodbe)

(1) Okvirna pogodba je izpodbojna, če določa pogoje glede dejstev iz 79. člena tega zakona, ki jih ponudnik plačilnih storitev ni posredoval uporabniku v skladu z 80. členom tega zakona. Okvirna pogodba je izpodbojna tudi, če določa pogoje glede dejstev iz 79. člena tega zakona, ki so bistveno drugačni od pogojev, ki jih je ponudnik plačilnih storitev posredoval uporabniku v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Za izpodbijanje okvirne pogodbe zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo pravila zakona, ki ureja obligacijska razmerja, glede izpodbijanja pogodb.

(3) Ta zakon ne posega v pravice strank, da uveljavljajo razveljavitev pogodbe na podlagi drugih predpisov.

90. člen

(splošne informacije v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti)

(1) Ne glede na 79. člen tega zakona mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti zagotoviti le naslednje informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve:

1. o možnih načinih uporabe plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti,
2. o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev in uporabnika v primeru izvršitve neodobrene plačilne transakcije in v primeru neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije,
3. o nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku,
4. o drugih bistvenih okoliščinah, kadar so te informacije potrebne uporabniku za odločitev o sklenitvi pogodbe glede plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti ter
5. o tem, kje so uporabniku na voljo druge splošne informacije iz 79. člena tega zakona.

(2) Ne glede na 85. in 86. člen tega zakona lahko okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti določa, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb okvirne pogodbe na način, kakor je določen v prvem in drugem odstavku 80. člena tega zakona.

91. člen

(informacije o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

(1) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev po izvršitvi posamezne plačilne transakcije uporabniku posreduje ali da na voljo le naslednje informacije o posamezni plačilni transakciji:

1. podatke, ki uporabniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije,
2. znesek posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku le skupni znesek vseh plačilnih transakcij izvršenih istemu prejemniku, ter

3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna za posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku, le skupni znesek nadomestil, ki se zaračunajo za vse plačilne transakcije izvršene istemu prejemniku.

(2) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev ni dolžan obveščati uporabnika o posameznih plačilnih transakcijah, če se plačilni instrument za plačila majhnih vrednosti uporablja anonimno ali če ponudnik plačilnih storitev tehnično ni zmožen zagotoviti informacij o posameznih plačilnih transakcijah. Ponudnik plačilnih storitev mora plačniku v tem primeru omogočiti, da preveri znesek denarnih sredstev, ki so shranjena na plačilnem instrumentu.

3. ODDELEK POGODBA O IZVRŠITVI ENKRATNE PLAČILNE TRANSAKCIJE

92. člen

(splošne informacije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije dati na voljo naslednje informacije:

1. katero vrsto enolične identifikacijske oznake ali katere druge podatke mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
2. najdaljši rok izvršitve plačilne transakcije;
3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabnikom, vključno z razčlenitvijo postavk, če uporabniku zaračunava skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj ali referenčni menjalni tečaj, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za plačilno transakcijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora dati uporabniku informacije iz prvega odstavka tega člena na voljo na lahko dostopen način tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se seznani s pogoji glede izvršitve plačilne transakcije preden je kakor koli zavezan s pogodbo o plačilni storitvi. Ponudnik plačilnih storitev lahko da uporabniku na voljo informacije iz prvega odstavka tega člena tudi s predložitvijo predloga pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ali predloga plačilnega naloga, ki vsebuje zahtevane informacije.

(3) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da so informacije iz prvega odstavka tega člena podane na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku o katerem se dogovorita stranki. Na zahtevo uporabnika mora ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena uporabniku posredovati v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

(4) Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo, da bi ravnal v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, mora ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena dati na voljo uporabniku takoj po izvršitvi plačilne transakcije.

(5) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku na lahko dostopen način dati na voljo tudi druge informacije iz 79. člena tega zakona, ki so pomembne za izvrševanje enkratne plačilne transakcije.

93. člen

(informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga)

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora takoj po prejemu plačilnega naloga plačniku na enak način, kakor je določen v tretjem odstavku 92. člena tega zakona, posredovati ali dati na voljo naslednje informacije:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in po potrebi tudi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, ki je navedena v plačilnem nalogu;
3. znesek nadomestil, ki jih mora poravnati plačnik, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. menjalni tečaj, ali sklic na menjalni tečaj, ki ga je ponudnik plačilnih storitev uporabil pri izvršitvi plačilne transakcije, kadar je uporabljeni menjalni tečaj drugačen od tečaja, o katerem je ponudnik plačilnih storitev obvestil uporabnika v skladu z 92. členom tega zakona, ter znesek plačilne transakcije po pretvorbi valute; in
5. datum prejema plačilnega naloga.

94. člen

(informacije za prejemnika plačila po izvršitvi plačilne transakcije)

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora takoj po izvršitvi enkratne plačilne transakcije prejemniku plačila na enak način, kakor je določen v tretjem odstavku 92. člena tega zakona, posredovati ali dati na voljo naslednje informacije:

1. podatke, ki prejemniku plačila omogočajo identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter druge informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so sredstva prejemniku plačila na razpolago;
3. znesek nadomestil, ki jih mora poravnati prejemnik plačila, vključno z razčlenitvijo postavk, če je prejemniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute; in
5. datum valute odobritve prejemnika plačila.

95. člen

(izjeme od obveznosti zagotavljanja informacij)

Kadar uporabnik posreduje ponudniku plačilnih storitev plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo z uporabo plačilnega instrumenta, ki ga je uporabniku izdal drug ponudnik plačilnih storitev na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan posredovati ali dati na voljo informacij o enkratni plačilni transakciji, ki so bile ali bodo uporabniku posredovane ali dane na voljo na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta z drugim ponudnikom plačilnih storitev.

4. ODDELEK ZAGOTAVLJANJE DRUGIH INFORMACIJ UPORABNIKU

96. člen

(informacije v zvezi s pretvorbo valute)

(1) Če prejemnik plačila ponuja plačniku pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije ali če je pretvorba valute pred odreditvijo plačilne transakcije plačniku ponujena na prodajnem mestu, mora stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznanimi z informacijami o menjalnem tečaju, ki se bo uporabil za pretvorbo, in z nadomestili, ki jih bo zaračunala plačniku v zvezi s pretvorbo valute.

(2) Šteje se, da je plačnik soglašal s pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije, če je stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznani s pogoji iz prvega odstavka tega člena pred odreditvijo plačilne transakcije.

97. člen

(informacije o dodatnih nadomestilih in znižanjih)

(1) Če prejemnik plačila zahteva od plačnika plačilo posebnega nadomestila ali ponuja plačniku znižanje v primeru plačila z uporabo določenega plačilnega instrumenta, mora plačnika o tem obvestiti pred odreditvijo plačilne transakcije.

(2) Če ponudnik plačilnih storitev ali tretja oseba zahteva od uporabnika plačilo posebnega nadomestila za uporabo določenega plačilnega instrumenta, mora uporabnika o tem obvestiti pred odreditvijo plačilne transakcije.

5. ODDELEK UPORABA DRUGIH PREDPISOV V ZVEZI Z ZAGOTAVLJANJEM INFORMACIJ

98. člen

(uporaba drugih predpisov)

Dodatne zahteve glede zagotavljanja predhodnih informacij v zvezi z opravljanjem storitev, ki izhajajo iz posebnih predpisov, zavezujejo ponudnika plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev le, če ta zakon izrecno tako določa.

99. člen

(predhodne informacije v zvezi s posojili potrošnikom za opravljanje plačilnih transakcij)

Ponudnik plačilnih storitev, ki ponuja potrošnikom posojila za opravljanje plačilnih transakcij, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, mora potrošnikom pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah poleg informacij iz 79. in 92. člena tega zakona zagotoviti tudi informacije o pogojih posojilne pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

100. člen

(predhodne informacije v primeru sklepanja pogodb na daljavo)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki omogoča potrošnikom sklenitev pogodb o plačilnih storitvah na daljavo v smislu zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, mora pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo potrošniku poleg informacij iz 79. in 92. člena tega zakona zagotoviti tudi naslednje informacije:

1. podrobnejša pravila glede načina in rokov za plačilo nadomestil, ki jih plača potrošnik, ter za izpolnjevanje drugih obveznosti iz pogodbe o plačilnih storitvah,
2. v primeru, če ima potrošnik pravico odstopa od pogodbe:
 - način uresničevanja te pravice,
 - podatek o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe,
 - praktična navodila za uresničevanje pravice do odstopa, vključno z navedbo naslova za posredovanje izjave o odstopu,
 - posledice, če potrošnik ne uresniči pravice do odstopa,
3. o morebitnih dodatnih stroških, ki jih mora plačati potrošnik ponudniku plačilnih storitev za uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, če se ti stroški razlikujejo od stroškov, ki jih potrošnik običajno plačuje za uporabo komunikacijskih sredstev za druge namene,
4. po potrebi ustrezno opozorilo, da je plačilna storitev povezana z uporabo instrumentov, ki zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvrševanje plačilnih transakcij predstavljajo posebno tveganje,
5. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna ponudnik plačilnih storitev,
6. o pravu, ki se uporablja za razmerja med ponudnikom plačilnih storitev in potrošnikom pred sklenitvijo pogodbe,
7. o časovni omejitvi glede veljavnosti informacij, ko so zagotovljene potrošniku,
8. o obstoju sistema jamstva ali drugih dogovorov v zvezi s povračilom škode, razen če gre za sisteme ali dogovore, ki so urejeni v zakonih, ki urejajo bančništvo in trg finančnih instrumentov.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora pri sklepanju pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo potrošnikom zagotoviti informacije iz prvega odstavka tega člena z uporabo sredstev komunikacije na daljavo na način, da je poslovni namen informacij jasno izražen, in ob

upoštevanju načela dobre vere in načela varstva poslovno nesposobnih oseb ter poslovno omejeno sposobnih oseb.

101. člen

(predhodne informacije zaradi varstva potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji poleg informacij iz 92. člena in, če je to ustrezno, 100. člena tega zakona, zagotoviti tudi naslednje informacije:

1. o nazivu in sedežu ponudnika plačilnih storitev,
2. o glavnih značilnostih plačilne storitve,
3. o načinu izvršitve plačilne transakcije in o načinu plačila nadomestil, kadar ti odstopajo od zahtev poklicne skrbnosti v smislu zakona, ki ureja varstvo potrošnika pred nepoštenimi poslovnimi praksami,
4. o pravici do preklica enkratne plačilne transakcije, kadar pogodba o enkratni plačilni transakciji omogoča preklic,
5. postopkih zaradi prekrškov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev po tem zakonu ter o organu, ki je pristojen za vodenje teh postopkov,
6. o postopku izvensodnega reševanja sporov, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev ter o telesu, pristojnem za reševanje teh sporov v skladu z 218. členom tega zakona.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora opredeliti poslovni namen informacij, ki jih mora zagotoviti potrošnikom v skladu s tem zakonom, če tak namen ni razviden že iz vsebine informacij ali iz drugih okoliščin v katerih so informacije zagotovljene potrošniku.

102. člen

(predhodno obveščanje uporabnikov pri sklepanju pogodb o plačilnih storitvah, ki se opravljajo kot storitve informacijske družbe)

Ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve v obliki storitev informacijske družbe, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, mora pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah uporabnikom poleg informacij, ki se zahtevajo na podlagi drugih določb 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, zagotoviti tudi podatke, ki jih mora ponudnik storitev informacijske družbe zagotoviti uporabnikom pred sklenitvijo pogodbe o storitvah informacijske družbe na podlagi zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

3. PODPOGLAVJE IZVRŠEVANJE PLAČILNIH TRANSAKCIJ

1. ODDELEK ODOBRITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

103. člen

(soglasje)

(1) Ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, če je plačnik odobril plačilno transakcijo tako, da je podal soglasje za njeno izvršitev.

(2) Plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije pred izvršitvijo plačilne transakcije, razen če sta se ponudnik plačilnih storitev in plačnik dogovorila, da lahko plačnik poda soglasje tudi po izvršitvi plačilne transakcije.

(3) Plačnik lahko poda soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki je dogovorjen med plačnikom in plačnikovim ponudnikom plačilnih storitev.

(4) Če plačnik ne poda soglasja za izvršitev plačilne transakcije v skladu z dogovorom iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da plačilna transakcija ni bila odobrena.

2. ODDELEK IZVRŠITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

104. člen

(prejem plačilnih nalogov)

(1) Plačilna transakcija se izvrši na podlagi plačilnega naloga, ki ga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev posreduje plačnik ali prejemnik plačila. Ponudnik plačilnih storitev mora izvršiti plačilno transakcijo, ko prejme plačilni nalog, razen če so podani pogoji za zavrnitev plačilnega naloga v skladu s tem zakonom.

(2) Šteje se, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog, ko mu je plačilni nalog izročen z uporabo sredstev za komunikacijo, ki so dogovorjena v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na morebitno predhodno vključenost ponudnika plačilnih storitev v proces oblikovanja in odreditve plačilnega naloga.

(3) Če ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog na dan, ki ni določen kot njegov delovni dan, se šteje, da je plačilni nalog prejel naslednji delovni dan.

(4) Ponudnik plačilnih storitev lahko določi uro proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, ki jih prejme po tej uri, šteje, da jih je prejel naslednji delovni dan.

(5) Če se uporabnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da sredstva na voljo svojemu ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je za namen 111. člena tega zakona čas prejema plačilnega naloga dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

105. člen

(zavrnitev plačilnih nalogov)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne izvršitev plačilnega naloga, če niso izpolnjeni vsi pogoji za izvršitev plačilnega naloga, kakor so določeni v pogodbi. Ponudnik plačilnih storitev o zavrnitvi in če je mogoče, o razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(2) Ponudnik plačilnih storitev obvestilo iz prvega odstavka tega člena posreduje ali da na voljo uporabniku na način, dogovorjen v pogodbi, ob prvi priložnosti, najkasneje pa v roku, ki je določen za izvršitev plačilnega naloga v skladu s 111. členom tega zakona.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna obvestilo o zavrnitvi plačilnega naloga, če je zavrnitev utemeljena iz objektivnih razlogov.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.

106. člen

(preklic plačilnega naloga)

(1) Plačnik lahko kadar koli prekliče plačilni nalog tako, da umakne soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij. Vsaka plačilna transakcija izvršena po preklicu soglasja, se šteje kot neodobrena.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena plačnik ne more umakniti soglasja za izvršitev plačilne transakcije po tem, ko je plačilni nalog za izvršitev plačilne transakcije postal nepreklicen v skladu s 107. členom tega zakona.

(3) Plačnik lahko umakne soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki je dogovorjen med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se prvi in drugi odstavek tega člena ne uporabljata.

107. člen

(nepreklicnost plačilnih nalogov)

(1) Uporabnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če je v tem členu za posamezne primere določeno drugače.

(2) Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko je plačilni nalog ali soglasje za izvršitev plačilne transakcije podal prejemniku plačila.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pa lahko v primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila z direktno obremenitvijo, plačnik prekliče plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila, do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom obremenitve plačnikovega računa. Pravica do preklica plačilnega naloga v skladu s tem odstavkom ne posega v pravice plačnika do povračila na podlagi 130. člena tega zakona.

(4) Uporabnik lahko v primeru iz petega odstavka 104. člena tega zakona prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dnevom, ki je dogovorjen kot začetek izvrševanja plačilnega naloga.

(5) Po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena lahko uporabnik prekliče plačilni nalog le na podlagi dogovora s svojim ponudnikom plačilnih storitev. V primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, mora s preklicem plačilnega naloga po poteku roka iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena soglašati tudi prejemnik plačila.

(6) Okvirna pogodba lahko določi, da lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku posebej zaračuna preklic plačilnega naloga po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

108. člen

(valuta plačilne transakcije)

Plačilna transakcija se izvrši v valuti, o kateri se dogovorita uporabnik in njegov ponudnik.

109. člen

(nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije zaračuna le nadomestila, o katerih je predhodno obvestil uporabnika v skladu s četrtem odstavkom 79. člena, prvim odstavkom 82. člena, prvim odstavkom 90. člena ali prvim odstavkom 92. člena tega zakona.

(2) V zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije plačnik plača nadomestila, ki jih zaračunava plačnikov ponudnik plačilnih storitev, prejemnik plačila pa plača nadomestila, ki jih zaračunava prejemnikov ponudnik plačilnih storitev. Drugačen dogovor med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom je dopusten le, če plačilna transakcija vsebuje tudi pretvorbo valut pri plačnikovem ponudniku plačilnih storitev.

(3) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev in morebitni posrednik, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije za račun ponudnika plačilnih storitev, morajo pri izvršitvi plačilne transakcije prenesti celotni znesek plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se lahko prejemnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da ponudnik plačilnih storitev odtegne svoja nadomestila od prenesenega zneska, preden ga odobri na prejemnikovem plačilnem računu, ali ga da na voljo prejemniku. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev prejemniku v obvestilu po izvršitvi plačilne transakcije iz 84. ali 94. člena tega zakona ločeno prikazati celotni znesek plačilne transakcije in nadomestila, ki jih je odtegnil.

(5) V primeru, če se od prenesenega zneska odtegujejo druga nadomestila, ki niso nadomestila iz četrtega odstavka tega člena, mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev

zagotoviti, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, mora v primeru iz prvega stavka tega odstavka prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije.

(6) Določbe tega člena ne posegajo v dogovore med ponudniki plačilnih storitev glede medsebojnega zaračunavanja stroškov v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij.

110. člen

(nadomestila, ki jih zaračuna prejemnik plačila)

(1) Ta zakon ne posega v pravico prejemnika plačila, da plačniku zaračuna posebno nadomestilo ali da mu ponudi popust zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne sme preprečiti ali ga kakor koli omejevati, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje plačila za blago ali storitve za uporabo določenega plačilnega instrumenta.

111. člen

(rok izvršitve plačilne transakcije)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je v primeru domače plačilne transakcije, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev isti dan, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 104. členom tega zakona.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je v primeru čezmejne plačilne transakcije, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po dnevnu, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 104. členom tega zakona. Ta rok se pri plačilni transakciji, ki jo uporabnik odredi v papirni obliki, podaljša za dodatni delovni dan.

(3) Drugi odstavek tega člena se uporablja tudi za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v valuti države članice, ki ni euro, razen če se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o drugačnem roku izvršitve, vendar ne daljšem kakor štiri delovne dni po prejemu plačilnega naloga.

112. člen

(posredovanje plačilnega naloga preko prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev)

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora posredovati plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, o katerih sta se dogovorila prejemnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnik plačila, tako, da bo na dogovorjeni dan mogoče izvršiti plačilno transakcijo.

113. člen

(razpolaganje s sredstvi)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora prejemniku omogočiti razpolaganje z denarnimi sredstvi na njegovem plačilnem računu, ali če prejemnik nima plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev, dati sredstva prejemniku na razpolago takoj:

1. ko je znesek plačilne transakcije za prejemnika plačila odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev v skladu s 111. členom tega zakona in
2. ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejme vse informacije, potrebne za odobritev prejemnikovega računa ali prejemnika plačila.

(2) Če dan, ko so denarna sredstva odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, ni delovni dan prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, se za namene prvega odstavka tega člena šteje, da je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejel denarna sredstva za prejemnika plačila prvi naslednji delovni dan.

114. člen

(datum valute odobritve in obremenitve plačilnega računa)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je datum valute obremenitve plačnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije enak ali kasnejši od datuma, ko se ta plačilni račun obremeni za znesek plačilne transakcije.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije najkasneje delovni dan, ko so sredstva plačilne transakcije odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev.

115. člen

(datum valute in razpolaganje s sredstvi v primeru gotovinskega pologa na plačilni račun)

(1) V primeru, ko uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki je potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, mora ponudnik plačilnih storitev ne glede na 113. in 114. člen tega zakona zagotoviti, da je datum valute odobritve potrošnikovega plačilnega računa takoj, ko ponudnik plačilnih storitev prejme denarna sredstva, in da so denarna sredstva na razpolago potrošniku takoj po prejemu denarnih sredstev.

(2) V primeru, ko uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki ni potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta plačilni račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, mora ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa najkasneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev in da so denarna sredstva na razpolago prejemniku najkasneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev.

(3) Kadar uporabnik polaga gotovino v valuti države članice, ki ni euro, na plačilni račun prejemnika pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, se lahko uporabnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o drugačnih rokih, kot so opredeljeni v prvem in drugem odstavku tega člena, vendar ne daljših kot štiri delovne dni po prejemu gotovine.

3. ODDELEK UPORABA PLAČILNIH INSTRUMENTOV

116. člen

(obveznosti uporabnika v zvezi s plačilnimi instrumenti)

(1) Uporabnik mora uporabljati plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta, in takoj po prejemu plačilnega instrumenta zlasti zagotoviti vse razumne ukrepe, da zavaruje varnostne elemente plačilnega instrumenta, ki omogočajo identifikacijo uporabnika in so vezani osebno nanj (v nadaljnjem besedilu: osebni varnostni elementi).

(2) Uporabnik mora brez odlašanja obvestiti ponudnika plačilnih storitev ali osebo, ki jo ponudnik plačilnih storitev navede, o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta.

117. člen

(obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki uporabniku izda plačilni instrument, mora v razmerju do uporabnika zagotoviti:

1. da so osebni varnostni elementi plačilnega instrumenta dostopni izključno uporabniku, ki je prejel plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika iz 116. člena tega zakona,
2. da uporabniku ob vsakem času na primeren način omogoči posredovanje obvestila iz drugega odstavka 116. člena tega zakona oziroma zahtevka za sprostitev uporabe plačilnega instrumenta v skladu s četrtem odstavkom 118. člena tega zakona,
3. da se prepreči vsakršna nadaljnja uporaba plačilnega instrumenta, potem ko je uporabnik posredoval obvestilo v skladu z drugim odstavkom 116. člena tega zakona.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ne sme poslati plačilnega instrumenta uporabniku brez njegove izrecne zahteve, razen v primeru, ko se že izdan plačilni instrument nadomešča z novim. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta ali pošiljanja kakršnih koli osebnih varnostnih elementov plačilnega instrumenta uporabniku.

(3) Ponudnik plačilnih storitev mora v obdobju 18 mesecev po prejemu uporabnikovega obvestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena uporabniku zagotavljati sredstva, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje takšnega obvestila.

118. člen

(omejitev uporabe)

(1) V primeru, ko se plačilni instrument uporablja za posredovanje plačnikovega soglasja za izvršitev plačilne transakcije, se lahko plačnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o omejitvi porabe za plačilne storitve, izvršene z uporabo takšnega plačilnega instrumenta, z določitvijo najvišjega zneska posameznih ali zaporednih plačilnih transakcij, ki jih lahko plačnik odobri z uporabo plačilnega instrumenta v določenem obdobju.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da lahko ponudnik plačilnih storitev onemogoči uporabo plačilnega instrumenta (v nadaljnjem besedilu: blokira plačilni instrument), ki se uporablja za odobritev plačilnih transakcij, če:

1. obstajajo objektivno utemeljeni razlogi, povezani z varnostjo plačilnega instrumenta, ali
2. obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta, ali
3. v primeru, ko je uporaba plačilnega instrumenta povezana z odobritvijo posojila plačniku, obstaja znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora ponudnik plačilnih storitev obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta in o razlogih zanjo, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran, sicer pa takoj po blokadi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta mora ponudnik plačilnih storitev posredovati plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(4) Ponudnik plačilnih storitev ponovno omogoči uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom, ko razlogi za blokado prenehajo.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali prepovedano z drugimi predpisi.

4. ODDELEK ODGOVORNOST IN POVRAČILA PLAČILNIH TRANSAKCIJ

119. člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobreno plačilno transakcijo)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku odgovarja za izvršitev plačilne transakcije brez plačnikovega soglasja za izvršitev v skladu s 103. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: neodobrena plačilna transakcija).

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, mora plačniku takoj povrniti znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je bila neodobrena plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti tako stanje plačnikovega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

(3) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, mora plačniku povrniti tudi vsa zaračunana nadomestila, ki jih je zaračunal plačniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z izvršitvijo neodobrene plačilne transakcije.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko razbremeni odgovornosti za izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka tega člena:

1. v tistem delu, ko izgubo krije uporabnik v skladu s 120. členom tega zakona,

2. ko je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev, ne more vplivati oziroma bi bile posledice takšnih okoliščin kljub vsem nasprotnim prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne,
3. ko obveznost izvršitve plačilne transakcije brez soglasja plačnika izhaja iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

(5) Uporabnik lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

120. člen

(uporabnikova odgovornost za neodobrene plačilne transakcije)

(1) Uporabnik krije izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona do največ 150 eurov, če je izvršitev neodobrenih plačilnih transakcij, zaradi katerih je izguba nastala, posledica uporabe:

1. ukradenega ali izgubljenega plačilnega instrumenta ali
2. plačilnega instrumenta, ki je bil zlorabljen, če uporabnik ni zavaroval osebnih varnostnih elementov plačilnega instrumenta.

(2) Uporabnik krije celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona, če je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica uporabnikove prevare, ali če uporabnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti v zvezi s plačilnim instrumentom v skladu s 116. členom tega zakona.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona, če ponudnik plačilnih storitev ni zagotovil sredstev za obveščanje o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu v skladu z 2. točko prvega odstavka 117. člena tega zakona. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikove prevare.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora ponudnik plačilnih storitev povrniti uporabniku celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona, ki nastane po tem, ko je uporabnik v skladu s 116. členom tega zakona obvestil ponudnika plačilnih storitev, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden ali zlorabljen. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikovega goljufivega ravnanja.

(5) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

121. člen

(izključitev odgovornosti za neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem)

(1) Ne glede na določbe 119. in 120. člena tega zakona plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja plačniku za izvršitev neodobrene plačilne transakcije z elektronskim

denarjem, če plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne more blokirati plačnikovega plačilnega računa, na katerem vodi plačnikov elektronski denar, ali blokirati plačnikovega plačilnega instrumenta za uporabo elektronskega denarja.

(2) Oprostitev odgovornosti iz prvega odstavka tega člena se uporablja za plačilne račune elektronskega denarja oziroma plačilne instrumente za uporabo elektronskega denarja, pri katerih vrednost izdanega elektronskega denarja ne presega 150 eurov.

122. člen

(odgovornost za nepravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil plačnik pri tem ponudniku plačilnih storitev, prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s 111. členom tega zakona.

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije na podlagi prvega odstavka tega člena, mora plačniku brez odlašanja povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

(3) Če plačnikov ponudnik plačilnih storitev dokaže, da je bil račun prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev odobren za znesek plačilne transakcije v skladu s 111. členom tega zakona, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja prejemniku plačila za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 113. in 114. členom tega zakona in mora prejemniku takoj dati na voljo znesek nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če se plačilna transakcija izvrši v dobro prejemnikovega plačilnega računa, ustrezni znesek odobriti na prejemnikovem plačilnem računu.

(4) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren svojemu uporabniku zaradi neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti do katerih je upravičen plačnik v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(5) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

123. člen

(odgovornost za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila)

(1) V primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, odgovarja prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v roku, o katerem sta se dogovorila prejemnik in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev na podlagi 112. člena tega zakona. Če je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije po tem odstavku, mora takoj ponovno posredovati ustrezni plačilni nalog plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(2) Ko je znesek plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovarja za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 113. in 114. členom tega zakona.

(3) V primeru, ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja prejemniku plačila na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

(4) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po tretjem odstavku tega člena, mora plačniku po potrebi in brez odlašanja povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren na podlagi tega člena, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

124. člen

(odgovornost za uporabo enolične identifikacijske oznake)

(1) Če je prejemnik plačila v plačilnem nalogu določen z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je bil plačilni nalog izvršen pravilno glede prejemnika plačila, če se je izvršil prejemniku v skladu z enolično identifikacijsko oznako.

(2) Če uporabnik predloži ponudniku plačilnih storitev nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren uporabniku za nepravilno izvršitev plačilne transakcije v smislu 122. oziroma 123. člena tega zakona.

(3) Če uporabnik poleg enolične identifikacijske oznake ali drugih podatkov, ki jih v skladu s tretjim odstavkom 79. člena oziroma prvim odstavkom 92. člena tega zakona zahteva ponudnik plačilnih storitev za izvršitev plačilnega naloga, ponudniku plačilnih storitev predloži tudi druge podatke, je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilne transakcije v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo v skladu z nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik, si mora ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadevati, da bi izterjal znesek izvršene plačilne transakcije.

(5) Za izterjavo zneskov izvršene plačilne transakcije po četrtem odstavku tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna posebno nadomestilo, če je to dogovorjeno v okvirni pogodbi.

125. člen

(oprostititev odgovornosti za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja uporabniku za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije na podlagi 122. oziroma 123. člena tega zakona, če je neizvršitev ali nepravilna izvršitev plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, ki se jim ponudnik plačilnih storitev ni mogel izogniti ali jih preprečiti.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prav tako ne odgovarja uporabniku, če je neizvršitev ali nepravilna izvršitev plačilne transakcije posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

126. člen

(odgovornost za ravnanje posrednikov in drugih oseb)

(1) Ponudnik plačilnih storitev odgovarja uporabniku za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 122. oziroma 123. členom tega zakona tudi v primeru, če je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev odgovoren posrednik ali druga oseba, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko uveljavlja povrnitev zneskov, ki jih je izplačal uporabniku v skladu s 122. oziroma 123. členom tega zakona in druge škode, ki mu je nastala zaradi neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, od posrednika ali druge osebe, ki odgovarja za nepravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

127. člen

(druge obveznosti ponudnika plačilnih storitev v primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije)

(1) V primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev ne glede na svojo odgovornost za pravilno izvršitev plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika nemudoma ukrepati, da bi izsledil plačilno transakcijo, in uporabniku posredovati informacije v zvezi z neizvršeno ali nepravilno izvršeno plačilno transakcijo, s katerimi razpolaga, da bi uporabniku omogočil uveljavljanje povračil v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

128. člen

(odgovornost za nadaljnjo škodo zaradi nepravilne izvršitve plačilne transakcije)

Uporabnik lahko v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev druge škode, ki je posledica neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, in za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev.

129. člen

(breme dokazovanja pristnosti in izvršitve plačilne transakcije)

(1) V primeru, ko uporabnik trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije ali da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, mora njegov ponudnik plačilnih storitev dokazati, da je bila preverjena pristnost plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in knjižena ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga napaka.

(2) Preverjanje pristnosti plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena je postopek, ki omogoča ponudniku plačilnih storitev, da preveri uporabo plačilnega instrumenta in njegovih varnostnih elementov, ki so vezani na uporabnika.

(3) Če uporabnik plačilne storitve trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije, zgolj uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik odobril plačilno transakcijo ali da je goljufal ali da naklepno ali iz hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti iz 116. člena tega zakona.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

130. člen

(povračila za neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s tem zakonom, uporabniku na njegovo zahtevo zagotovi popravek tako, da:

1. povrne zneske neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij v skladu s 119., 120., 122. oziroma 123. členom tega zakona ali
2. zagotovi pravilno izvršitev plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti uporabniku popravek, če uporabnik obvesti ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko ugotovi, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij, vendar najkasneje v roku 13 mesecev po dnevu obremenitve.

(3) V primeru, če ponudnik plačilnih storitev uporabniku ni zagotovil informacij o izvršitvi neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona, mora ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije, uporabniku zagotoviti popravek tudi po izteku 13 mesečnega roka, če je uporabnik obvestil ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko je ugotovil, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij.

(4) Uporabnik, ki je zahteval popravek v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev, v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

(5) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita o drugačnih časovnih obdobjih, kakor so določena v tem členu.

131. člen

(povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora plačniku na njegovo zahtevo povrniti celotni znesek odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije brez točnega zneska plačilne transakcije in
2. znesek plačilne transakcije presega znesek, ki bi ga lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju zneskov preteklih plačilnih transakcij, pogojev v okvirni pogodbi in drugih okoliščin primera.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev lahko zahteva, da mora plačnik predložiti dokazila o okoliščinah iz prvega odstavka tega člena. Plačnik ne more uveljavljati okoliščin iz 2. točke prvega odstavka, če je preseženi znesek posledica menjave valut, ki temelji na uporabi dogovorjenega referenčnega menjalnega tečaja.

(3) Plačnik lahko zahteva povračilo zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena v roku osmih tednov od dneva obremenitve.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora v roku desetih delovnih dni po prejemu plačnikovega zahtevka za povračilo v skladu s tretjim odstavkom tega člena povrniti plačniku celotni znesek plačilne transakcije ali plačniku navesti razloge za zavrnitev zahteve. Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne plačnikov zahtevek za povračilo le, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne plačnikov zahtevek, mora hkrati z obvestilom o razlogih za zavrnitev plačnika obvestiti tudi o postopkih izvensodnega reševanja sporov in postopkih zaradi prekrškov ter o organih, pristojnih za vodenje teh postopkov.

(5) Plačnik in plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi o izvrševanju direktnih obremenitev dogovorita, da lahko plačnik zahteva povračilo zneska odobrene plačilne transakcije, izvršene z direktno obremenitvijo, tudi v primerih, ko pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni.

(6) Plačnik in plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije neposredno svojemu ponudniku plačilnih storitev in
2. je ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti na dogovorjeni način zagotovil informacije o prihodnji plačilni transakciji.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

**5. ODDELEK
PLAČILNI INSTRUMENTI ZA PLAČILA MAJHNIH VREDNOSTI**

(uporaba določb za plačilne instrumente za plačila majhnih vrednosti)

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko v okvirni pogodbi o izdaji plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti dogovorita o naslednjem:

1. če plačilni instrument ne omogoča blokade, o izključitvi uporabe naslednjih določb tega zakona: drugi odstavek 116. člena, 2. in 3. točka prvega odstavka in tretji odstavek 117. člena ter tretji in četrti odstavek 120. člena;
2. če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve iz drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna transakcija odobrena, o izključitvi uporabe naslednjih določb tega zakona: 119. člen, prvi in drugi odstavek 120. člena ter 129. člen;
3. da ne glede na 104. člen tega zakona ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika o zavrnitvi plačilnega naloga, če neizvršitev plačilnega naloga izhaja iz okoliščin posameznega primera;
4. da ne glede na 106. člen tega zakona, plačnik ne more preklicati plačilnega naloga po tem, ko je posredoval plačilni nalog oziroma soglasje, da se plačilna transakcija izvrši, prejemniku plačila;
5. da ne glede na 111. člen tega zakona veljajo drugačni roki za izvršitev plačilne transakcije.

6. POGLAVJE

UPORABA DOLOČB PETEGA POGLAVJA TEGA ZAKONA V ZVEZI Z DRUGIMI PLAČILNIMI TRANSAKCIJAMI

133. člen

(druge plačilne transakcije)

Druge plačilne transakcije so transakcije, ki se izvršijo:

1. v valuti tretje države, če se plačilna transakcija izvrši s prenosom denarnih sredstev med ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju Republike Slovenije, in ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice ali tretje države; ali
2. v eurih ali v drugi valuti države članice, če se plačilna transakcija izvrši s prenosom denarnih sredstev med ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju Republike Slovenije, in ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju tretje države.

134. člen

(uporaba splošnih določb in določb, ki veljajo za pogodbo o plačilnih storitvah)

(1) Določbe 74. in 75. člena tega zakona ter določbe 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen 2. in 3. točke četrtega odstavka 79. člena tega zakona, se uporabljajo za pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij, razen v primerih iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na tretji odstavek 79. člena oziroma prvi odstavek 92. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah ni dolžan posredovati informacij glede najdaljšega roka izvršitve plačilne transakcije prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v tretji državi, če v trenutku sklenitve okvirne pogodbe s temi informacijami ne razpolaga. Ponudnik plačilnih storitev si mora v tem primeru po najboljših močeh prizadevati, da bi uporabniku zagotovil informacije o predvidenem roku izvršitve.

(3) Če je v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije v pogodbi o plačilnih storitvah dogovorjeno, da ponudnik plačilnih storitev svojemu uporabniku zaračuna tudi nadomestila, ki jih za izvršitev plačilne transakcije zaračunava drug ponudnik plačilnih storitev ali posrednik, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev uporabnika pred odreditvijo transakcije obvestiti o višini teh nadomestil. Če ponudnik plačilnih storitev v času odreditve transakcije s temi informacijami ne razpolaga, si mora po najboljših močeh prizadevati, da bi uporabniku zagotovil informacije o predvideni višini nadomestil.

(4) Za okvirno pogodbo, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij z uporabo plačilnih instrumentov, se ne uporabljata 90. in 91. člen tega zakona.

135. člen

(uporaba določb, ki veljajo za izvrševanje plačilnih transakcij)

(1) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita, da se posamezne določbe 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona v celoti ali deloma ne uporabljajo za druge plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik v pogodbi ne moreta izključiti ali omejiti uporabe 113. in 114. člena tega zakona v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij iz 2. točke 133. člena tega zakona.

7. POGLAVJE

IZDAJANJE ELEKTRONSKEGA DENARJA

1. PODPOGLAVJE

STORITVE IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA

136. člen

(izdajatelji elektronskega denarja)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdajanja elektronskega denarja opravljajo:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za izdajanje elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno izdajajo elektronski denar na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega

denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,

2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
4. Banka Slovenije, ko ne deluje v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije,
5. Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji, kadar izdajajo elektronski denar v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj elektronskega denarja).

(2) Nihče drug, razen izdajateljev elektronskega denarja iz prvega odstavka tega člena, ne sme izdajati elektronskega denarja.

136.a člen

(storitve izdajanja elektronskega denarja)

(1) Pogodba o izdajanju elektronskega denarja je pogodba, s katero se izdajatelj elektronskega denarja zaveže izdati elektronski denar imetniku v nominalni vrednosti prejetih denarnih sredstev.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja mora pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja posredovati imetniku elektronskega denarja informacije o pogojih unovčenja sredstev, vključno z vsemi nadomestili tako, da ima imetnik dovolj časa, da se z njimi seznani.

(3) Elektronski denar se v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ne obrestuje. Izdajatelj elektronskega denarja tudi ne sme imetniku elektronskega denarja ponuditi drugih koristi, povezanih s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede pravnega razmerja med izdajateljem elektronskega denarja in imetnikom elektronskega denarja uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja v zvezi s pogodbo o naročilu.

136.b člen

(pravica imetnika elektronskega denarja zahtevati unovčitev sredstev)

(1) Imetnik elektronskega denarja lahko kadar koli zahteva, da mu izdajatelj elektronskega denarja unovči protivrednost izdanega elektronskega denarja, ki ga hrani.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja imetniku elektronskega denarja lahko zaračuna nadomestila in druge stroške le, če je tako določeno v pogodbi o izdajanju elektronskega denarja in če:

1. se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem pogodbe o izdajanju elektronskega denarja,
2. je pogodba o izdajanju elektronskega denarja sklenjena za določen čas, imetnik elektronskega denarja pa prekine pogodbo pred iztekom pogodbe, ali
3. se unovčenje sredstev zahteva več kot eno leto po prenehanju pogodbe o izdajanju elektronskega denarja.

(3) Vsako nadomestilo ali drug strošek iz drugega odstavka tega člena mora biti sorazmeren in skladen z dejanskimi stroški, ki jih je imel izdajatelj elektronskega denarja zaradi zahteve imetnika elektronskega denarja po unovčenju sredstev.

(4) Pravice imetnika elektronskega denarja iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti. V pogodbi o izdajanju elektronskega denarja morajo biti jasno navedeni pogoji unovčenja elektronskega denarja, vključno z vsemi nadomestili.

(5) Če se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, lahko imetnik elektronskega denarja zahteva, da se izplača protivrednost izdanega elektronskega denarja delno ali v celoti.

(6) Če imetnik elektronskega denarja zahteva unovčenje sredstev ob izteku pogodbe ali v enem letu po izteku veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, se:

1. izplača celotna protivrednost hranjenega elektronskega denarja, ali
2. izplača protivrednost hranjenega elektronskega denarja v višini, ki jo zahteva imetnik elektronskega denarja, če je elektronski denar izdala hibridna družba za izdajo elektronskega denarja iz drugega odstavka 137.a člena tega zakona, in se vnaprej ne ve, kolikšen delež sredstev se bo uporabil kot elektronski denar.

(7) Izdajatelj elektronskega denarja in imetnik elektronskega denarja, ki ni potrošnik, se lahko drugače dogovorita o pogojih unovčenja sredstev.

2. PODPOGLAVJE DRUŽBE ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

137. člen

(družba za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb pravnih oseb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(5) Za družbe za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe 26. člena, 28. do 32. člena, 34. do 45. člena, 64. in 65. člena, 69. do 71. člena, 73. člena, 180. in 181. člena, 183. do 197. člena, 207. do 210. člena ter 214. in 215. člena tega zakona, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja prek zastopnikov, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo, da distribuira in unovčuje elektronski denar v njenem imenu.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko prek zastopnika opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za zastopnike plačilnih institucij določa ta zakon.

(8) Družba za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki je upravičena izdajati elektronski denar v državi sedeža, lahko izdaja elektronski denar tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu ter ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, o opravljanju bančnih storitev banke tretje države in o dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino zahtev ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k zahtevam, o katerih je pristojna odločati Banka Slovenije po določbah tega poglavja;
2. podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja pošiljati Banki Slovenije skladno z določbami tega poglavja;
3. podrobnejša pravila o zahtevah glede varstva denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja.

137.a člen

(dejavnost družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko začne izdajati elektronski denar, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki so povezane z izdanim elektronskim denarjem, pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določa ta zakon.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg storitev iz prejšnjega odstavka opravlja tudi naslednje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: hibridna družba za izdajo elektronskega denarja):

1. plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, vključno z dajanjem posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov,

2. storitve upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,
3. druge gospodarske posle, če izpolnjuje pogoje, ki jih glede izvajanja teh poslov določa drug zakon.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe tega zakona o družbi za izdajo elektronskega denarja, razen če zakon za hibridne družbe za izdajo elektronskega denarja določa drugače.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov, opravlja tudi operativne in pomožne storitve, povezane z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, kakor so menjava valut, shranjevanje in obdelava podatkov, dejavnost hrambe v zvezi s plačilnimi storitvi.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja mora sredstva, ki jih prejme od imetnika elektronskega denarja, takoj zamenjati za elektronski denar.

(6) Za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, se smiselno uporabljata drugi odstavek 12. člena in četrti odstavek 22. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme odobriti posojila iz sredstev, ki jih je prejela v zameno za elektronski denar in jih mora varovati v skladu s 137.d členom tega zakona.

137.b člen

(začetni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije začetni kapital vsaj 350.000 eurov.

(2) Pri izračunu začetnega kapitala iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje sestavine kapitala:

1. v denarju vplačani osnovni kapital v obliki navadnih delnic in pripadajoče kapitalske rezerve,
2. rezerve iz dobička in preneseni čisti poslovni izid.

(3) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

137.c člen

(minimalni kapital)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi prejšnjega člena,

2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja je enaka 2 odstotkoma povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku. Povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku je povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega koledarskega dne v prejšnjih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku določi na podlagi predvidenega dnevnega povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 29. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(3) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, se izračuna kot seštevek vrednosti kapitalske zahteve iz prejšnjega odstavka in vrednosti kapitalske zahteve za dejavnost plačilnih storitev, izračunani po metodi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi 46. člena tega zakona.

(4) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in tudi za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se kapitalska zahteva izračuna za reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je mogoče ta del razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del določi na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 29. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(5) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja se izračuna s smiselno uporabo 54. in 55. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 58. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, v izračunu kapitala za dejavnost izdajanja elektronskega denarja ne sme uporabiti sestavin kapitala, ki jih je namenila za pokrivanje kapitalskih zahtev za dejavnost plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja izračunava kapitalske zahteve in kapital ter poroča ob smiselni uporabi 57. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 58. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od družbe za izdajo elektronskega denarja na podlagi upoštevanja kvalitete sistema upravljanja s tveganji družbe, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol zahteva izredno zvišanje ali dovoli znižanje kapitalskih zahtev iz tega člena, vendar največ za 20 odstotkov, s smiselno uporabo 52. in 53. člena tega zakona.

137.č člen

(imetniki kvalificiranih deležev)

(1) Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, ki imetnikom kvalificiranih deležev zagotavljajo:

1. najmanj 10% odstotni delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ali
2. delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje družbe za izdajo elektronskega denarja.

(2) Oseba, ki namerava pridobiti deleže glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov,
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 30 odstotkov,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je enak ali večji od 30 odstotkov in manjši od 50 odstotkov,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je enak ali večji od 50 odstotkov,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba družbe za izdajo elektronskega denarja.

(4) Imetnik kvalificiranega deleža mora pred vsakim nadaljnjim povečanjem deleža glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu družbe za izdajo elektronskega denarja, na podlagi katerega bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za imetništvo kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o: zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika; zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; roku za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje; prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; glasovalnih pravicah iz delnic banke, pridobljene v nasprotju z zakonom; odredbi o odsvojitvi delnic; odločbi o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic; odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in o obvestilu kvalificiranega imetnika Banki Slovenije. Za osebe, ki ne ravna v skladu z obveznostjo pridobitve dovoljenja Banke Slovenije iz tega člena, se smiselno uporabljajo ukrepi iz navedenih določb zakona, ki ureja bančništvo.

(6) Če hibridna družba za izdajo elektronskega denarja opravlja eno ali več dejavnosti iz 3. točke drugega odstavka 137.a člena tega zakona, lahko Banka Slovenije na predlog bodočega imetnika kvalificiranega deleža odloči, da se za pridobitev kvalificiranega deleža v taki hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja zahteve iz tega člena deloma ali v celoti ne uporabljajo. Pri tem Banka Slovenije zlasti upošteva pravnoorganizacijsko obliko ter

vrsto in obseg gospodarskih poslov iz 3. točke drugega odstavka 137.a člena tega zakona, ki jih opravlja hibridna družba za izdajo elektronskega denarja, ter pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg dejavnosti, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža.

137.d člen

(varstvo denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar, varovati smiselno enako kot plačilna institucija skladno z 59. do 62. členom tega zakona, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Družbi za izdajo elektronskega denarja sredstev, ki jih prejme v obliki plačila z uporabo plačilnega instrumenta, ni treba zaščititi, dokler se ne vknjižijo v dobro na njihov plačilni račun ali ji drugače dajo na razpolago v skladu z zahtevami tega zakona glede roka izvršitve plačilne storitve. V vsakem primeru morajo biti prejeta denarna sredstva zaščitena najpozneje peti delovni dan po izdaji elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki skladno s 1. točko drugega odstavka 137.a člena tega zakona opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, mora pri opravljanju plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, upoštevati 59. do 63. člen tega zakona.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja mora predhodno obvestiti Banko Slovenije o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev, ki so bila prejeta v zameno za izdani elektronski denar, in predložiti ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za varna sredstva z nizkim tveganjem, v katera lahko družba za izdajo elektronskega denarja naloži sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar.

137.e člen

(družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Banka Slovenije lahko na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja odloči, da zanjo ne veljajo posamezne zahteve glede sistema upravljanja notranjih kontrol, kapitala in kapitalskih zahtev, imetništva kvalificiranih deležev in glede varstva denarnih sredstev uporabnika, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati družbe za izdajo elektronskega denarja, ter ji dovoli vpis v register družb za izdajo elektronskega denarja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če ima sedež v Republiki Sloveniji,
2. če vse poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega meje 200.000 eurov, in
3. če člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izdajanja elektronskega denarja, izpolnjujejo pogoje, ki jih smiselno določata prvi in drugi odstavek 26. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo).

(2) Določbe tega podpoglavja o zahtevah za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem členom dovolila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za družbe za izdajo elektronskega denarja posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se za namen iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je ta reprezentativni del mogoče razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom, priloženim k zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona le, če so plačilne storitve povezane z izdanim elektronskim denarjem. Ne glede na prejšnji stavek lahko družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, tudi če te storitve niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije na podlagi 67. člena tega zakona.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko izdaja elektronski denar samo na način, ki imetniku omogoča shranjevanje elektronskega denarja na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu do vrednosti največ 150 eurov.

(6) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo mora:

1. takoj obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena, in
2. enkrat na leto poročati Banki Slovenije o povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku na dan 31. decembra.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja na:

- območju Republike Slovenije neposredno ali na podlagi pooblastitve fizične ali pravne osebe za distribuiranje in unovčevanje elektronskega denarja v njenem imenu, ali
- območju tretje države.

(8) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo pošiljati Banki Slovenije skladno z določbami tega poglavja.

PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI, ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA IN DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137.f člen

(področje urejanja)

Pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov se uporabljajo za vse plačilne račune, ki omogočajo vsaj polog gotovine na plačilni račun in dvig gotovine iz plačilnega računa ter izvrševanje plačilnih transakcij.

1. PODPOGLAVJE

PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI

137.g člen

(objava seznama s standardizirano terminologijo)

Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo.

137.h člen

(dokument z informacijami o nadomestilih in glosar)

(1) Ponudnik plačilnih storitev pravočasno pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) brezplačno v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, s seznama s standardizirano terminologijo (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o nadomestilih) in glosar.

(2) Dokument z informacijami o nadomestilih mora vsebovati vse standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo. Ponudnik plačilnih storitev v dokumentu z informacijami o nadomestilih navede zgolj nadomestila za tiste storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Dokument z informacijami o nadomestilih mora:

1. biti kratek in vsebinsko zaključen dokument;
2. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
3. biti enako razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;
4. biti v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;

5. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta Evropske unije, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
6. vsebovati naslov »dokument z informacijami o nadomestilih«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od ostalega gradiva;
7. vsebovati navedbo, da zajema nadomestila za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, in da so izčrpne predpogodbene in pogodbene informacije o vseh storitvah na voljo v drugih dokumentih.

(4) Ponudnik plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi ločeno od informacij iz 79. člena tega zakona.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev ponuja eno ali več storitev v paketu storitev, povezanih s plačilnim računom, zagotovi, da dokument z informacijami o nadomestilih razkriva nadomestilo za celotni paket, storitve, vključene v paket, in njihovo količino ter dodatno nadomestilo za katerokoli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket.

(6) Ponudnik plačilnih storitev potrošnikom da na voljo tudi glosar, ki vključuje najmanj standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in z njim povezane opredelitve pojmov.

(7) Glosar iz prejšnjega odstavka, vključno z morebitnimi drugimi opredelitvami pojmov, mora biti oblikovan v jasnem in nedvoumnem jeziku ter ne sme biti zavajajoč.

(8) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da sta dokument z informacijami o nadomestilih in glosar vedno na voljo potrošniku.

(9) Ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz prejšnjega odstavka da na voljo na način, ki je lahko dostopen, v elektronski obliki na njegovih spletnih mestih, kadar so na voljo, in v prostorih ponudnika plačilnih storitev.

(10) Poleg primera iz prvega odstavka tega člena ponudnik plačilnih storitev zagotovi potrošniku oba dokumenta iz osmega odstavka tega člena brezplačno tudi v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov vedno, kadar potrošnik to od njega zahteva.

137.i člen

(obračun nadomestil)

(1) Ob upoštevanju 83. in 84. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev potrošniku vsaj enkrat letno in brezplačno zagotovi obračun vseh zaračunanih nadomestil ter ga, kjer je relevantno informira o obrestnih merah iz 4. točke četrtega odstavka tega člena za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem mora uporabiti standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se dogovorita o načinu posredovanja obračuna nadomestil.

(3) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil na zahtevo potrošnika zagotovi v papirni obliki.

(4) Obračun nadomestil vsebuje najmanj naslednje informacije:

1. nadomestilo na enoto, zaračunano za vsako storitev, in kolikokrat je bila storitev uporabljena v zadevnem obdobju;
2. kadar so storitve združene v paket, nadomestilo, zaračunano za celotni paket, in kolikokrat je bilo nadomestilo za paket zaračunano v zadevnem obdobju, ter dodatno nadomestilo, zaračunano za katero koli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket;
3. skupni znesek nadomestil, zaračunanih v zadevnem obdobju za vsako storitev, vsak paket storitev in storitve, ki presegajo količino, vključeno v nadomestilo za paket;
4. kjer je relevantno, obrestno mero za posojilo, povezano s plačilnim računom, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, in skupni znesek obresti, zaračunanih v zadevnem obdobju;
5. skupni znesek nadomestil, zaračunanih za vse storitve v zadevnem časovnem obdobju.

(5) Obračun nadomestil mora:

1. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
2. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
3. vsebovati naslov »obračun nadomestil«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani obračuna poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od drugih dokumentov;
4. biti v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev.

(6) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil zagotovi ločeno od informacij iz 83. in 84. člena tega zakona.

137.j člen

(informacije za potrošnike)

(1) Ponudnik plačilnih storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporablja tržna imena v dokumentu z informacijami o nadomestilih in obračunu nadomestil, pod pogojem, da ta tržna imena dopolnjujejo standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in dodatno označujejo zadevne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ponudnik plačilnih storitev uporablja tržna imena za označevanje storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju, pod pogojem, da jasno določajo ustrezne standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

137.k člen

(primerjalna spletna mesta)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani omogoči brezplačni dostop do primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

(2) Način in obliko objave nadomestil iz prejšnjega odstavka ter način, obliko in roke za posredovanje podatkov o nadomestilih Banki Slovenije določi Banka Slovenije.

137.l člen

(plačilni računi v paketu z drugim produktom ali storitvijo)

(1) Kadar ponudnik plačilnih storitev plačilni račun ponuja kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom, potrošnika obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno.

(2) Če potrošnik lahko sklene pogodbo za odprtje plačilnega računa ločeno, ponudnik plačilnih storitev ločeno zagotovi tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih, ki veljajo za posamezne ostale produkte in storitve v tem paketu, glede katerih se lahko pogodba sklene ločeno.

2. PODPOGLAVJE

ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA

137.m člen

(zamenjava plačilnega računa znotraj države članice)

(1) Ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, v zvezi s plačilnimi računi z isto valuto omogoči zamenjavo plačilnega računa.

(2) Postopek zamenjave začne prejemni ponudnik plačilnih storitev, ko od potrošnika prejme pisno pooblastilo v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega se dogovorita. Pisno pooblastilo mora biti oblikovano jasno in razumljivo. V primeru skupnega plačilnega računa ponudnik plačilnih storitev pridobi pisno pooblastilo od vsakega imetnika posebej. Ponudnik plačilnih storitev potrošniku posreduje kopijo pooblastila.

(3) Pooblastilo potrošnika vsebuje:

- izrecno soglasje prenosnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz petega oziroma šestega odstavka tega člena in
- izrecno soglasje prejemnemu ponudniku plačilnih za izvedbo posameznih nalog iz sedmega odstavka tega člena.

(4) V pooblastilu iz prejšnjega odstavka potrošnik opredeli:

- seznam ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil, trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih želi potrošnik prenesti na nov plačilni račun;
- datum, od katerega se trajni nalogi in direktne obremenitve izvajajo s plačilnega računa, ki ga odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po dnevu, ko prejemni ponudnik plačilnih storitev od prenosnega ponudnika plačilnih storitev prejme prenesene dokumente na podlagi šestega odstavka tega člena;
- če želi zapreti račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev, tudi datum zaprtja tega plačilnega računa.

(5) Prejemni ponudnik plačilnih storitev najkasneje v dveh delovnih dnevih po prejemu pooblastila potrošnika od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje seznam veljavnih trajnih nalogov in razpoložljive informacije o soglasjih za direktne obremenitve, za katere potrošnik želi, da se začnejo izvrševati prek plačilnega računa pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
2. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje vse informacije o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih;
3. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na račun potrošnika, ki ga ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati direktne obremenitve in kreditna plačila;
4. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
5. na dan, ki ga določi potrošnik, prenese morebitno preostalo pozitivno stanje sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, ter
6. na dan, ki ga določi potrošnik, zapre plačilni račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev.

(6) Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje informacije iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka;
2. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati kreditna plačila in direktne obremenitve na plačilnem računu in o tem obvesti plačnika oziroma prejemnika plačila;
3. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
4. na dan, določen v pooblastilu, s plačilnega računa prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;

5. ob upoštevanju 87. člena tega zakona na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti in pod pogojem, da so bile izvedene naloge iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka. Ponudnik plačilnih storitev nemudoma obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa potrošnika.

(7) Prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij iz petega odstavka tega člena izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika, v obsegu, ki ga omogočajo informacije, ki jih je posredoval prenosni ponudnik plačilnih storitev ali potrošnik:

1. vzpostavi trajne naloge, ki jih je zahteval potrošnik, in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
2. zagotovi vse potrebno za sprejemanje direktnih obremenitev in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
3. kadar je relevantno, seznani potrošnike z njihovimi pravicami na podlagi točke (d) tretjega odstavka 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
4. plačnike, navedene v pooblastilu, ki izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje plačnikov, od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da posreduje manjkajoče informacije;
5. prejemnike plačil, navedene v pooblastilu, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev iz tega računa, ter jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje prejemnikov plačila, manjkajoče informacije zahteva od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev.

(8) Če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev v skladu z drugim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena plačnikom ali prejemnikom plačila osebno posredoval informacije iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka, prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku v roku iz prejšnjega odstavka posreduje standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu.

(9) Ob upoštevanju drugega odstavka 118. člena tega zakona prenosni ponudnik plačilnih storitev zato, da med postopkom zamenjave potrošnik ni oviran, ne blokira plačilnih instrumentov pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika.

137.n člen

(storitev čezmejne zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, potrošniku, kadar mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve:

1. kadar je na voljo, brezplačno posreduje seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih upravlja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacije, ki so na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih upravlja prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih. Ta seznam za prejemnega ponudnika plačilnih storitev ne pomeni obveznosti vzpostavitve storitev, ki jih ne zagotavlja;
2. prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev s potrošnikovega plačilnega računa na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri novem ponudniku plačilnih storitev, pod pogojem, da taka zahteva vsebuje vse podatke o novem ponudniku plačilnih storitev in plačilnem računu potrošnika;
3. zapre plačilni račun potrošnika.

(2) Ob upoštevanju prvega odstavka 87. člena tega zakona in pod pogojem, da potrošnik na tem plačilnem računu nima neporavnanih obveznosti, ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, na datum, ki ga potrošnik določi v zahtevi, opravi naloge iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po tem, ko ponudnik plačilnih storitev prejme zahtevo potrošnika.

(3) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se lahko dogovorita, da se prejšnji odstavek deloma ali v celoti ne uporablja.

(4) Ponudnik plačilnih storitev takoj obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa.

137.o člen

(nadomestila, povezana z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Prenosni in prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku brezplačno posredujeta njegove osebne podatke in informacije o obstoječih trajnih nalogih in direktnih obremenitvah, ki jih ima pri prenosnem ali prejemnem ponudniku plačilnih storitev.

(2) Prenosni ponudnik plačilnih storitev brezplačno posreduje informacije, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 137.m člena tega zakona. Prenosni ponudnik plačilnih storitev za to ne sme zaračunati stroškov potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev.

(3) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za zaprtje plačilnega računa pri njem, morajo biti določena v skladu s 87. členom tega zakona.

(4) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za katero koli storitev iz 137.m člena tega zakona, razen storitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

137.p člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri zamenjavi plačilnega računa je odgovoren za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa in potrošniku nemudoma povrne celotno izgubo zneskov, vključno s stroški in obrestmi, ki jih je potrošnik utrpel, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s 137. m členom tega zakona.

(2) Odgovornost ponudnika plačilnih storitev iz prejšnjega odstavka je izključena v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, posledice pa bi bile kljub vsem prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne, ali kadar je ravnanje oziroma opustitev ponudnika plačilnih storitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev. Odgovornost ponudnika plačilnih storitev je izključena tudi če je finančna izguba posledica potrošnikove prevare, ali če potrošnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil svojih obveznosti v zvezi z zamenjavo plačilnega računa v skladu s tem zakonom.

137.r člen

(informacije o zamenjavi plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev da potrošniku na voljo naslednje informacije o postopku zamenjave plačilnega računa:

1. o vlogah prenosnega in prejemnega ponudnika plačilnih storitev pri vsakem koraku postopka zamenjave iz 137.m člena tega zakona;
2. o časovnem okviru za dokončanje posameznih korakov;
3. o morebitnih nadomestilih, zaračunanih za postopek zamenjave;
4. kakršne koli informacije, ki jih bo moral zagotoviti potrošnik;
5. o postopkih izvensodnega reševanja sporov iz 218. člena tega zakona, in
6. o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačno na voljo v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev, ki so dostopni potrošnikom, in morajo biti v elektronski obliki vedno na voljo na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev ter se na zahtevo posredujejo potrošnikom.

3. PODPOGLAVJE

DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

137.s člen

(prepoved razlikovanja)

Potrošnika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, in ki zaprosi za odprtje osnovnega plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopa, banka ne sme razlikovati zlasti na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali družbenega porekla,

genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodni ali drugi ustrezno priznani skupnosti, narodni manjšini iz druge države, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Pogoji, ki veljajo za odprtje in dostop do osnovnega plačilnega računa, na noben način ne smejo biti neutemeljeno razlikovalni.

137.š člen

(pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo plačilne račune potrošnikov.

(2) Banka osnovni plačilni račun ponuja v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

(4) Banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikuje tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika. Banka osnovni plačilni račun odpre brez nepotrebnega odlašanja oziroma najkasneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(6) Banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka v tem primeru ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa:

1. če potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo ta plačilni račun zaprt. Banka lahko v ta namen upošteva zapriseženo izjavo, ki jo podpiše potrošnik;
2. če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
3. če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu, na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvestiti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(9) Banka v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa.

računa, pravici, da o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.

(10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

137.t člen

(značilnosti osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun mora vključevati naslednje storitve:

1. storitve, ki so potrebne za odprtje, vodenje in zaprtje plačilnega računa;
2. storitve, ki omogočajo polog sredstev na plačilni račun;
3. storitve, ki omogočajo dvige gotovine s plačilnega računa v Evropski uniji na bančnem okencu ali na bankomatih med obratovalnim časom banke ali izven njega;
4. izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev;
5. izvrševanje domačih in čezmejnih plačilnih transakcij s plačilno kartico, vključno s spletnimi plačili;
6. izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi, na terminalih, okencih in prek spletnih storitev banke, če to banka omogoča v okviru svojega rednega poslovanja.

(2) Banka osnovni plačilni račun zagotavlja vsaj v eurih.

(3) Potrošniki lahko z osnovnim plačilnim računom opravljajo neomejeno število transakcij v zvezi s storitvami iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka potrošniku zagotovi možnost izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici banke in prek spleta, če banka to omogoča.

(5) Banke lahko na zahtevo potrošnika omogočijo prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu in izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, pri čemer banke potrošnikom, poleg informacij po tem zakonu, zagotovijo tudi informacije v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

(6) Dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegova uporaba ne smeta biti omejena ali pogojena z uporabo prekoračitve iz prejšnjega odstavka.

137.u člen

(nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom)

(1) Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le primerno nadomestilo ali mu te storitve nudi brezplačno.

(2) Banka Slovenije določi način izračuna višine primerne nadomestila iz prejšnjega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Slovenije zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

(3) V aktu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije lahko določi najvišje število transakcij za storitve iz 4. in 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter za morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico, za katere lahko banka zaračunava le primerno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, in tudi, da se lahko zaračunavajo dodatna nadomestila, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju presežejo predpisano najvišje število.

137.v člen

(okvirna pogodba, povezana z osnovnim plačilnim računom, in njena odpoved)

(1) Za okvirne pogodbe, ki zagotavljajo dostop do osnovnega plačilnega računa, veljajo določbe iz 2. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če ta člen določa drugače.

(2) Banka lahko enostransko odpove okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa le, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. potrošnik je osnovni plačilni račun namerno uporabljal za nezakonite namene;
2. na osnovnem plačilnem računu več kot 24 zaporednih mesecev ni bilo nobene transakcije;
3. potrošnik je predložil netočne informacije, da bi pridobil pravico do osnovnega plačilnega računa, kadar na podlagi točnih informacij takšne pravice ne bi pridobil;
4. potrošnik ne prebiva več zakonito v Evropski uniji;
5. potrošnik naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona;
6. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
7. pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

(3) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 2., 4. ali 5. točke prejšnjega odstavka, vsaj dva meseca pred uveljavitvijo odpovedi potrošnika pisno in brezplačno obvesti o razlogih za odpoved, razen če bi bilo takšno razkritje prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(4) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 1., 3. ali 6. točke drugega odstavka tega člena začne odpoved pogodbe učinkovati nemudoma.

(5) Banka v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper odpoved okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa, pravici, da o odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa seznanijo Banko Slovenije in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 218. členom tega zakona. V obvestilu mora banka navesti tudi ustrezne kontaktne podatke.

137.z člen

(splošne informacije o osnovnih plačilnih računih)

(1) Banka objavi informacije o razpoložljivosti in splošnih cenovnih pogojih osnovnih plačilnih računov, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s potrošniki.

(2) Banka da potrošniku brezplačno na voljo lahko dostopne informacije o posebnih značilnostih in pogojih uporabe osnovnega plačilnega računa, ki ga ponuja, z njim povezanih nadomestilih ter brezplačno pomoč v zvezi s tem. Iz informacij mora biti jasno razvidno, da za dostop do osnovnega plačilnega računa nakup dodatnih storitev ni obvezen.

8. POGLAVJE

UNOVČEVANJE DOMICILIRANIH MENIC

138. člen

(dogovor o unovčevanju domiciliranih menic)

(1) Za papirno menico, ki jo je v skladu z zakonom, ki ureja menico, izdal ali akceptiral uporabnik, ki je pravna oseba, zasebnik ali samostojni podjetnik, v zvezi z opravljanjem dejavnosti in ki je plačljiva v breme denarnih sredstev, ki se vodijo na uporabnikovem plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev (v nadaljnjem besedilu: domicilirana menica), se šteje, da vključuje tudi:

1. nepreklicno pooblastilo uporabnika imetniku menice, ki je upravičen zahtevati plačilo na podlagi domicilirane menice v skladu z zakonom, ki ureja menico, da odredi izvršitev plačilne transakcije v breme plačnikovih sredstev pri plačnikovem ponudniku plačilnih storitev v skladu z domicilirano menico, in
2. nepreklicno soglasje uporabnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, da v breme uporabnikovih denarnih sredstev izvrši plačilno transakcijo, ki jo odredi imetnik menice v skladu s 1. točko tega odstavka.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v pravice uporabnika, imetnika menice ali drugih oseb, ki so jih pridobile na podlagi zakona, ki ureja menico.

139. člen

(izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice)

(1) Imetnik domicilirane menice odredi izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice tako, da uporabnikovemu ponudniku plačilnih storitev predloži domicilirano menico in podatke za izvršitev plačilne transakcije v breme uporabnikovega plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev in s prenosom denarnih sredstev imetniku menice (v nadaljnjem besedilu: plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice).

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne izvršitev plačilne transakcije na podlagi plačilnega naloga za unovčitev domicilirane menice, če:

1. je imetnik domicilirane menice odredil plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice, ki je očitno v nasprotju z domicilirano menico (npr. glede zneska, glede domicila, glede zapadlosti menice),
2. je plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice odredila oseba, ki ni menični upnik, ali druga oseba, ki jo je menični upnik pooblastil za odreditev plačilne transakcije zaradi plačila domicilirane menice.

9. POGLAVJE OPRAVLJANJE IZVRŠBE NA DENARNA SREDSTVA DOLŽNIKA PRI PONUDNIKU PLAČILNIH STORITEV

140. člen

(plačilne transakcije in omejitve razpolaganja na podlagi sklepa o izvršbi)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona o izvrševanju plačilnih transakcij ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo oziroma onemogoči uporabniku razpolaganje z denarnimi sredstvi na podlagi sklepa sodišča ali drugega organa, pristojnega za izvršbo in zavarovanje, v skladu s predpisi, ki urejajo opravljanje izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(2) Določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje na dolžnikovih denarnih sredstvih pri organizaciji za plačilni promet, se ne uporabljajo v zvezi s plačilnimi računi, ki se uporabljajo izključno za namen izvrševanja plačilnih transakcij v skladu s tem zakonom.

(3) Izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije se lahko v skladu z 9. poglavjem tega zakona izvršujejo le preko podračunov enotnega zakladniškega računa države ali občine, ki so odprti pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila.

141. člen

(izdaja predpisov)

Minister, pristojen za finance oziroma ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance), predpiše način ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi ali zavarovanju, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi izdajo davčni organi.

142. člen

(stroški izvrševanja sklepa o izvršbi in zavarovanju)

Če ponudnik plačilnih storitev dolžniku zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju na denarnih sredstvih dolžnika pri tem ponudniku plačilnih storitev, morajo biti ta nadomestila primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

10. POGLAVJE REGISTER TRANSAKCIJSKIH RAČUNOV

143. člen

(register transakcijskih računov)

(1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in o imetnikih transakcijskih računov.

(2) Register transakcijskih računov vzpostavi in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

(3) Za namene tega poglavja pomeni osnovni plačilni račun enako kakor transakcijski račun.

144. člen

(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter Uprava Republike Slovenije za javna plačila glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, morajo Agenciji tekoče zagotavljati podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo naslednji podatki:

1. podatki o imetniku transakcijskega računa:

- ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
- davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
- identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
- matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije,
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije.

2. podatki o transakcijskem računu:

- številka računa,
- naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun,

- oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz osmega odstavka tega člena,
- podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju,
- datum odprtja računa,
- datum zaprtja računa.

(3) Podatki iz drugega odstavka tega člena se ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri Agenciji.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, s centralnim registrom prebivalstva ali z davčnim registrom, preko katere se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov poteka z uporabo davčne številke.

(5) Za namen zagotovitve točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov Agencija kot upravljavec registra prevzema:

- podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije,
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba iz centralnega registra prebivalstva,
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva iz davčnega registra,
- podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov. V primeru skupnega transakcijskega računa, se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa.

(7) Podatke iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno hraniti v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, razen podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hrani eno leto.

(8) Agencija v soglasju z Banko Slovenije predpiše podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

145. člen

(namen registra)

(1) Podatki o transakcijskih računih in njihovih imetnikih se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se zagotovi centraliziran dostop do podatkov o transakcijskih računih posameznega imetnika.

(2) Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebni podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se osebam iz tretjega odstavka 146. člena tega zakona preko centraliziranega dostopa do teh podatkov omogoči tekoče opravljanje dejanj v postopkih izvršbe ali zavarovanja ter v drugih postopkih zaradi prisilne izvršitve terjatev zoper imetnike transakcijskih računov, ki so fizične osebe. Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

146. člen

(dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Podatki v registru transakcijskih računov so javni in brezplačno dostopni na spletni strani Agencije. Določba prejšnjega stavka ne velja za osebne podatke fizičnih oseb, razen za podatke o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti.

(2) Agencija mora varovati podatke o fizičnih osebah in njihovih transakcijskih računih kot zaupne v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če so podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov postali javni v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb lahko pridobijo:

1. osebe, ki so na podlagi pravnomočnega izvršilnega naslova upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja zoper imetnika transakcijskega računa v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim zakonom, ki določa postopek prisilne izvršitve terjatev,
2. sodišča in drugi organi, ki opravljajo dejanja v postopku izvršbe ali drugih postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti,
3. ponudniki plačilnih storitev iz 1., 5. in 6. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona za namen izvrševanja sklepov o izvršbi brezplačno.

(4) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobi tudi imetnik transakcijskega računa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

(5) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri opravljanju plačilnih storitev ter tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, Agencija ponudnikom plačilnih storitev omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Ponudniki plačilnih storitev za uporabnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali

- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

Plačilni nalog se šteje za prejetega s strani ponudnika plačilnih storitev tudi, če se ob vpogledu v register transakcijskih računov ugotovi neskladnost podatkov o prejemniku plačila.

(6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 137.š člena tega zakona oziroma za prekinitev v skladu z drugim odstavkom 137.v člena tega zakona, Agencija bankam omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke za potrošnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

(7) Za dostop do podatkov iz arhiva registra transakcijskih računov se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka tega člena, razen prve točke tretjega odstavka, ter določbe 147. in 148. člena tega zakona.

147. člen

(zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Agencija posreduje osebne podatke o transakcijskem računu fizične osebe prosilcu iz tretjega oziroma četrtega odstavka 146. člena tega zakona na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov.

(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o računu fizične osebe, mora vsebovati:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,
2. ime, priimek in davčno številko fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa,
3. navedbo pravne podlage in namen obdelave osebnih podatkov.

(3) Sodišče pridobi podatke o transakcijskem računu fizične osebe z neposrednim elektronskim dostopom do podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi poizvedbe, ki lahko vsebuje le ime, priimek in naslov prebivališča fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

(4) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se vloži v pisni ali elektronski obliki. Agencija določi pogoje in način vložitve zahtev v elektronski obliki.

(5) Agencija zagotovi sodiščem, davčnemu organu in drugim organom, ki so pristojni za izvršbo, neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih

računov. O neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov se lahko Agencija dogovori tudi z drugimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil ali drugimi osebami, ki so na podlagi posebnega zakona upravičeni pridobiti podatke iz registra.

(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi prejšnjega člena upravičeni pridobiti podatke iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov oziroma jim omogoči neposreden dostop do podatkov.

(7) Za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov Agencija prosilcu zaračuna stroške v skladu s tarifo, razen če poseben zakon določa, da je posamezni prosilec upravičen do brezplačne pridobitve podatkov. Tarifo določi Agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

148. člen

(odločanje o zahtevi za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Za postopke odločanja o zahtevah za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če v tem zakonu ni drugače določeno.

(2) Če Agencija zahtevi ugotovi, posreduje prosilcu potrdilo o podatkih iz registra transakcijskih računov v skladu s predpisom iz 144. člena tega zakona.

(3) Če Agencija zahtevi ne ugotovi, o tem izda pisno odločbo. Za posredovanje potrdila o podatkih v registru transakcijskih računov se uporabljajo pravila o vročanju.

11. POGLAVJE PLAČILNI SISTEMI

1. PODPOGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

149. člen

(področje urejanja)

(1) To poglavje ureja pogoje za oblikovanje in delovanje plačilnih sistemov ter pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov.

(2) Pojem plačilni sistem je v tem poglavju uporabljen le za plačilne sisteme, za katere se uporablja slovensko pravo.

(3) Za namene tega poglavja delovni dan pomeni časovno obdobje, ki zajema kliring in/ali poravnavo ter druge aktivnosti, ki se izvedejo v posameznem poslovnem ciklu plačilnega sistema, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema. Delovni dan, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema, ni nujno vezan na koledarske dneve.

150. člen

(plačilni sistem)

(1) Plačilni sistem je dogovor med tremi ali več udeleženci plačilnega sistema iz 155. člena brez upoštevanja upravljavca plačilnega sistema in morebitnih posrednih udeležencev o standardiziranih postopkih in skupnih pravilih za kliring in/ali poravnavo nalogov za poravnavo med udeleženci plačilnega sistema.

(2) Kot plačilni sistem po tem zakonu se ne šteje ureditev, kjer en sam ponudnik plačilnih storitev deluje ali lahko deluje kot ponudnik plačilnih storitev hkrati za plačnika in za prejemnika plačila in je izključno odgovoren za upravljanje sistema.

150.a člen

(povezani plačilni sistemi)

(1) Povezani plačilni sistemi so plačilni sistemi, ki na podlagi dogovora med upravljavci plačilnih sistemov omogočajo udeležencem povezanih plačilnih sistemov, da se nalogi za poravnavo, ki so posredovani v zadevni plačilni sistem, izvršijo v drugem povezanem plačilnem sistemu.

(2) Dogovori med povezanimi plačilnimi sistemi ne predstavljajo samostojnega plačilnega sistema.

(3) Za namene 163., 164. in 165. člena tega zakona se upravljavec povezanih plačilnih sistemov, ki ni udeleženec nobenega povezanega plačilnega sistema, šteje za udeleženca vseh povezanih plačilnih sistemov.

151. člen

(pomembni plačilni sistemi)

Pomemben plačilni sistem je plačilni sistem, ki zaradi obsega ali vrste plačilnih transakcij, ki se poravnajo v plačilnem sistemu, ali drugih okoliščin pomembno vpliva na tekoče izvajanje plačilnih transakcij v državi ali zaupanje uporabnikov v varnost in učinkovitost izvajanja teh transakcij.

152. člen

(plačilni sistemi Banke Slovenije)

(1) Ne glede na druge določbe tega poglavja lahko Banka Slovenije oblikuje in upravlja plačilni sistem tako, da sprejme pravila delovanja plačilnega sistema.

(2) Banka Slovenije v pravilih plačilnega sistema iz prvega odstavka tega člena določi:

1. pogoje udeležbe v plačilnem sistemu,
2. način poravnave obveznosti med udeleženci plačilnega sistema,
3. ali se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem v smislu tega zakona.

153. člen

(nalog za poravnavo in poravnalni računi)

(1) Nalog za poravnavo je navodilo, ki ima v skladu s pravili plačilnega sistema za posledico nastanek ali prenehanje denarne obveznosti med udeleženci plačilnega sistema, vključno z navodilom, s katerim se odredi prenos denarnih sredstev med udeleženci plačilnega sistema.

(2) Poravnalni računi so računi, ki se uporabljajo za poravnavo terjatev in obveznosti med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev na podlagi nalogov za poravnavo.

154. člen

(poravnava, netiranje in kliring nalogov za poravnavo)

(1) Poravnava v plačilnem sistemu je dejanje delnega ali popolnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev ali netiranjem na podlagi nalogov za poravnavo.

(2) Netiranje je postopek delnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev udeležencev plačilnega sistema na podlagi nalogov za poravnavo z:

1. izračunom skupne neto denarne obveznosti ali skupne neto denarne terjatve posameznega udeleženca plačilnega sistema do drugih udeležencev plačilnega sistema kot celote ali
2. pobotom vzajemnih denarnih obveznosti in terjatev med dvema posameznima udeležencema plačilnega sistema.

(3) Skupna neto denarna obveznost ali skupna neto denarna terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema je razlika med seštevkom vseh denarnih obveznosti in seštevkom vseh denarnih terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema, na podlagi nalogov za poravnavo, ki jih ta udeleženec posreduje ali prejme v plačilnem sistemu v določenem obdobju.

(4) Če pravila plačilnega sistema določajo poravnavo s postopkom netiranja iz 1. točke drugega odstavka tega člena, posamezne denarne obveznosti ali terjatve udeleženca iz naslova posredovanih in prejetih nalogov za poravnavo prenehajo z izračunom nove skupne neto denarne obveznosti oziroma terjatve vsakega posameznega udeleženca do drugih udeležencev kot celote. Skupna neto denarna obveznost ali terjatev nadomesti posamezne denarne terjatve ali obveznosti udeleženca iz naslova prejetih in posredovanih nalogov za poravnavo, ki so bili vključeni v netiranje.

(5) Kliring je postopek prenosa, preverjanja, razvrščanja in/ali potrjevanja nalogov za poravnavo ter morebitnega izračuna denarne obveznosti in/ali terjatve posameznega udeleženca plačilnega sistema do drugih posameznih udeležencev plačilnega sistema, pri čemer denarne obveznosti in/ali terjatve udeležencev ne prenehajo.

155. člen

(udeleženci plačilnega sistema)

(1) Udeleženci plačilnega sistema so lahko:

1. banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici,
2. institucije iz 2. člena Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L št. 177, 30. 6. 2006, str. 1, zadnjič spremenjene z Direktivo 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja, UL L št. 302, 17. 11. 2009, str. 97), za katere se omenjena direktiva ne uporablja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v tem zakonu,
4. investicijska podjetja, kakor so opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
5. banke in investicijska podjetja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati bančne storitve oziroma investicijske storitve in investicijske posle ter za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. državni organi in nosilci javnih pooblastil,
7. upravljavci drugih plačilnih sistemov ali upravljavci poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti v smislu zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, ter
8. ponudniki plačilnih storitev po tem zakonu, ki ne sodijo v katero od zgornjih kategorij.

(2) Udeleženec plačilnega sistema je poleg oseb iz prvega odstavka tega člena tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1., 2. in 4. do 7. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za poravnavo v tem sistemu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena udeleženci plačilnega sistema ne morejo postati institucije iz prvega odstavka 2. člena Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L št. 145, 30. 4. 2004, str. 1, zadnjič spremenjena z UL L št. 76, 19. 3. 2008, str. 33), za katere se omenjena direktiva ne uporablja.

156. člen

(posredna udeležba v plačilnem sistemu)

(1) Posredna udeležba v plačilnem sistemu je dogovor med posameznim udeležencem plačilnega sistema iz prvega odstavka 155. člena tega zakona in posrednim

udeležencem, ki posrednemu udeležencu omogoča posredovanje in prejemanje nalogov za poravnavo v plačilnem sistemu v skladu s pravili plačilnega sistema tako, da je posredni udeleženec znan upravljavcu tega plačilnega sistema.

(2) Za namene 163. in 164. člena tega zakona se posredni udeleženec, ki je oseba iz 1. do 7. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona, šteje kot udeleženec plačilnega sistema. To ne omejuje odgovornosti neposrednega udeleženca, preko katerega posredni udeleženec posreduje in prejema naloge za poravnavo v plačilnem sistemu.

157. člen

(pravila plačilnega sistema)

(1) Udeleženci s pravili plačilnega sistema določijo standardizirane postopke in skupna pravila za kliring in/ali poravnavo nalogov za poravnavo v plačilnem sistemu.

(2) Pravila plačilnega sistema morajo določati zlasti:

1. pogoje za udeležbo v plačilnem sistemu, način in pogoje za vključitev novih udeležencev v plačilni sistem in za izključitev posameznega udeleženca iz plačilnega sistema,
2. način posredovanja nalogov za poravnavo, način preverjanja pravilnosti nalogov za poravnavo in roke za obveščanje o zavrnitvi naloga za poravnavo,
3. trenutek nepreklicnosti naloga za poravnavo,
4. trenutek vstopa naloga za poravnavo v plačilni sistem,
5. postopek za izračun denarne obveznosti na podlagi kliringa in/ali poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti udeležencev plačilnega sistema, ki izvirajo iz nalogov za poravnavo,
6. pravila o obvladovanju finančnih, operativnih in drugih tveganj v plačilnem sistemu,
7. pravo, ki se uporablja za plačilni sistem.

(3) Pravila plačilnega sistema lahko določijo trenutek nepreklicnosti naloga za poravnavo najkasneje do trenutka vstopa naloga za poravnavo v plačilni sistem.

(4) Če ima najmanj en udeleženec plačilnega sistema sedež v državi članici, udeleženci plačilnega sistema izberejo pravo države članice, ki naj se uporablja za plačilni sistem. Izberejo lahko samo pravo tiste države članice, v kateri ima vsaj eden od njih svoj sedež.

(5) Pravila plačilnega sistema o trenutku nepreklicnosti nalogov za poravnavo in o trenutku vstopa nalogov za poravnavo v plačilni sistem ne vplivajo na pravila povezanih plačilnih sistemov glede vstopa in nepreklicnosti nalogov za poravnavo, razen če je izrecno drugače določeno s pravili vseh povezanih plačilnih sistemov.

(6) Pravila povezanega plačilnega sistema morajo biti v čim večji meri usklajena s pravili drugih povezanih plačilnih sistemov glede opredelitev trenutka vstopa in nepreklicnosti nalogov za poravnavo.

158. člen

(pogoji za udeležbo v plačilnem sistemu)

(1) Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu le v tolikšni meri, kolikor je potrebno za varovanje pred finančnimi, operativnimi, poslovnimi in drugimi tveganji ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

(2) Kot nedopustne omejitve v smislu prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti:

1. kakršna koli omejevalna pravila v zvezi z udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
2. kakršna koli pravila, ki razlikujejo ponudnike plačilnih storitev glede pravic, obveznosti ali upravičenj pri udeležbi v plačilnem sistemu; ali
3. kakršne koli omejitve glede na institucionalni status ponudnikov plačilnih storitev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. pomembne plačilne sisteme;
2. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino subjektov, povezanih s kapitalom, ki daje enemu od povezanih subjektov dejansko kontrolo nad drugimi povezanimi subjekti;
3. plačilne sisteme, kjer en udeleženec ali skupina v smislu 18. točke 4. člena tega zakona odloča o udeležbi drugih udeležencev v sistemu in enostransko določa nadomestila, ki jih plačujejo udeleženci v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu, ne glede na to, če udeleženci sami oblikujejo cene za plačilne storitve v razmerju do plačnikov ali prejemnikov plačil; in
4. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci plačilnega sistema sestavljajo skupino v smislu 18. točke 4. člena tega zakona.

159. člen

(dovoljenje za oblikovanje plačilnega sistema)

(1) Plačilni sistem je oblikovan, ko udeleženci iz prvega odstavka 155. člena tega zakona sprejmejo pravila plačilnega sistema in ko pridobijo dovoljenje Banke Slovenije za oblikovanje plačilnega sistema v skladu s tem zakonom.

(2) K zahtevi za izdajo dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema morajo vložniki priložiti sprejeta pravila plačilnega sistema in druge dokaze o tem, da plačilni sistem izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje za oblikovanje plačilnega sistema, če plačilni sistem izpolnjuje pogoje, določene v 157. in 158. členu tega zakona in predpisih, izdanih na podlagi 179. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka tega člena, zahtevo za izdajo dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema zavrne.

(5) Če Banka Slovenije v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema ugotovi, da plačilni sistem izpolnjuje kriterije za pomembne plačilne sisteme v skladu s 151. členom tega zakona in predpisom, izdanim na podlagi 1. točke 179. člena tega

zakona, od vložnika zahteva, da uskladi pravila plačilnega sistema z zahtevo iz tretjega odstavka 155. člena tega zakona. Če vložnik ne uskladi pravil plačilnega sistema v roku, ki ga določi Banka Slovenije, Banka Slovenije zavrne zahtevo za oblikovanje plačilnega sistema.

(6) Udeleženci plačilnega sistema iz prvega odstavka 155. člena tega zakona lahko začnejo izvajati kliring in/ali poravnave preko plačilnega sistema, ko pridobijo dovoljenje Banke Slovenije za oblikovanje plačilnega sistema.

(7) Dovoljenje Banke Slovenije za oblikovanje plačilnega sistema preneha:

1. če udeleženci v roku enega leta od izdaje dovoljenja Banke Slovenije za oblikovanje plačilnega sistema ne začnejo izvajati poravnave ali kliringa nalogov za poravnavo preko plačilnega sistema, z dnem, ko se izteče eno leto od izdaje dovoljenja,
2. če se udeleženci plačilnega sistema dogovorijo o prenehanju plačilnega sistema, z dnem prenehanja,
3. če udeleženci plačilnega sistema za več kakor šest mesecev prenehajo izvajati poravnavo ali kliring nalogov za poravnavo preko plačilnega sistema, z dnem, ko se izteče šest mesecev od zadnje poravnave ali kliringa nalogov za poravnavo.

160. člen

(spremembe pravil plačilnega sistema)

(1) Sprememba pravil plačilnega sistema v delu, ki se nanaša na vsebine iz drugega odstavka 157. člena tega zakona, začne veljati, ko udeleženci plačilnega sistema pridobijo dovoljenje Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema.

(2) Pristop ali izstop udeleženca v plačilnem sistemu se ne šteje kot sprememba pravil plačilnega sistema.

(3) Za odločanje Banke Slovenije o izdaji dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema po prvem odstavku tega člena se smiselno uporablja 159. člen tega zakona.

161. člen

(določitev statusa pomembnega plačilnega sistema)

(1) Plačilni sistem pridobi status pomembnega plačilnega sistema na podlagi odločbe Banke Slovenije, s katero Banka Slovenije ugotovi, da so podane okoliščine iz 151. člena tega zakona, in določi, da se plačilni sistem šteje kot pomembni plačilni sistem (v nadaljnjem besedilu: odločba o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema).

(2) V primeru iz petega odstavka 159. člena tega zakona Banka Slovenije hkrati z odločbo o izdaji dovoljenja za delovanje plačilnega sistema izda tudi odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja za delovanje plačilnega sistema.

(3) V primeru, ko Banka Slovenije izda odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema udeležencem plačilnega sistema, ki ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka 155. člena tega zakona, morajo udeleženci v roku treh mesecev po vročitvi odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema ustrezno spremeniti pravila plačilnega

sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema v skladu z zahtevo iz tretjega odstavka 155. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije po izdaji odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema ugotovi, da so razlogi iz 151. člena tega zakona prenehali, udeležencem plačilnega sistema izda odločbo, s katero ugotovi prenehanje statusa pomembnega plačilnega sistema. Banka Slovenije v odločbi o prenehanju statusa pomembnega plačilnega sistema določi rok, v katerem morajo udeleženci plačilnega sistema uskladiti pravila plačilnega sistema z določbami 158. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije o pomembnih plačilnih sistemih in o upravljavcih pomembnih plačilnih sistemov obvesti Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

162. člen

(obveščanje in poročanje)

(1) Udeleženci plačilnega sistema morajo nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka 159. člena tega zakona.

(2) Upravljavec plačilnega sistema mora Banko Slovenije tekoče obveščati o pristopu ali izstopu udeležencev v plačilnem sistemu, vključno s pristopom ali izstopom morebitnih posrednih udeležencev.

(3) Oseba iz prvega in drugega odstavka 155. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora obvestiti Banko Slovenije o svoji udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih, za katere se uporablja pravo druge države članice ali pravo tretje države.

(4) Oseba iz prvega odstavka 155. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo stranke ali druge osebe, ki izkaže upravičen interes, to osebo obvestiti o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena, in o pglavitnih pravilih delovanja teh sistemov.

(5) Upravljavec plačilnega sistema ali drugi udeleženci plačilnega sistema morajo Banki Slovenije sporočati podatke o delovanju plačilnega sistema.

163. člen

(postopki zaradi insolventnosti udeleženca plačilnega sistema)

(1) Začetek postopka zaradi insolventnosti ali drugega postopka ali ukrepa pristojnega organa Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države zoper udeleženca plačilnega sistema, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov tega udeleženca, ne vpliva na pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema oziroma udeležencev povezanega plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu, ki so nastale pred začetkom tega postopka oziroma ukrepa.

(2) Za pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v tem sistemu se v primeru postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena uporablja pravo, ki velja za ta plačilni sistem.

(3) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena je za namen tega zakona trenutek, ko pristojni organ odloči o začetku takšnega postopka ali ukrepa. Če predpisi, ki urejajo postopek ali ukrep iz prvega odstavka tega člena, določajo nastanek pravnih posledic postopka ali ukrepa glede na drugo uradno dejanje v postopku, se kot začetek postopka ali ukrepa šteje trenutek tega dejanja.

(4) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je odločil o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena, mora o začetku takšnega postopka ali ukrepa nemudoma obvestiti Banko Slovenije. Organ, ki odloči o začetku postopka ali ukrepa, mora v odločitvi navesti dan, uro in minuto sprejema odločitve.

(5) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena proti udeležencu plačilnega sistema obvesti upravljavca tega plačilnega sistema, v primeru, da gre za postopek ali ukrep proti udeležencu pomembnega plačilnega sistema, pa tudi pristojne organe drugih držav članic, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

164. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti ter drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost nalogov za poravnavo)

(1) Nalog za poravnavo, ki ga v plačilni sistem posreduje udeleženec tega sistema ali udeleženec povezanega sistema, je veljaven, če je nalog za poravnavo vstopil v plačilni sistem pred začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 163. člena tega zakona zoper tega udeleženca.

(2) Nalog za poravnavo je veljaven tudi v primeru, če je vstopil v plačilni sistem po začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 163. člena tega zakona zoper udeleženca tega plačilnega sistema ali povezanega plačilnega sistema, če se nalog za poravnavo izvrši v plačilnem sistemu isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet takšen postopek ali ukrep, in če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastopu nepreklicnosti naloga za poravnavo ni vedel in ni mogel vedeti za začetek takšnega postopka ali ukrepa.

(3) Določbe drugih predpisov, ki v zvezi z začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 163. člena tega zakona določajo pravico do odpovedi pogodbe ali do razveljavitve izvršenih transakcij oziroma neveljavnost ali prepoved pobota, se ne uporabljajo v primeru, ko so denarne obveznosti in denarne terjatve udeleženca plačilnega sistema prenehale na podlagi netiranja v skladu s pravili plačilnega sistema.

165. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost pravic iz naslova zavarovanja)

(1) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 163. člena tega zakona zoper posameznega udeleženca plačilnega sistema ali udeleženca povezanega plačilnega sistema ne vpliva na veljavnost in izvrševanje pravic iz zavarovanja na premoženju, ki ga je ta udeleženec zagotovil v zvezi s plačilnim sistemom ali povezanim plačilnim sistemom:

1. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala pred začetkom postopka ali ukrepa in je udeleženec zagotovil premoženje kot zavarovanje pred začetkom tega postopka ali ukrepa, ali
2. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet postopek ali ukrep, in je udeleženec, zoper katerega je bil začet tak postopek ali ukrep, isti delovni dan to premoženje tudi zagotovil, če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastanku pravice iz zavarovanja na tem premoženju ali ob zagotovitvi tega premoženja ni vedel in ni mogel vedeti za začetek postopka ali ukrepa.

(2) Prvi odstavek se uporablja tudi v primeru, ko posamezna oseba zagotovi premoženje za zavarovanje svojih obveznosti do Banke Slovenije, nacionalne centralne banke države članice ali Evropske centralne banke.

(3) Pravica zavarovanja na premoženju za namen tega člena je bodisi zastavna pravica bodisi pravica na podlagi prenosa v zavarovanje, ki ga zagotovi udeleženec plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu ali druga oseba v zvezi s posli z Banko Slovenije, nacionalno centralno banko države članice ali Evropsko centralno banko.

2. PODPOGLAVJE UPRAVLJANJE PLAČILNIH SISTEMOV

166. člen

(storitve upravljanja plačilnega sistema)

(1) Storitve upravljanja plačilnega sistema obsegajo zlasti naslednje storitve:

1. kliring nalogov za poravnavo,
2. netiranje terjatev in obveznosti na podlagi nalogov za poravnavo,
3. vodenje poravnalnih računov in/ali prenos denarnih sredstev na podlagi nalogov za poravnavo.

(2) Storitve upravljanja plačilnega sistema lahko opravljajo:

1. Banka Slovenije,
2. banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov na podlagi zakona, ki ureja bančništvo,
3. banka države članice in banka s sedežem v tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,
4. druga pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov kot klirinška družba na podlagi tega zakona,
5. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali klirinška družba tretje države na podlagi tega zakona,

(v nadaljnjem besedilu: upravljavec plačilnega sistema).

(3) Nihče razen oseb iz drugega odstavka tega člena, ne sme opravljati storitev upravljanja plačilnih sistemov.

(4) Osebe iz 2. do 5. točke drugega odstavka tega člena morajo pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje posameznih storitev upravljanja vsakega posameznega plačilnega sistema.

(5) Oseba iz 2. do 5. točke drugega odstavka tega člena lahko opravlja le tiste storitve upravljanja plačilnega sistema, za katere je pridobil dovoljenje Banke Slovenije.

(6) Če namerava oseba iz 2. do 5. točke drugega odstavka tega člena začeti opravljati storitve upravljanja plačilnega sistema, ki niso zajete v že izdanem dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja posameznega plačilnega sistema, mora predhodno pridobiti odločbo Banke Slovenije o razširitvi dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema.

1. ODDELEK KLIRINŠKE DRUŽBE

167. člen

(statusni ustroj)

(1) Klirinška družba mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik kapitalskih družb, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe. Za klirinško družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Klirinška družba lahko začne opravljati storitve upravljanja plačilnega sistema, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba.

168. člen

(začetni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, mora imeti v času izdaje dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema začetni kapital najmanj v višini 125.000 eurov.

(2) Za izračun začetnega kapitala klirinške družbe se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 25. člena tega zakona.

169. člen

(poslovodstvo in osebe, odgovorne za vodenje poslov, ter imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe)

Za člane posloводства in osebe, ki so v klirinški družbi neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja plačilnega sistema, ter za imetnike kvalificiranih deležev klirinške družbe se smiselno uporabljajo določbe 26. in 27. člena tega zakona.

170. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba)

K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi;
2. opis storitev iz prvega odstavka 166. člena tega zakona, na katere se zahteva nanaša;
3. poslovni načrt opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema za prva tri poslovna leta, iz katerega izhaja, da vložnik izpolnjuje tehnične, organizacijske, kadrovske in druge pogoje za varno in zanesljivo opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema (prvi odstavek 175. člena tega zakona);
4. dokazila, da vložnik razpolaga z začetnim kapitalom iz 168. člena tega zakona;
5. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz drugega do četrtega odstavka 175. člena tega zakona;
6. opis morebitne udeležbe v drugih plačilnih sistemih;
7. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se smiselno presoja v skladu s tretjim odstavkom 27. člena tega zakona;
8. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi upravljanjem plačilnega sistema, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega in drugega odstavka 26. člena tega zakona;
9. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če so že imenovani, in
10. drugo dokumentacijo, ki jo predpiše Banka Slovenije in iz katere izhaja, da klirinška družba izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba.

171. člen

(odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, če vložnik izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje teh storitev iz 168., 169. in 175. člena tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) V dovoljenju Banka Slovenije navede storitve iz prvega odstavka 166. člena tega zakona, na katere se dovoljenje nanaša. Klirinška družba lahko opravlja le tiste storitve upravljanja plačilnega sistema, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena, zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema zavrne.

(4) Če namerava klirinška družba začeti opravljati storitve upravljanja plačilnega sistema, ki niso zajete v že izdanem dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, mora predhodno pridobiti odločbo Banke Slovenije o razširitvi dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba. Za razširitev dovoljenja se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek tega člena.

172. člen

(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)

(1) Klirinška družba mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 171. člena tega zakona. K temu obvestilu mora priložiti ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 170. člena tega zakona.

(2) Klirinška družba mora dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba hraniti najmanj pet let od prenehanja razmerja oziroma stanja, na katero se nanaša, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

173. člen

(prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba preneha v celoti ali glede posameznih storitev upravljanja plačilnega sistema, če klirinška družba ne začne opravljati storitev upravljanja plačilnega sistema v enem letu od izdaje dovoljenja ali če za več kakor šest mesecev preneha opravljati storitve upravljanja plačilnega sistema. Dovoljenje v primeru iz tega odstavka preneha z dnem, ko se izteče rok iz prvega stavka.

(2) Če se nad klirinško družbo začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba v celoti z dnem začetka tega postopka. Sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije nad klirinško družbo vroči sodišče tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba preneha v celoti, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o likvidaciji klirinške družbe. Dovoljenje v primeru iz tega odstavka preneha z dnem, ko je klirinška družba izbrisana iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba preneha v celoti ali deloma, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti klirinške družbe, tako da klirinška družba v celoti ali deloma preneha opravljati storitve upravljanja plačilnega sistema. Dovoljenje v primerih iz tega odstavka preneha z dnem, ko je sklep o spremembi dejavnosti klirinške družbe vpisan v sodni register.

(5) Klirinška družba mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena. O sklepih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora klirinška družba obvestiti Banko Slovenije nemudoma po njihovem sprejemu.

(6) Če nastopijo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba v celoti ali delno prenehalo.

(7) Klirinška družba z dnem, ko je dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba prenehalo v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi s storitvami upravljanja plačilnega sistema, glede katerih je dovoljenje prenehalo.

174. člen

(minimalni kapital)

(1) Klirinška družba mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 168. člena tega zakona,
2. vrednosti kapitalske zahteve, ki se izračuna kot zmnožek indikatorja prihodkov klirinške družbe, izračunanega v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja za uravnoteženje, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Indikator prihodkov je enak 10% deležu vsote prihodkov iz poslovanja klirinške družbe iz naslova opravljanja storitev upravljanja plačilnih sistemov. Za izračun indikatorja prihodkov se upoštevajo prihodki iz provizij in nadomestil ter drugi poslovni prihodki klirinške družbe iz naslova opravljanja storitev upravljanja posameznega plačilnega sistema. Za izračun indikatorja prihodkov se ne upoštevajo prihodki iz izrednih oziroma občasnih postavk.

(3) Faktor za uravnoteženje je enak:

1. 0,8, če klirinška družba opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona;
2. 1,0, če klirinška družba opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema iz 3. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona.

(4) Če klirinška družba poleg storitev upravljanja plačilnega sistema opravlja tudi druge storitve, se kapitalska zahteva na podlagi prvega odstavka tega člena izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z opravljanjem storitev upravljanja plačilnih sistemov.

(5) Za izračun kapitala in kapitalske zahteve klirinške družbe se smiselno uporabljajo določbe od 54. do 57. člena tega zakona in podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 58. člena tega zakona.

175. člen

(varno in zanesljivo poslovanje ter sistem upravljanja in notranjih kontrol)

(1) Klirinška družba mora vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje pri opravljanju storitev upravljanja plačilnega sistema.

(2) Klirinška družba mora vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja njeno varno in skrbno poslovanje. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo storitev upravljanja plačilnega sistema.

(3) Sistem upravljanja iz drugega odstavka tega člena mora obsegati:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti klirinške družbe in
2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena klirinška družba.

(4) Sistem notranjih kontrol iz drugega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke.

176. člen

(poslovne knjige in letno poročilo)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila upravljavca plačilnega sistema ter za revidiranje letnih poročil se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ter zakona, ki ureja revidiranje, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

(2) Letna poročila klirinške družbe mora pregledati revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

(3) Klirinška družba mora Banki Slovenije najkasneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Če klirinška družba poleg storitev upravljanja plačilnega sistema po tem zakonu opravlja še druge dejavnosti ali storitve, mora Banki Slovenije poleg računovodskih izkazov predložiti tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida glede opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema.

(4) Klirinška družba mora Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta, predložiti:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah glede opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba.

(5) Glede obveznosti pooblaščenega revizorja klirinške družbe v razmerju do Banke Slovenije se smiselno uporablja 65. člen tega zakona.

2. ODDELEK

KLIRINŠKA DRUŽBA DRŽAVE ČLANICE ALI KLIRINŠKA DRUŽBA TRETJE DRŽAVE

177. člen

(uporaba določb za klirinško družbo države članice ali klirinško družbo tretje države)

(1) Klirinška družba države članice lahko opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice.

(2) Klirinška družba tretje države lahko opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema preko podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba tretje države.

(3) Glede pogojev za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države ter glede dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države se smiselno uporabljajo določbe 1. oddelka 2. poglavja 11. poglavja tega zakona.

3. ODDELEK

OPRAVLJANJE STORITEV UPRAVLJANJA PLAČILNIH SISTEMOV KOT BANKA DRŽAVE ČLANICE ALI BANKA TRETJE DRŽAVE

178. člen

(uporaba določb za banko države članice ali banko tretje države)

(1) Banka države članice lahko opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot banka države članice.

(2) Banka tretje države lahko opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema preko podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot banka tretje države.

(3) Glede pogojev za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države, in glede dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati banka za pridobitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov.

3. PODPOGLAVJE

IZDAJA PODZAKONSKIH PREDPISOV

179. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejša pravila glede:

1. kriterijev za opredelitev pomembnega plačilnega sistema v skladu s 151. členom tega zakona,
2. zahtev za obvladovanje finančnih, operativnih in drugih tveganj v plačilnem sistemu v skladu s 6. točko drugega odstavka 157. člena tega zakona,
3. vsebine, oblike, načina in rokov za poročanje o delovanju plačilnih sistemov v skladu s petim odstavkom 162. člena tega zakona,
4. vsebine zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba v skladu s 170. členom tega zakona.

12. POGLAVJE VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

180. člen

(zaupni podatki)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, s katerimi razpolaga.

(2) Člani organov ponudnika plačilnih storitev, delničarji oziroma družbeniki, delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom pri ponudniku plačilnih storitev kakor koli dostopni zaupni podatki iz prvega odstavka tega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, razen če:

1. uporabnik sam privoli, da se ti podatki posredujejo,
2. te podatke potrebuje nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga izvaja v okviru svojih pristojnosti,
3. ob predložitvi podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, ali z drugim predpisom, ki se uporablja za konsolidirani nadzor,
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(3) Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka tega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili ti podatki pridobljeni.

181. člen

(obdelava zaupnih podatkov)

(1) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih z namenom preprečevanja, preiskovanja ali odkrivanja goljufij v zvezi s plačilnimi storitvami.

(2) Ponudniki plačilnih storitev in člani plačilnih sistemov morajo osebne podatke iz prvega odstavka tega člena varovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov, ki obdelujejo osebne podatke iz prvega odstavka tega člena, morajo te podatke na zahtevo posredovati sodišču, državnemu tožilstvu, policiji in drugemu organu, ki te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi na področju preprečevanja, odkrivanja, dokazovanja in pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, povezanih s plačilnimi goljufijami.

13. POGLAVJE NADZOR BANKE SLOVENIJE

1. PODPOGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

182. člen

(pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilno institucijo glede plačilnih storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilnimi sistemi ter nad upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in glede opravljanja storitev upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v 5. podpoglavju 13. poglavja tega zakona, pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 18. člena tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 136. člena tega zakona izdajajo elektronski denar, nad osebami, ki v nasprotju s 159. členom tega zakona oblikujejo plačilni sistem, ter osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona opravljajo storitve upravljanja plačilnih sistemov.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem določb Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 1781/2006/ES, razen za nadzor nad izvajanjem prvega odstavka 14. člena Uredbe 1781/2006/ES, za katerega je pristojen in odgovoren Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(8) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12).

(9) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja glede izdajanja elektronskega denarja in glede plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(10) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

182.a člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev določb 7.a poglavja tega zakona javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev določb 7.a poglavja tega zakona. Te informacije se objavijo v skladu s pravili, ki jih za razkritje informacij o izrečenih ukrepih določa zakon, ki ureja bančništvo.

2. PODPOGLAVJE NADZOR NAD PLAČILNIMI INSTITUCIJAMI

183. člen

(obseg in namen nadzora nad plačilnimi institucijami)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilno institucijo z namenom preverjanja, ali plačilna institucija ves čas poslovanja izpolnjuje zahteve iz 2. poglavja tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo zlasti preverja:

1. pogoje za varno in zanesljivo poslovanje,
2. sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol,
3. ustreznost in izvajanje ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov,
4. primernost imetnikov kvalificiranih deležev in
5. izpolnjevanje pogojev, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, določa ta zakon.

(3) Banka Slovenije izvaja nadzor nad plačilno institucijo ob upoštevanju velikosti in sistemske pomembnosti plačilne institucije ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslov, ki jih opravlja plačilna institucija. Nadzor mora biti sorazmeren in prilagojen tveganjem, ki jim je izpostavljena plačilna institucija.

184. člen

(način opravljanja nadzora)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilnimi institucijami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil plačilnih institucij in drugih oseb, ki morajo po določbah tega ali drugih zakonov poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih ali okoliščinah,
2. z opravljanjem pregledov poslovanja plačilnih institucij in
3. izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) Banka Slovenije lahko plačilni instituciji pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitev,
3. odreditev posebnih ukrepov ali
4. odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Za potrebe nadzora nad plačilno institucijo lahko Banka Slovenije zahteva ustrezna poročila in informacije od zastopnikov plačilne institucije in zunanjih izvajalcev plačilne institucije in opravi pregled njihovega poslovanja.

(4) Če je za nadzor zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije pristojen drug organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja tega zastopnika ali zunanjega izvajalca v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami 7. podpoglavja 13. poglavja tega zakona. Za nadzor nad zastopniki in zunanjimi izvajalci plačilne institucije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilno institucijo.

185. člen

(letno nadomestilo za nadzor)

(1) Za opravljanje nadzora nad plačilnimi institucijami v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka 184. člena tega zakona plačujejo plačilne institucije Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati vse plačilne institucije za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu.

(3) Če plačilna institucija ne plača nadomestila za nadzor v posameznem letu do 30. junija naslednjega leta, Banka Slovenije plačilni instituciji z odločbo naloži plačilo.

(4) Odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

1. ODDELEK POROČANJE NA ZAHTEVO BANKE SLOVENIJE

186. člen

(obveznost poročanja)

(1) Plačilna institucija mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije po tem zakonu.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov posloводства plačilne institucije in oseb, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in od zaposlenih v plačilni instituciji.

(3) Banka Slovenije lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

2. ODDELEK PREGLED POSLOVANJA

187. člen

(pooblašcene osebe Banke Slovenije)

(1) Pregled poslovanja plačilne institucije opravi strokovni delavec oziroma strokovna delavka Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor oziroma inšpektorica Banke Slovenije), ki ga za opravljanje pregleda pooblasti guverner oziroma guvernerka Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: guverner Banke Slovenije).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko guverner Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblašcene osebe iz drugega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil guverner Banke Slovenije, enake pristojnosti kakor inšpektor oziroma inšpektorica Banke Slovenije.

188. člen

(pregled poslovanja)

(1) Plačilna institucija mora pooblašчени osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu plačilne institucije in v drugih prostorih, v katerih plačilna institucija opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s plačilnimi storitvam in pomožnimi storitvami.

(2) Pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena opravlja Banka Slovenije praviloma ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega ali narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje plačilne institucije samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

189. člen

(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti plačilni instituciji vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko pooblaščen oseba Banke Slovenije zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati:

1. določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda ter
2. navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih mora plačilna institucija izročiti v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij, in rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če plačilna institucija ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v tem zakonu.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

190. člen

(opravljanje pregleda poslovanja)

(1) Plačilna institucija mora pooblaščen osebi Banke Slovenije omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge dokumentacije, ki je navedena v zahtevi za pregled poslovanja.

(2) Plačilna institucija mora pooblaščen osebi Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge dokumentacije, ki je navedena v zahtevi za pregled poslovanja.

(3) Člani poslovodstva in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in zaposleni pri plačilni instituciji morajo pooblaščen osebi Banke Slovenije na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja.

(4) Plačilna institucija mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(5) Plačilna institucija mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščen osebe Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 188. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščen osebe plačilne institucije, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki in administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

191. člen

(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) V primeru, ko plačilna institucija računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora pooblaščen osebi Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Plačilna institucija mora pooblaščen osebi Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev,
2. postopke v okviru računalniške rešitve,
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

3. ODDELEK PRIPOROČILA IN OPOZORILA

192. člen

(priporočila in opozorila)

(1) Če pooblaščen oseba Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotnosti ali nedoslednosti pri poslovanju plačilne institucije, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 183. člena tega zakona, Banka Slovenije izda ustrezna priporočila za izboljšanje poslovanja plačilne institucije.

(2) Če pooblaščen oseb Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 183. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, lahko Banka Slovenije plačilni instituciji namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).

(3) Z opozorilom lahko Banka Slovenije plačilni instituciji naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo. Če plačilna institucija v določenem roku ne odpravi kršitev, ji Banka Slovenije izda ustrezno odredbo o odpravi kršitev.

4. ODDELEK ODPRAVA KRŠITEV

193. člen

(odredba o odpravi kršitev)

(1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 183. člena tega zakona ali če plačilna institucija ne ravna skladno s prvim odstavkom 186. člena tega zakona, plačilni instituciji z odredbo naloži, da kršitve odpravi ali da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih mora voditi plačilna institucija, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju plačilne institucije, lahko plačilni instituciji z odredbo o odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

(3) V odredbi o odpravi kršitev določi Banka Slovenije rok za odpravo kršitev.

194. člen

(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Plačilna institucija mora v roku, določenem z odredbo o odpravi kršitev, odpraviti ugotovljene kršitve in Banki Slovenije dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) K poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene, in v primeru iz drugega odstavka 193. člena tega zakona tudi poročilo pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

(3) Če je poročilo o odpravi kršitev nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Banka Slovenije plačilni instituciji z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev (v nadaljnjem besedilu: odredba o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev).

(4) Če iz poročila o odpravi kršitev in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(5) Banka Slovenije lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene. Če plačilna institucija pred koncem pregleda poslovanja odpravi kršitve, ki so bile ugotovljene med pregledom, Banka Slovenije izda odločbo o odpravi kršitev, ne da bi prej izdala odredbo o odpravi kršitev.

(6) Banka Slovenije mora odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev ali odločbo o odpravi kršitev izdati v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

5. ODDELEK POSEBNI UKREPI

195. člen

(posebni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko za zagotovitev skladnosti poslovanja plačilne institucije s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, odredi naslednje posebne ukrepe:

1. odredi organu plačilne institucije ali osebam, ki so po zakonu ali po aktih plačilne institucije pristojne za imenovanje članov posloводства oziroma oseb, ki so neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, da zamenja člana posloводства oziroma osebo, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, če preneha izpolnjevati pogoje iz 26. člena tega zakona ali jih ne izpolnjuje, če je na novo imenovan,
2. odredi kvalificiranemu imetniku zmanjšanje njegovega poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v plačilni instituciji pod kvalificirani delež, če preneha izpolnjevati pogoj iz drugega odstavka 27. člena tega zakona ali ga ne izpolnjuje, če je na novo pridobil kvalificirani delež,
3. odredi plačilni instituciji zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati skladno z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 46. člena tega zakona,
4. odredi hibridni plačilni instituciji, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo.

(2) Banka Slovenije lahko z odredbo iz 3. točke prvega odstavka tega člena odredi zvišanje kapitalske zahteve za največ 20%. Pri odločanju upošteva Banka Slovenije kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije. Z odredbo iz 3. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da bi zanj prenehalo veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Banka Slovenije izda odredbo iz 4. točke prvega odstavka tega člena, če oceni, da je ali bi lahko bila zaradi dejavnosti hibridne plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, verjetno ogrožena finančna stabilnost hibridne plačilne institucije ali oteženo izvajanje nadzora nad hibridno plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona in če oceni, da bodo z ustanovitvijo ločene pravne osebe te okoliščine odpravljene.

(4) Za odreditev posebnih ukrepov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe 4. oddelka 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona o odreditvi odprave kršitev. Pri smiselni uporabi določb 4. oddelka 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona se namesto besedila "odprava kršitev" uporablja besedilo "izvršitev posebnih ukrepov".

6. ODDELEK ODVZEM DOVOLJENJA

196. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije lahko plačilni instituciji odvzame dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, če ugotovi:

1. da je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. da ne izpolnjuje več pogojev iz 30. člena tega zakona,
3. da ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev ali odredbo za izvedbo posebnih ukrepov ali da drugače ovira opravljanje nadzora nad njenim poslovanjem,
4. da bi bila z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrožena stabilnost plačilnega sistema.

(2) Če plačilna institucija ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst plačilnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja z odločbo plačilni instituciji prepove opravljati te plačilne storitve. Za postopek v zvezi z izrekom prepovedi opravljanja posameznih vrst plačilnih storitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi informacijo o odvzemu dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

197. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije lahko plačilni instituciji, pri kateri so podane okoliščine iz prvega odstavka 196. člena tega zakona, z odločbo izreče pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, če glede na okoliščine primera oceni, da je to utemeljeno zaradi teže kršitve in da bo plačilna institucija v določenem času te kršitve ustrezno odpravila.

(2) Banka Slovenije v odločbi za pogojni odvzem dovoljenja izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če plačilna institucija v preizkusni dobi, ki jo določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(3) Kadar Banka Slovenije izreče pogojni odvzem dovoljenja, določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če plačilna institucija v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi

katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja ali če v določeni preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje. Rok za odpravo kršitev določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

3. PODPOGLAVJE

NADZOR NAD PLAČILNO INSTITUCIJO Z OPUSTITVIJO IN NAD DRUŽBO ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA Z OPUSTITVIJO

198. člen

(nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilnimi institucijami, če ni v tem členu drugače določeno.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da plačilna institucija z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz 2. ali 3. točke drugega odstavka 67. člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo odvzame dovoljenje za opravljanje storitev denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če plačilna institucija z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz drugega odstavka tega člena.

198.a člen

(nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad družbo za izdajo elektronskega denarja, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 137.e člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku v skladu s 137. členom tega zakona zaprosi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo odvzame dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz drugega odstavka tega člena.

4. PODPOGLAVJE

NADZOR NAD DELOVANJEM PLAČILNIH SISTEMOV IN UPRAVLJAVCI PLAČILNIH SISTEMOV

199. člen

(obseg in namen nadzora nad delovanjem plačilnih sistemov in upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad delovanjem plačilnih sistemov in nad upravljavci plačilnih sistemov z namenom preverjanja, če plačilni sistem in upravljavec plačilnega sistema izpolnjujeta zahteve iz 11. poglavja tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor nad delovanjem plačilnih sistemov z izvajanjem nadzora nad udeleženci plačilnega sistema.

(3) Za nadzor Banke Slovenije nad delovanjem plačilnih sistemov se smiselno uporabljajo določbe 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona, razen določb 5. oddelka 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka se namesto besedila "plačilna institucija" uporablja besedilo "udeleženec plačilnega sistema".

(4) Za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov se smiselno uporabljajo določbe 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka se namesto pojma "plačilna institucija" uporablja pojem "upravljavec plačilnega sistema".

200. člen

(letno nadomestilo za nadzor nad plačilnimi sistemi)

(1) Za opravljanje nadzora nad plačilnimi sistemi in upravljavci plačilnih sistemov v skladu s 199. členom tega zakona plačujejo udeleženci in upravljavci plačilnih sistemov Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij v plačilnem sistemu določi Banka Slovenije v svoji tarifi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena letnega nadomestila za nadzor nad plačilnimi sistemi ne plačujejo:

1. udeleženci plačilnih sistemov, ki plačujejo letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije na podlagi zakona, ki ureja bančništvo,
2. plačilne institucije, razen če opravljajo storitve upravljanja tega plačilnega sistema in
3. državni organi in nosilci javnih pooblastil.

(3) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati udeleženci in upravljavci plačilnih sistemov za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora nad plačilnimi sistemi v tem letu.

(4) Če udeleženec ali upravljavec plačilnega sistema ne plača nadomestila za nadzor v posameznem letu do 30. junija naslednjega leta, Banka Slovenije udeležencu oziroma upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz četrtega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

**5. PODPOGLAVJE
NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI**

201. člen

(odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 18. členu tega zakona, opravlja plačilne storitve, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja plačilnih storitev opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba opravlja plačilne storitve.

(3) V odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja plačilnih storitev, ter dokaze, iz katerih izhaja, da je te ukrepe izvedla. V poročilu se lahko oseba izjavi tudi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

201.a člen

(odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v drugem odstavku 136. člena tega zakona, izdaja elektronski denar, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha izdajati elektronski denar (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju izdajanja elektronskega denarja opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe ter zbere druge dokaze o tem, ali oseba izdaja elektronski denar.

(3) Banka Slovenije v odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja, ter dokaze, iz katerih izhaja, da je te ukrepe izvedla. V poročilu se lahko oseba izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

202. člen

(odredba o prenehanju delovanja plačilnega sistema in prenehanju opravljanja storitev upravljanja plačilnih sistemov)

(1) Če oseba opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema brez dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov po tem zakonu, izda Banka Slovenije odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema).

(2) Če osebe iz prvega odstavka 155. člena tega zakona opravljajo poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v plačilnem sistemu brez dovoljenja Banke Slovenije, izda Banka Slovenije odredbo, s katero tem osebam naloži, da prenehajo s poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v plačilnem sistemu (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju delovanja plačilnega sistema).

(3) Za odredbo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja drugi in tretji odstavek 201. člena tega zakona.

203. člen

(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo)

(1) Banka Slovenije lahko izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo) v naslednjih primerih:

1. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev iz 201. člena tega zakona oziroma po odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja iz 201.a člena tega zakona,
2. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema ali po odredbi o prenehanju delovanja plačilnega sistema iz 202. člena tega zakona.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo začne pristojno sodišče na predlog Banke Slovenije postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Proti sklepu o začetku postopka likvidacije iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

6. PODPOGLAVJE ZBIRANJE IN IZMENJAVA INFORMACIJ

204. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za informacije, ki jih pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča in drugi državni organi ter nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ter drugih nadomestil, ki se plačujejo za posredovanje informacij.

205. člen

(varovanje zaupnih informacij)

(1) Zaposleni v Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora ali drugih nalog po tem zakonu, varovati kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije).

(2) Zaupnih informacij ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih oseb, na katere se nanašajo.

(3) Obveznost iz prvega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije plačilne institucije, za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do plačilne institucije in za druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanega pravnega postopka, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile vključene v poskus finančne reorganizacije plačilne institucije ali
3. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije družbe za izdajo elektronskega denarja, za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do družbe za izdajo elektronskega denarja in za druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanega pravnega postopka, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile vključene v poskus finančne reorganizacije družbe za izdajo elektronskega denarja.

(4) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

206. člen

(uporaba in razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko uporabi zaupne informacije iz 205. člena tega zakona samo za namene izvrševanja svojih nalog in pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov in v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih v zvezi s tem.

(2) Banka Slovenije lahko posreduje zaupne informacije naslednjim osebam:

1. osebam, ki jim lahko Banka Slovenije posreduje informacije, ki jih je pridobila pri opravljanju nadzora nad bankami v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo,
2. organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam in za nadzor nad plačilnimi institucijami,
3. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,
4. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za nadzor nad varstvom osebnih podatkov in
5. organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za izdajanje dovoljenj družbam za izdajo elektronskega denarja in za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja.

(3) Oseba, ki ji Banka Slovenije razkrije zaupne informacije v skladu z drugim odstavkom tega člena, mora te informacije varovati kot zaupne v skladu z 205. členom tega zakona in jih sme uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog v skladu s predpisi.

(4) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz tretje države, ki imajo položaj osebe iz prvega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,
2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 205. členu tega zakona, in
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če je Banka Slovenije pridobila zaupne informacije od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanje izvajalca plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja države članice po tem zakonu, lahko te informacije razkrije samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

7. PODPOGLAVJE SODELOVANJE MED NADZORNIMI ORGANI

207. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije in organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa, posredovati temu organu vse zahtevane podatke glede ponudnika plačilnih storitev, ki jih ta organ potrebuje v postopku izdaje dovoljenja, izvajanja nadzora ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

208. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic in po potrebi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic in drugimi organi držav članic, pristojnimi za izvajanje predpisov, ki se uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev.

(2) Banka Slovenije mora nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo posredovati vse ustrezne informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa. Banka Slovenije nadzornemu organu države članice na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so ključne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(3) Informacija se šteje za ključno po drugem odstavku tega člena, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

209. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico, zastopnikom in zunanjim izvajalcem plačilne institucije v državi gostiteljici)

(1) Banka Slovenije mora pri opravljanju nadzora nad podružnicami, zastopniki in zunanjimi izvajalci plačilne institucije v državi gostiteljici sodelovati s pristojnim nadzornim organom države gostiteljice.

(2) Banka Slovenije predhodno obvesti pristojni nadzorni organ države gostiteljice, kadar namerava opraviti pregled poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije na območju te države članice.

(3) Banka Slovenije posreduje nadzornemu organu države gostiteljice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi pri opravljanju nadzora nad podružnico, zastopnikom ali zunanjim izvajalcem plačilne institucije v državi gostiteljici, zlasti o ugotovljenih oziroma domnevnih kršitvah.

(4) Banka Slovenije lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države gostiteljice, da opravi pregled poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije v tej državi gostiteljici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Banke Slovenije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države gostiteljice.

210. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico, zastopnikom ali zunanjim izvajalcem plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati s pristojnim nadzornim organom države članice pri opravljanju nadzora nad podružnicami, zastopniki in zunanjimi izvajalci plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije.

(2) Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi v zvezi z delovanjem podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji, zlasti o ugotovljenih kršitvah oziroma domnevnih kršitvah.

(3) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih je pooblastil, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, pri izvedbi pregleda poslovanja enake pristojnosti kakor Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo.

(5) Banka Slovenije mora na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice opraviti pregled poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda poslovanja iz prvega stavka tega odstavka.

211. člen

(pristojnosti organov v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma ter varstva osebnih podatkov)

Določbe tega zakona ne posegajo v obveznosti in pristojnosti nadzornih organov na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

14. POGLAVJE

POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

212. člen

(uporaba določb o postopku)

Banka Slovenije odloča v posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopkih, določenih za odločanje Banke Slovenije v posamičnih zadevah v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, razen če je v tem poglavju za posamezno vrsto postopka izrecno določeno drugače.

1. PODPOGLAVJE

POSTOPEK ODLOČANJA O IZDAJI DOVOLJENJ

213. člen

(rok za odločitev in rok za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za izdajo dovoljenja, za katero je pristojna na podlagi tega zakona, v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora Banka Slovenije odločiti o zahtevi za izdajo dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema, dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema in dovoljenja za spremembo pravil plačilnega sistema v roku šestih mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(3) Če zahteva za izdajo dovoljenja, ki ga izdaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona, ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku enega meseca od prejema zahteve.

2. PODPOGLAVJE
POSTOPEK ODLOČANJA O VPISU IN IZBRISU PODRUŽNICE ALI ZASTOPNIKA V
REGISTRU PLAČILNIH INSTITUCIJ

214. člen

(uporaba določb o postopku odločanja o izdaji dovoljenj)

(1) Za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij po 71. in 72. členu tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku odločanja Banke Slovenije o izdaji dovoljenja, razen če je v 2. podpoglavju 14. poglavja tega zakona določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije o izbrisu podružnice po 2. točki drugega odstavka ali po tretjem odstavku 73. člena tega zakona in o izbrisu zastopnika po 2. točki četrtega odstavka 73. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Pri smiselni uporabi določb tega zakona na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se namesto besedila "izdaja dovoljenja" uporablja besedilo "vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij" in namesto besedila "odvzem dovoljenja" se uporablja besedilo "izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij".

215. člen

(postopek odločanja o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije ter postopek izbrisa v registru plačilnih institucij)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije v register plačilnih institucij v roku enega meseca od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku osmih dni od prejema zahteve.

(2) Če Banka Slovenije ugodí zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika, ne izda odločbe ampak vpiše podružnico ali zastopnika v register plačilnih institucij in o vpisu obvesti plačilno institucijo in zastopnika.

(3) Banka Slovenije začne postopek za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij iz 73. člena tega zakona.

3. PODPOGLAVJE
POSTOPEK NADZORA

216. člen

(postopek nadzora)

(1) V postopku nadzora se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o zapisniku.

(2) Če Banka Slovenije pri pregledu poslovanja nad plačilno institucijo v skladu s tem zakonom ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 183. člena tega zakona, s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja.

217. člen

(odredba o odpravi kršitev)

(1) Določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku z odredbo o odpravi kršitev se uporabljajo za postopek z odredbo o odpravi kršitev iz 4. oddelka 2. podpoglavja 13. poglavja tega zakona.

(2) Določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku z odredbo o odpravi kršitev se smiselno uporabljajo za postopek z odredbo o izvedbi posebnih ukrepov iz 195. člena tega zakona, za postopek z odredbo o prenehanju opravljanja plačilnih storitev iz 201. člena tega zakona ter za postopek z odredbo o prenehanju opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema in odredbo o prenehanju delovanja plačilnega sistema iz 202. člena tega zakona.

15. POGLAVJE IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

218. člen

(postopek izvensodnega reševanja sporov v zvezi s plačilnimi storitvami in izdajanjem elektronskega denarja)

(1) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES in Uredbi 260/2012/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določbami zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov. Na enak način se zagotavlja tudi postopek izvensodnega reševanja sporov s prejemniki plačila v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 2015/751/EU.

(2) Sodelovanje ponudnika plačilnih storitev v postopku, ki ga sproži potrošnik pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, je obvezno.

(3) Izvajalec izvensodnega reševanja potrošniških sporov sodeluje z organi, ki so v drugih državah članicah pristojni za izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, če reševanje posameznega spora sodi tudi v pristojnost takega organa druge države članice.

(4) Ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom izvensodnega reševanja spora glede opravljanja plačilnih storitev.

(5) Prvi do četrty odstavki tega člena se ne uporabljajo za Upravo Republike Slovenije za javna plačila ter druge države organe in organe samoupravnih lokalnih skupnosti,

kadar opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.

(6) Prvi do četrty odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi glede izdajanja in unovčevanja elektronskega denarja.

16. POGLAVJE POROČANJE

219. člen

(obveznost poročanja ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Republike Slovenije, za davčne, statistične in druge z zakoni predpisane namene zbirajo podatke o dospelih neporavnanih obveznostih teh imetnikov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih.

(2) Ponudniki plačilnih storitev posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka Finančni upravi Republike Slovenije in Agenciji.

(3) Agencija predpiše vsebino, način in roke zbiranja in posredovanja podatkov iz prvega odstavka tega člena, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance. Po prejemu soglasja Agencija posreduje predpis iz tega odstavka v objavo v Uradni list Republike Slovenije.

17. POGLAVJE KAZENSKÉ DOLOČBE

220. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. zaračuna uporabniku nadomestila v nasprotju s 75. členom tega zakona,
2. uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnih storitvah ne zagotovi splošnih informacij iz 79. člena tega zakona ali jih ne zagotavlja na način iz 80. člena tega zakona,
3. uporabniku ne zagotovi splošnih informacij in določi okvirne pogodbe v skladu z 81. členom tega zakona,
4. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v skladu z 82., 83. ali 84. členom tega zakona,

5. zaračuna uporabniku nadomestila v primeru odpovedi okvirne pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 87. člena tega zakona ali drugim odstavkom 88. člena tega zakona,
6. uporabniku v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti ne zagotovi informacij o glavnih značilnostih plačilne storitve v skladu s prvim odstavkom 90. člena tega zakona,
7. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti v skladu z 91. členom tega zakona,
8. uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ne zagotovi splošnih informacij v skladu z 92. členom tega zakona,
9. plačniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji po prejemu plačilnega naloga na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 93. členom tega zakona, ali ne zagotovi prejemniku plačila informacij o posamezni plačilni transakciji po izvršitvi plačilne transakcije na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 94. členom tega zakona,
10. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti o posebnem nadomestilu, ki ga zaračunava za uporabo določenega plačilnega instrumenta (drugi odstavek 97. člena tega zakona),
11. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 100. členom tega zakona,
12. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 101. členom tega zakona,
13. ne izvrši plačilne transakcije po prejemu plačilnega naloga (104. člen tega zakona),
14. ne obvesti uporabnika o zavrnitvi izvršitev plačilnega naloga (prvi in drugi odstavek 105. člena tega zakona),
15. uporabniku ne omogoči preklica plačilnega naloga v skladu z 106. in 107. členom tega zakona,
16. zaračuna uporabniku nadomestila za izvršitev plačilne transakcije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 109. člena tega zakona,
17. ne zagotovi prenosa celotnega zneska plačilne transakcije v skladu s tretjim odstavkom 109. člena tega zakona oziroma v primeru dogovora iz četrtega odstavka 109. člena tega zakona ne obvesti uporabnika o celotnem znesku plačilne transakcije in nadomestil, ki jih je odtegnil,
18. prejemniku plačila prepreči ali ga kakor koli drugače omejuje, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta (110. člen tega zakona),
19. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (111. člen tega zakona),
20. ne posreduje plačilnega naloga, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v dogovorjenih rokih tako, da je na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti plačilno transakcijo (112. člen tega zakona),

21. ne omogoči uporabniku razpolagati z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (113., 114. in 115. člen tega zakona),
22. ne izpolni zahtev v zvezi varno uporabo plačilnega instrumenta (prvi in drugi odstavek 117. člena tega zakona),
23. ne zagotovi sredstev, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje obvestila o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, ali jih ne zagotavlja v zahtevanem obdobju (tretji odstavek 117. člena tega zakona),
24. ne povrne zneska neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcij in pripadajočih nadomestil oziroma obresti v skladu s 119., 120., 122. oziroma 123. členom tega zakona,
25. ne zagotovi uporabniku popravka neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 130. členom tega zakona,
26. ne povrne uporabniku zneska odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 131. členom tega zakona,
27. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 218. člena tega zakona,
28. potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe ne zagotovi dokumenta z informacijami o nadomestilih iz prvega odstavka 137.h člena tega zakona,
29. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ne zagotovi na način ali v obliki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 137.h člena tega zakona,
30. v dokumentu z informacijami o nadomestilih ne zagotovi, da dokument razkriva nadomestila v skladu s petim odstavkom 137.h člena tega zakona,
31. potrošniku ne da na voljo glosarja v skladu s prvim, šestim, sedmim in osmim odstavkom 137.h člena tega zakona,
32. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ali glosarja ne da na voljo na način ali v obliki v skladu z devetim odstavkom 137.h člena tega zakona,
33. potrošniku ne zagotovi obračuna nadomestil v skladu s 137.i členom tega zakona,
34. v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike ne uporablja standardiziranih izrazov s seznama najbolj reprezentativnih storitev v skladu s 137.j členom tega zakona,
35. potrošnika ne obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno oziroma ne zagotovi ločeno informacij o nadomestilih, v skladu s 137.l členom tega zakona,
36. potrošniku ne omogoči zamenjave plačilnega računa v skladu s prvim odstavkom 137.m člena tega zakona,
37. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika ne začne postopka zamenjave v skladu z drugim odstavkom 137.m člena tega zakona,
38. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz petega odstavka 137.m člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,

39. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz šestega odstavka 137.m člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
40. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz sedmega odstavka 137.m člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
41. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne obvesti potrošnika v skladu z osmim odstavkom 137.m člena tega zakona,
42. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni račun pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika, v nasprotju z devetim odstavkom 137.m člena tega zakona,
43. potrošniku, ki mu sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ne zagotovi vseh informacij oziroma ne izvede vseh aktivnosti v skladu s 137.n členom tega zakona,
44. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne posreduje njegovih osebnih podatkov in informacij v skladu s prvim odstavkom 137.o člena tega zakona,
45. kot prenosni ponudnik potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev ne posreduje brezplačno informacij, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 137.m člena tega zakona (drugi odstavek 137.o člena tega zakona),
46. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev potrošniku za zaprtje plačilnega računa zaračuna nadomestilo v nasprotju s tretjim odstavkom 137.o člena tega zakona,
47. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju s četrnim odstavkom 137.o člena tega zakona,
48. potrošniku nemudoma ne povrne finančne izgube v skladu s 137.p členom tega zakona,
49. potrošniku ne da na voljo informacij v skladu s 137.r členom tega zakona,
50. ne spoštuje načela prepovedi razlikovanja iz 137.s člena tega zakona,
51. potrošnikom ne ponuja osnovnega plačilnega računa v skladu 137.š členom tega zakona,
52. prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obravnava pravočasno v skladu s četrnim odstavkom 137.š člena tega zakona,
53. ne zavrne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s šestim odstavkom 137.š člena tega zakona,
54. zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v nasprotju s sedmim odstavkom 137.š člena tega zakona,
55. potrošnika v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obvesti o zavrnitvi prošnje v skladu z osmim odstavkom 137.š člena tega zakona,
56. potrošnika ne obvesti v skladu z devetim odstavkom 137.š člena tega zakona,
57. odprtje osnovnega plačilnega računa pogojuje z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke v nasprotju z desetim odstavkom 137.š člena tega zakona,
58. v okviru osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja katere od storitev iz prvega odstavka 137.t člena tega zakona,

59. osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja vsaj v eurih v skladu z drugim odstavkom 137.t člena tega zakona,
60. potrošniku v zvezi z osnovnim plačilnim računom ne zagotavlja neomejenega števila transakcij v skladu s tretjim odstavkom 137.t člena tega zakona,
61. potrošniku ne zagotovi možnosti izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v skladu s četrnim odstavkom 137.t člena tega zakona,
62. ne ravna v skladu s petim odstavkom 137.t člena tega zakona,
63. dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegovo uporabo omejuje ali pogojuje z uporabo prekoračitve (šesti odstavek 137.t člen tega zakona),
64. v zvezi z osnovnim plačilnim računom zaračunava nadomestilo v nasprotju s 137.u členom tega zakona,
65. enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa v nasprotju z drugim odstavkom 137.v člena tega zakona,
66. ob odpovedi pogodbe za osnovni plačilni račun ne obvesti potrošnika v skladu s tretjim odstavkom 137.v člena tega zakona,
67. potrošnika v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa ne seznani v skladu s petim odstavkom 137.v člena tega zakona,
68. potrošniku ne da brezplačno na voljo lahko dostopnih informacij o posebnih značilnostih osnovnega plačilnega računa v skladu z drugim odstavkom 137.z člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

221. člen

(druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

- a1. ne posreduje Banki Slovenije podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 137.k člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 137.k člena tega zakona,
1. omogoči uporabniku razpolaganje z denarnimi sredstvi v nasprotju s prvim odstavkom 140. člena tega zakona,
2. če nadomestilo, ki ga ponudnik plačilnih storitev zaračunava za izvajanje rubeža in za izvrševanje prenosa denarnih sredstev ter za opravljanje drugih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ni v skladu z zahtevo iz prvega odstavka 142. člena tega zakona,
3. ne zagotavlja podatkov za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 144. člena tega zakona,
4. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 180. člena tega zakona,
5. ne poroča v skladu z 219. členom tega zakona,

6. ne obračuna enakih nadomestil za čezmejna plačila in ustrezna nacionalna plačila v skladu s 3. členom Uredbe 924/2009/ES ali morebitnih dodatnih nadomestil ne zaračuna v skladu s tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
7. uporabniku ne sporoči IBAN uporabnika in BIC ponudnika plačilnih storitev ali mu jih ne sporoči brezplačno (prvi odstavek 4. člena Uredbe 924/2009/ES),
8. ne obračuna pristojbin za izmenjavo za čezmejne ali nacionalne transakcije z neposredno bremenitvijo v skladu s 6. oziroma 7. členom Uredbe 924/2009/ES,
9. ki ni dosegljiv za transakcije z neposredno bremenitvijo v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

222. člen

(kršitve v zvezi z drugimi plačilnimi transakcijami)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz 1. do 12. točke prvega odstavka 220. člena tega zakona v zvezi z izvrševanjem drugih plačilnih transakcij iz 133. člena tega zakona, razen če je ponudnik pri tem ravnal v skladu s 134. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik plačilnih storitev, ki v zvezi z izvršitvijo druge plačilne transakcije:

1. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (drugi odstavek 135. člena tega zakona), razen če je izrecno dogovorjen drugačen rok,
2. ne omogoči uporabniku razpolaganja z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (tretji odstavek 135. člena tega zakona).

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

223. člen

(kršitve pri opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici)

(1) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 220. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice ali preko zastopnika v drugi državi članici.

(2) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 220. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici.

(3) Ponudnik plačilnih storitev se kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, že izrekel kazen ponudniku plačilnih storitev zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odloženo, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev se kaznuje za prekršek, ki ga stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

223.a člen

(kršitve pri izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici)

(1) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 225. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja prek podružnice v drugi državi članici.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 225. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici.

(3) Izdajatelj elektronskega denarja se kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, že izrekel kazen izdajatelju elektronskega denarja zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odloženo, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja se kaznuje za prekršek, ki ga stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem

izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

224. člen

(kršitve pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji)

(1) Če ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 220. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz 7. poglavja 13. poglavja tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 220. člena tega zakona se ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 220. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega ponudnika začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

224.a člen

(kršitve pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji)

(1) Če izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 225. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz 7. podpoglavja 13. poglavja tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 225. člena tega zakona se izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 225. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega izdajatelja začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

225. člen

(kršitve izdajateljev elektronskega denarja)

(1) Z globo od 4.000 do 100.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj elektronskega denarja, če:

1. imetniku elektronskega denarja pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja ne posreduje informacij o pogojih unovčenja sredstev in nadomestilih (drugi odstavek 136.a člena),
2. obreduje elektronski denar v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ali ponudi imetniku elektronskega denarja druge koristi, povezane s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar (tretji odstavek 136.a člena),
3. imetniku na njegovo zahtevo ne izplača elektronskega denarja v skladu s 136.b členom tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

225.a člen

(kršitve družb za izdajo elektronskega denarja in družb za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Z globo od 4.000 do 100.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če:

1. izdaja elektronski denar, ne da bi za opravljanje te storitve pridobila dovoljenje Banke Slovenije (prvi odstavek 137.a člena ali prvi odstavek 137.e člena),
2. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 34. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 34. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
4. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 35. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
5. po prenehanju dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 35. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
6. začne izdajati elektronski denar v državi gostiteljici ali tretji državi preko podružnice v nasprotju s prvim odstavkom 37. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
7. začne neposredno izdajati elektronski denar v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 40. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena),
8. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 38. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena ali v skladu s tretjim odstavkom 42. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
9. ne vzpostavi ali ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 45. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena),
10. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 57. člena v povezavi s petim odstavkom 137.c člena tega zakona,
11. ne zagotavlja varstva denarnih sredstev imetnikov v skladu s 137.d členom tega zakona,
12. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 64. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,
13. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 64. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena),
14. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 64. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena).

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 4.000 do 100.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo (137.e člen).

226. člen

(druge kršitve plačilnih institucij in plačilnih institucij z opustitvijo)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvi v nasprotju s prvim odstavkom 23. člena tega zakona,
2. opravlja plačilne storitve, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije (28. člen tega zakona),
3. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 34. člena tega zakona,
4. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,
5. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 35. člena tega zakona,
6. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 35. člena tega zakona,
7. začne opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici ali tretji državi preko podružnice ali zastopnika v nasprotju s prvim odstavkom 37. člena tega zakona,
8. začne neposredno opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 40. člena tega zakona),
9. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 38. člena tega zakona ali v skladu s tretjim odstavkom 42. člena tega zakona,
10. ne vzpostavi oziroma ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 45. člena tega zakona),
11. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 57. člena tega zakona oziroma v skladu z zahtevami in pravili, ki jih predpiše Banka Slovenije v skladu z 58. členom tega zakona,
12. ne zagotovi varstva denarnih sredstev uporabnikov v skladu z 59. oziroma 60. členom tega zakona,
13. zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov za predvideni delež denarnih sredstev uporabnikov brez dovoljenja Banke Slovenije (61. člen tega zakona),
14. ne obvešča Banke Slovenije o spremembah v zvezi z ukrepi za varovanje sredstev uporabnikov (63. člen tega zakona),

15. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 64. člena tega zakona,
16. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 64. člena tega zakona),
17. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 64. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo (šesti odstavek 67. člena tega zakona).

227. člen

(kršitve drugih oseb v plačilni instituciji ali v družbi za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 800 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami ali v družbi za izdajo elektronskega denarja neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 186. člena in drugi odstavek 186. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 186. člena in tretji odstavek 186. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 190. člena in tretji odstavek 190. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena).

(2) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri plačilni instituciji ali v družbi za izdajo elektronskega denarja, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

228. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda in mnenja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 64. člena tega zakona ali v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja v skladu s tretjim odstavkom 64. člena tega zakona v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona,

2. če pooblaščen revizor nemudoma ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega oziroma drugega odstavka 65. člena tega zakona ali o dejstvih in okoliščinah iz prvega oziroma drugega odstavka 65. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena ali če ne posreduje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 65. člena ali če ne posreduje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 65. člena v povezavi s petim odstavkom 137. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

229. člen

(kršitve v zvezi z oblikovanjem in upravljanjem plačilnih sistemov)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznujejo udeleženci plačilnega sistema, ki:

1. opravljajo kliring in/ali poravnave preko plačilnega sistema brez dovoljenja Banke Slovenije za oblikovanje plačilnega sistema (šesti odstavek 159. člena tega zakona),
2. ne uskladijo pravil plačilnega sistema z zahtevami za pomembne plačilne sisteme v skladu s četrtem odstavkom 161. člena tega zakona,
3. ne obveščajo Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 162. člena tega zakona,
4. ne poročajo Banki Slovenije na podlagi petega odstavka 162. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec plačilnega sistema, ki:

1. ne obvešča Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz drugega odstavka 162. člena tega zakona,
2. ne poroča Banki Slovenije v skladu z zahtevami in pravili, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi petega odstavka 162. člena tega zakona,
3. opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema brez dovoljenja Banke Slovenije (peti odstavek 166. člena tega zakona).

(3) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje klirinška družba, ki:

1. opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije (drugi odstavek 171. člena tega zakona),
2. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 172. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 172. člena tega zakona,
4. ne obvesti Banke Slovenije o okoliščinah v skladu s petim odstavkom 173. člena tega zakona,
5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 173. člena tega zakona,

6. ne zagotovi minimalnega kapitala v skladu s prvim odstavkom 174. člena tega zakona,
7. ne zagotovi varnega in zanesljivega poslovanja ter sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol v skladu s 175. členom tega zakona,
8. vodi poslovne knjige v nasprotju z zahtevo iz prvega odstavka 176. člena tega zakona,
9. pravočasno ne predloži Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (tretji odstavek 176. člena tega zakona),
10. pravočasno ne predloži Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (četrti odstavek 176. člena tega zakona).

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba udeleženca plačilnega sistema, ki je storil prekršek iz prvega odstavka tega člena, odgovorna oseba upravljavca plačilnega sistema, ki je storil prekršek iz drugega odstavka tega člena oziroma klirinške družbe, ki je storila prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 800 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek član posloводства klirinške družbe ali oseba, ki je v klirinški družbi neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s storitvami upravljanja plačilnega sistema, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 186. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 186. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 190. člena tega zakona).

(6) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri klirinški družbi, če stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če stori prekršek iz 228. člena tega zakona v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe. Če prekršek iz 228. člena tega zakona stori pooblaščen revizor v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe, se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 eurov.

230. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. opravlja plačilne storitve v nasprotju s prepovedjo iz 18. člena tega zakona,
2. opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 136. člena tega zakona,
3. pridobi poslovni delež, delnice ali druge pravice v nasprotju z drugim, četrtim oziroma petim odstavkom 137.č člena tega zakona,

4. opravlja storitve upravljanja plačilnega sistema v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona,
5. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 183., 190., 191., drugem odstavku 201. in drugem odstavku 201.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. plačnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne seznani z informacijami o menjalnem tečaju in nadomestilih, ki jih bo kot prejemnik plačila zaračunal plačniku v zvezi s pretvorbo valute (96. člen tega zakona),
2. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti, da mora uporabnik za uporabo določenega plačilnega instrumenta plačati posebno nadomestilo (prvi in drugi odstavek 97. člena tega zakona).

(3) Z globo od 800 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz prvega ali drugega odstavka 155. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih v skladu s tretjim odstavkom 162. člena tega zakona,
2. ne obvesti stranke ali druge osebe o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena (četrti odstavek 162. člena tega zakona).

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki je storila prekršek iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

230.a člen

(sankcije za najtežje kršitve Uredbe 1781/2006/ES)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne obvesti Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja v skladu z drugim pododstavkom drugega odstavka 9. člena Uredbe 1781/2006/ES;
2. se kot izvajalec plačilnih storitev v treh delovnih dneh od prejema zahteve Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja slednjemu ne odzove na poizvedbo v zvezi s podatki o plačniku, ki spremljajo prenose sredstev, in s tem povezano evidenco (prvi odstavek 14. člena Uredbe 1781/2006/ES).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.b člen

(sankcije za druge kršitve Uredbe 1781/2006/ES)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika ne zagotovi, da prenose sredstev spremljajo zahtevani podatki o plačniku (prvi odstavek 5. člena ter prvi odstavek 6. člena Uredbe 1781/2006/ES);
2. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika pred prenosom sredstev ne preveri zahtevanih podatkov o plačniku na predpisan način (drugi odstavek 5. člena Uredbe 1781/2006/ES);
3. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika ali kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ali kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ne vodi evidence ali jo vodi pomanjkljivo ali je ne vodi vsaj pet let (peti odstavek 5. člena, 11. člen ter peti odstavek 13. člena Uredbe 1781/2006/ES);
4. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika v predpisanem roku ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ne zagotovi popolnih podatkov o plačniku (drugi odstavek 6. člena Uredbe 1781/2006/ES);
5. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne vzpostavi učinkovitih postopkov za odkrivanje odsotnosti zahtevanih podatkov o plačniku ali če ne izvaja kontrole glede odsotnosti teh podatkov (8. člen Uredbe 1781/2006/ES);
6. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila niti ne zavrne plačila niti ne zahteva popolnih podatkov o plačniku v primerih, ko so podatki o plačniku ob prejemu prenosov odsotni ali nepopolni (prvi odstavek 9. člena Uredbe 1781/2006/ES);
7. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne sprejme ustreznih ukrepov v razmerju do izvajalca plačilnih storitev plačnika, ki redno ne daje zahtevanih podatkov o plačniku (prvi pododstavek drugega odstavka 9. člena Uredbe 1781/2006/ES);
8. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ne zagotovi, da se vsi prejeti podatki o plačniku, ki spremljajo prenos sredstev, hranijo skupaj s prenosom (12. člen Uredbe 1781/2006/ES);
9. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev, ki za prenos sredstev uporablja sistem s tehničnimi omejitvami pri prenosu podatkov o plačniku skupaj s prenosom sredstev, uporablja ta sistem v nasprotju s tretjim odstavkom 13. člena Uredbe 1781/2006/ES;
10. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ne zagotovi v predpisanem roku od prejema zahteve vseh prejetih podatkov o plačniku (četrti odstavek 13. člena Uredbe 1781/2006/ES).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.c člen

(sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za kreditne prenose, ki jih sproži plačnik prek ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (prvi odstavek 3. člena Uredbe 260/2012/EU),
2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne bremenitve v okviru plačilne sheme, ni dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za direktne bremenitve, ki jih sproži prejemnik plačila prek ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice (drugi odstavek v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU),
3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.č člen

(sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno bremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno bremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU),
5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.d člen

(sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj ali, če ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki je pravna oseba, če ne zagotovi, da je njihov plačilni sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Evropske unije, s pomočjo uporabe standardov, ki so jih razvili mednarodni in evropski organi, ali ki sprejmejo poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Evropske unije (drugi odstavek 4. člena Uredbe 260/2012/EU).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravitelj ali sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.e člen

(sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih stori plačnik ali prejemnik plačila)

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje plačnik, ki je pravna oseba in želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Evropski uniji, če v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede državo članico, v kateri naj bi ta plačilni račun bil, če je račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje plačnik, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje prejemnik plačila, ki je pravna oseba in sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno bremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Evropski Uniji, ki v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU navede, v kateri državi članici naj bi ta plačilni račun bil, če je ta plačilni račun dostopen v skladu s 3. členom Uredbe 260/2012/EU.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje prejemnik plačila, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

230.f člen

(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 2.500 do 80.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo z debetno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 3. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo s kreditno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v 4. členu Uredbe 2015/751/EU,
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij določi ozemeljske omejitve oziroma zahteve ali obveznosti, ki so prepovedane v skladu s 6. členom Uredbe 2015/751/EU,
4. upravljavec sheme plačilnih kartic in obdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

230.g člen

(sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih za obdelavo omogoča ozemeljsko diskriminacijo v nasprotju s četrtem odstavkom 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. obdelovalec znotraj Evropske unije ne zagotovi, da je njegov sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi obdelovalcev znotraj Evropske unije, na podlagi standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo oziroma ki sprejme ali uporablja poslovna pravila, ki omejujejo interoperabilnost med obdelovalci (peti odstavek 7. člena Uredbe 2015/751/EU),
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih shem plačilnih kartic in pravilih licenčnih pogodb ali ukrepi z enakovrednim učinkom izdajatelja ovira pri povezovanju dveh ali več različnih plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu ali mu to preprečuje (prvi odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
4. ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne omogoči, da ima na kartičnem plačilnem instrumentu dve ali več različnih plačilnih blagovnih znamk, če ponuja tako storitev in mu ne zagotovi pravočasno jasne in nepristranske informacije o vseh plačilnih blagovnih znamkah, ki so na voljo, v skladu z drugim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
5. upravljavec sheme plačilnih kartic ponudniku plačilnih storitev izdajatelja kartic in ponudniku plačilnih storitev pridobitelja kartic za transakcije, izvedene s katero koli napravo z njihovo plačilno blagovno znamko in za katere se njihova shema ne uporablja,

nalaga zahteve glede poročanja, obveznosti plačevanja provizij ali podobnih obveznosti z enakim namenom ali učinkom, v nasprotju s četrtem odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,

6. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj ali pridobitelj uporablja načela preusmerjanja ali enakovredne ukrepe, v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
7. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj, pridobitelj, obdelovalec in drug ponudnik tehničnih storitev na plačilni instrument ali opremo, ki se uporablja na prodajnem mestu, vstavi samodejne mehanizme, programsko opremo ali naprave, ki omejujejo izbiro plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije ali obeh s strani plačnika ali prejemnika plačila pri uporabi plačilnega instrumenta s povezanimi blagovnimi znamkami (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
8. prejemnik plačila plačniku prepereči, da pri kategorijah kartic ali povezanih plačilnih instrumentov, ki jih prejemnik plačila sprejema, prekliče samodejno prednostno izbiro določene plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije, ki jo je prejemnik plačila vključil v svojo opremo (šesti odstavek 8. člena Uredbe 2015/751/EU),
9. pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu, v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
10. pridobitelj v svoje sporazume s prejemniki plačila ne vključi informacij v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
11. upravljavec sheme plačilnih kartic ali ponudnik plačilnih storitev uporablja pravila, ki so v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU v povezavi z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
12. prejemnik plačila, ki se odloči, da ne bo sprejemal vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnikov ne obvesti v skladu s četrtem odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
13. izdajatelj ne zagotovi, da so njegovi plačilni instrumenti elektronsko prepoznavni in v primeru novoizdanih kartičnih plačilnih instrumentov tudi vidno prepoznavni (peti odstavek 10. člena Uredbe 2015/751/EU),
14. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravili, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačil, prejemnikom plačila preperečuje usmerjanje potrošnikov v uporabo katerega koli plačilnega instrumenta, ki mu daje prednost prejemnik plačila (prvi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU),
15. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj s pravili v licenčnih pogodbah, pravili, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ali pravili v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačila, prejemnikom plačila preperečuje obveščanje plačnikov o medbančnih provizijah in provizijah, ki se zaračunavajo trgovcem (drugi odstavek 11. člena Uredbe 2015/751/EU),
16. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po izvršeni posamezni kartični plačilni transakciji prejemniku plačila ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 2015/751/EU,
17. pridobitelj v pogodbah s prejemniki plačil ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

231. člen

(odgovornost Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti)

(1) Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, ki ga stori državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti po tem zakonu.

(2) Ne glede na izključitev odgovornosti za prekršek po prvem odstavku tega člena odgovorna oseba državnega organa ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti odgovarja za prekršek, ki ga po tem zakonu stori državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti.

232. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka sankcije zaradi prekrška po tem zakonu, je Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških iz 2. točke prvega odstavka 230.a člena tega zakona ter drugega in tretjega odstavka v povezavi z 2. točko prvega odstavka 230.a člena tega zakona in izreka sankcije zaradi teh prekrškov, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

233. člen

(odločanje prekrškovnega organa o prekršku)

(1) Postopek o prekršku po tem zakonu vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Prekrškovni organ z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila pooblaščenim uradnim osebam iz prvega odstavka tega člena.

(3) Pristojni prekrškovni organ obvesti osebo, ki ga je obvestila o domnevni kršitvi ponudnika plačilnih storitev po tem poglavju, o postopkih iz 218. člena tega zakona.

(4) Ne glede na 212. člen tega zakona se za postopek Banke Slovenije o prekrških po tem zakonu uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(5) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrekajo tudi v višjem znesku, kakor je najnižji predpisani znesek globe, ne smejo pa presegati najvišjih zneskov glob, ki so za prekršek predpisane po tem zakonu.

Zakon o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS (Uradni list RS, št. [58/09](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»18. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

234. člen

(uskladitev z zahtevo glede dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)

(1) Pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so pred 25. decembrom 2007 začele opravljati katero od plačilnih storitev iz 5. člena tega zakona in se ob uveljavitvi tega zakona ne štejejo kot ponudnik plačilnih storitev iz 17. člena tega zakona, lahko nadaljujejo z opravljanjem teh storitev brez dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija do 30. aprila 2011.

(2) Pravne in fizične osebe s sedežem ali stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 67. člena tega zakona in so začele opravljati storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona pred 25. decembrom 2007 in se ob uveljavitvi tega zakona ne štejejo kot ponudnik plačilnih storitev iz 17. člena tega zakona, lahko nadaljujejo z opravljanjem teh storitev brez dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo do 30. aprila 2011.

(3) Če oseba iz prvega ali drugega odstavka tega člena do 30. aprila 2011 ne pridobi dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo in do tega dneva ne preneha z opravljanem plačilnih storitev, Banka Slovenije ukrepa v skladu z 201. členom tega zakona.

(4) Prehodno obdobje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne velja glede izvajanja predpisov s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih predpisov, ki se uporabljajo za osebe iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

235. člen

(uskladitev finančnih institucij)

(1) Pravne osebe iz prvega odstavka 234. člena tega zakona, ki imajo položaj podrejene družbe banke in so vključene v konsolidirani nadzor banke v smislu zakona, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: finančne institucije), in so začele opravljati katero od plačilnih storitev iz 5. člena tega zakona pred 25. decembrom 2007, lahko ne glede na prepoved iz 18. člena tega zakona nadaljujejo z opravljanjem teh storitev brez dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Finančna institucija mora Banko Slovenije do 25. decembra 2009 obvestiti o okoliščinah iz prvega odstavka tega člena in k obvestilu priložiti:

1. akt o ustanovitvi,

2. opis plačilnih storitev, ki jih je začela opravljati pred 25. decembrom 2007 in jih po uveljavitvi tega zakona opravlja na podlagi prvega odstavka tega člena brez dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija,
3. opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov v skladu z zahtevami iz 59. do 61. člena tega zakona,
4. opis organizacijske strukture z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti v skladu z zahtevami iz 1. točke drugega odstavka 45. člena tega zakona,
5. opis morebitne uporabe zastopnikov in podružnic ter zunanjih izvajalcev operativnih funkcij plačilnih storitev, ter dokazila, da izpolnjujejo zahteve iz 4. podpoglavja, 2. poglavja tega zakona,
6. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
7. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, in dokazila, da izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona,
8. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, in dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega in drugega odstavka 26. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da finančna institucija izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, vpiše finančno institucijo v register plačilnih institucij kot plačilno institucijo.

(4) Za odločanje Banke Slovenije o vpisu finančne institucije v register plačilnih institucij se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odločanju Banke Slovenije o izdaji dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ugotovi, da finančna institucija izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne izda odločbe o vpisu finančne institucije v register ampak finančno institucijo vpiše v register plačilni institucij in jo o tem obvesti. Če Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za vpis finančne institucije v register plačilnih institucij niso izpolnjeni, izda odločbo o zavrnitvi vpisa v register plačilnih institucij.

236. člen

(veljavnost dovoljenj za oblikovanje plačilnih sistemov in opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov)

(1) Dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema in dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema, ki so bila izdana v skladu z Zakonom o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07 in 126/07 – ZFPPIPP, v nadaljnjem besedilu: Zakon o plačilnem prometu) in veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja, izdana po tem zakonu.

(2) Plačilni sistemi, o katerih je Banka Slovenije obvestila Evropsko komisijo v skladu s petim odstavkom 56. člena Zakona o plačilnem prometu, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo kot pomembni plačilni sistemi v smislu 151. člena tega zakona.

(3) Upravljalci plačilnih sistemov, ki so pridobili dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov na podlagi Zakona o plačilnem prometu in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov najkasneje do 1. junija 2010.

(4) Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo storitve upravljanja plačilnih sistemov iz 1. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona, in udeleženci plačilnih sistemov, ki pred dnem uveljavitve tega zakona niso bili dolžni pridobiti dovoljenja po Zakonu o plačilnem prometu, morajo uskladiti svoje poslovanje z zahtevami tega zakona in pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov oziroma dovoljenje za oblikovanje plačilnega sistema do 30. aprila 2011.

237. člen

(rok izvršitve plačilne transakcije)

(1) Ne glede na drugi odstavek 111. člena tega zakona se lahko plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da je v primeru čezmejne plačilne transakcije v eurih, ki se izvrši do 1. januarja 2012, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev v roku, ki ni daljši od treh delovnih dni po prejemu plačilnega naloga v skladu s 104. členom tega zakona.

(2) V primeru, ko uporabnik odredi plačilno transakcijo iz prvega odstavka tega člena na papirju, se lahko plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita o roku, ki ni daljši kakor štiri delovne dni po prejemu plačilnega naloga v skladu s 104. členom tega zakona.

(3) Ne glede na prvi odstavek 111. člena tega zakona mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da je v primeru domače plačilne transakcije, ki se izvrši do 31. 12. 2011 in jo odredi plačnik s pomočjo posebne položnice, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po dnevu, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 104. členom tega zakona. Posebna položnica iz prvega stavka tega odstavka je kreditni plačilni nalog, ki ga izda v standardizirani papirni obliki prejemnik plačila plačniku za namen izvršitve plačila plačnikove obveznosti in omogoča avtomatizirano obdelavo plačilnega naloga, skladno z dogovorom med ponudniki plačilnih storitev, ki velja na dan uveljavitve tega zakona.

238. člen

(register transakcijskih računov)

Ne glede na drugi odstavek 143. člena tega zakona register transakcijskih računov do 1. julija 2010 upravlja Banka Slovenije. Do 1. julija 2010 se glede obveznosti in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem registra transakcijskih računov smiselno uporablja 10. poglavje tega zakona in podzakonski predpisi, izdani na podlagi 28. in 29. člena Zakona o plačilnem prometu, v kolikor niso v nasprotju z določbami 10. poglavja tega zakona. Pri smiselni uporabi določb 10. poglavja tega zakona se namesto besede »Agencija« uporabljata besedi »Banka Slovenije«. Od 1. julija 2010 pa obveznosti in pristojnosti v zvezi z upravljanjem registra transakcijskih računov prevzame Agencija.

239. člen

(veljavnost pogodbenih razmerij)

(1) Pogodbena razmerja v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi in se po 1. novembru 2009 izvajajo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Določbe tega zakona, s katerimi je delno ali v celoti določena vsebina pogodb iz prvega odstavka tega člena, so sestavni del teh pogodb in jih dopolnjujejo ali pa stopajo na mesto pogodbenih določil, ki niso v skladu z njimi.

240. člen

(izdaja predpisov)

(1) Banka Slovenije izda predpise na podlagi tega zakona do 31. oktobra 2009, razen predpisa iz tretjega odstavka 139. člena, ki ga izda do 1. januarja 2010.

(2) Minister, pristojen za finance, izda predpis iz 141. člena tega zakona do 1. januarja 2010. Do izdaje predpisa iz prvega stavka se v zvezi z davčno izvršbo smiselno uporablja predpis, izdan na podlagi 19. člena Zakona o plačilnem prometu.

(3) Agencija izda predpis iz tretjega odstavka 219. člena tega zakona do 1. januarja 2010, predpis iz šestega odstavka 144. člena tega zakona pa do 1. julija 2010.

241. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se uporabljajo še do 31. oktobra 2009:

1. Zakon o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02, 75/02 – ZIZ-A, 15/03, 45/03 – uradno prečiščeno besedilo, 2/04 – ZPNNVSM, 37/04, 105/04 – uradno prečiščeno besedilo, 100/05 – Odl. US: U-I-298/04-26, 39/06, 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 131/06 – ZBan-1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP),
2. Sklep o upravljanju sistema žiro kliring (Uradni list RS, št. 65/02, 42/05, 105/06),
3. Sklep o poravnava med izvajalci plačilnega prometa (Uradni list RS, št. 7/03, 25/04, 111/06, 41/07),
4. Pravilnik o načinu ravnanja izvajalcev plačilnega prometa v zvezi z izvrševanjem sklepov o prisilni izterjavi in sklepov za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 91/02),
5. Pravilnik o plačevanju z gotovino in blagajniškim maksimumu (Uradni list RS, št. 103/02 in 141/06),
6. Navodilo o unovčevanju menic pri bankah (Uradni list RS, št. 35/03),
7. Sklep o standardih v medbančnem plačilnem prometu v državi (Uradni list RS, št. 72/03, 122/03, 42/05, 105/06, 93/07),
8. Navodilo za poročanje upravljavcev plačilnih sistemov v zvezi z opravljanjem poravnav med izvajalci plačilnega prometa (Uradni list RS, št. 11/04),

9. Sklep o soglasju k dogovoru o načinu poslovanja s plačilnimi instrumenti: posebno položnico, posebno nakaznico, trajnim nalogom, direktno obremenitvijo in direktno odobritvijo, ter o enotni uporabi teh plačilnih instrumentov (Uradni list RS, št. 27/04),
10. Navodilo o registru transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 105/06, 91/08),
11. Sklep o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov ter odpiranju in vodenju transakcijskih računov s posebnim statusom (Uradni list RS, št. 78/06),
12. Sklep o kriterijih in pogojih za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev plačilnega prometa (Uradni list RS, št. 41/07),
13. Sklep o enotnem in celovitem informiranju uporabnikov storitev plačilnega prometa o tarifah za storitve plačilnega prometa (Uradni list RS, št. 17/07, 18/07 – popr.),
14. Navodilo o posredovanju zahteve za pridobitev osebnih podatkov iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki (Uradni list RS, št. 122/06),
15. Navodilo o vsebini, načinu in rokih, v katerih izvajalci plačilnega prometa zagotavljajo podatke za statistične in druge z zakoni določene namene (Uradni list RS, št. 8/09),
16. Navodilo o načinu, postopkih in udeležencih za izvajanje statističnega raziskovanja o prejemkih na račune in o izdatkih z računov poslovnih subjektov (Uradni list RS, št. 8/09),
17. Sklep o opravljanju plačilnega prometa preko transakcijskih računov fizičnih oseb (Uradni list RS, št. 65/02).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena ostanejo v veljavi 70. do 74. člen Zakona o plačilnem prometu in predpisi, izdani na njihovi podlagi, razen prvega stavka petega odstavka 71. člena in predpisi, izdani na njegovi podlagi.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se 30. člen Zakona o plačilnem prometu in predpis, izdan na njegovi podlagi, uporabljata do izdaje novega predpisa, ki ureja poslovanje z gotovino, oziroma najkasneje do 1. januarja 2010.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v zvezi s poročanjem o neporavnanih obveznostih ter o stanju in prometu na transakcijskih računih imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije, do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona oziroma najkasneje do 1. januarja 2010 smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi 68. člena Zakona o plačilnem prometu.

242. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. novembra 2009.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se 240. člen uporablja z dnem uveljavitve tega zakona.«.

»KONČNE DOLOČBE

30. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 74. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02, 75/02 – ZIZ#A, 15/03, 45/03 – uradno prečiščeno besedilo, 2/04 – ZPNNVSM, 37/04, 105/04 – uradno prečiščeno besedilo, 100/05 – odločba US, 39/06, 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 131/06 – ZBan#1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP in 58/09 – ZPlaSS).

31. člen

Nova 8. točka 221. člena zakona se preneha uporabljati 1. novembra 2012.

Nova 9. točka 221. člena zakona se začne uporabljati 1. novembra 2010.

Spremenjena 1. točka prvega odstavka 17. člena zakona se začne uporabljati 31. decembra 2010, nova četrti in peti odstavek 144. člena zakona pa se začneta uporabljati 1. julija 2010.

32. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o izvajanju Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (Uradni list RS, št. 1/08).

33. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-B (Uradni list RS, št. [9/11](#)) spreminja 236. člen zakona tako, da se glasi:

»236. člen

(veljavnost dovoljenj za oblikovanje plačilnih sistemov in opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov)

(1) Dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema in dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema, ki so bila izdana v skladu z Zakonom o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07 in 126/07 – ZFPPIPP, v nadaljnjem besedilu: Zakon o plačilnem prometu) in veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja, izdana po tem zakonu.

(2) Plačilni sistemi, o katerih je Banka Slovenije obvestila Evropsko komisijo v skladu s petim odstavkom 56. člena Zakona o plačilnem prometu, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo kot pomembni plačilni sistemi v smislu 151. člena tega zakona.

(3) Upravitelji plačilnih sistemov, ki so pridobili dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov na podlagi Zakona o plačilnem prometu in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov najkasneje do 1. junija 2010.

(4) Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo storitve upravljanja plačilnih sistemov iz 1. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona, in udeleženci plačilnih sistemov, ki pred dnem uveljavitve tega zakona niso bili dolžni pridobiti dovoljenja po Zakonu o plačilnem prometu, morajo uskladiti svoje poslovanje z zahtevami tega zakona in pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov oziroma dovoljenje za oblikovanje plačilnega sistema do 31. decembra 2011. Ne glede na prejšnji stavek je v primeru plačilnega sistema, ki procesira plačila v skladu s slovensko medbančno plačilno shemo za direktne obremenitve, rok za uskladitev poslovanja in pridobitev dovoljenj Banke Slovenije 31. december 2012.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

(uskladitev družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Pravne osebe, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 1/08, 109/08, 19/09, 98/09 in 79/10; v nadaljnjem besedilu: ZBan#1), lahko ne glede na določbo prvega odstavka 137.a člena zakona nadaljujejo z opravljanjem teh storitev na podlagi že izdanega dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja.

(2) Šteje se, da so pravne osebe, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja v skladu z ZBan#1 začele opravljati dejavnost pred 30. aprilom 2011, če Banka Slovenije pri presoji iz tretjega odstavka tega člena ne ugotovi drugače.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja mora Banki Slovenije do 30. avgusta 2011 predložiti dokumentacijo in dokaze, na podlagi katerih Banka Slovenije do 30. oktobra 2011 presodi, ali družba za izdajo elektronskega denarja izpolnjuje zahteve iz zakona.

(4) Če Banka Slovenije na podlagi dokumentacije in dokazov iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja izpolnjuje pogoje iz zakona, jo vpiše v register družb za izdajo elektronskega denarja.

(5) Za odločanje Banke Slovenije iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek odločanja Banke Slovenije za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne izda odločbe o vpisu v register, ampak družbo vpiše v register družb za izdajo elektronskega denarja in jo o tem obvesti. Če Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za vpis družbe v register družb za izdajo elektronskega denarja niso izpolnjeni, izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izdajo elektronskega denarja, izdanega pred 30. aprilom 2011 na podlagi ZBan#1.

(7) Družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so v skladu z ZBan#1 pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opustitev uporabe določb 12. poglavja zakona, ki ureja bančništvo, in so začele izdajati elektronski denar pred 30. aprilom 2011, lahko do 30. aprila 2012 nadaljujejo z izdajanjem elektronskega denarja v obsegu, določenem v dovoljenju Banke Slovenije, ne da bi morale v skladu s prvim odstavkom 137.e člena zakona zaprositi za

dovoljenje ali izpolnjevati druge določbe, ki jih za družbe za izdajo elektronskega denarja določa ta zakon.

(8) Če pravna oseba iz šestega odstavka tega člena do 30. aprila 2012 ne pridobi dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja ali kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo in do tega dne ne preneha izdajati elektronskega denarja, Banka Slovenije ukrepa v skladu z 201. a členom zakona.

36. člen

(veljavnost pogodbenih razmerij)

(1) Pogodbena razmerja v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi in se po 30. aprilu 2011 izvajajo pod pogoji, določenimi v zakonu.

(2) Določbe zakona, s katerimi je delno ali v celoti določena vsebina pogodb iz prvega odstavka tega člena, so sestavni del teh pogodb in jih dopolnjujejo ali pa stopajo na mesto pogodbenih določil, ki niso v skladu z njimi.

37. člen

(izdaja predpisov)

Banka Slovenije izda predpise na podlagi devetega odstavka 137. člena, petega odstavka 137.d člena in osmega odstavka 137.e člena zakona do 29. aprila 2011.

38. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. 5. točka 2. člena, šesti odstavek 8. člena, drugi odstavek 13. člena, 36. in 37. člen, 100. člen, tretji odstavek 221. člena, 383. do 389. člen, 395. člen, 2. točka prvega odstavka in 2. točka tretjega odstavka 397. člena ZBan#1 ter
2. Sklep o družbah za izdajo elektronskega denarja (Uradni list RS, št. 28/07, 42/09 in 11/10), ki pa se uporabljajo do 29. aprila 2011.

(2) V 2. točki 1. člena ZBan#1 se vejica in besedilo »storitve« nadomesti z besedo »in«, besedilo »in storitve izdaje elektronskega denarja« pa se črta.

(3) V drugem odstavku 34. člena ZBan#1 se besedilo »in storitve izdaje elektronskega denarja« črta.

39. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 30. aprila 2011.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se 34., 35. in 37. člen tega zakona začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-C
(Uradni list RS, št. [32/12](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

18. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-D (Uradni list RS, št. [81/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

(uskladitev sistemov izvensodnega reševanja sporov)

(1) Ponudniki plačilnih storitev, ki zagotavljajo reševanje sporov v skladu z 218. členom Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11 in 32/12), uskladijo način izvajanja izvensodnega reševanja sporov z zahtevami 218. člena zakona v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Do uskladitve iz prejšnjega odstavka se izvensodno reševanje sporov zagotavlja v skladu z 218. členom Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11 in 32/12). Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

4. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS-E
(Uradni list RS, št. [47/16](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

(objava seznamov)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo iz 34. točke 4. člena zakona v treh mesecih od začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(2) Banka Slovenije vsaka štiri leta po objavi končnega seznama iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU, oceni in, kadar je potrebno, posodobi seznam najbolj reprezentativnih storitev iz 137.g člena zakona ter o tem obvesti Evropsko komisijo in Evropski bančni organ.

17. člen

(izdaja predpisov)

Banka Slovenije izda akt iz drugega odstavka 137.u člena zakona v sedmih dneh po uveljavitve tega zakona in akt iz drugega odstavka 137.k člena zakona v treh mesecih po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

18. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. Uredba o izvajanju Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (Uradni list RS, št. 2/13) in
2. Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (Uradni list RS, št. 88/15).

19. člen

(začetek uporabe posameznih določb zakona)

(1) 1. podpoglavje 7.a poglavja zakona, razen drugega odstavka 137.k člena zakona, se začne uporabljati devet mesecev po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(2) Spremenjeni 1. člen, drugi odstavek 137.k člena, drugi odstavek 137.u člena, spremenjeni 143., 144., 146., 147. 182., 218. in 219. člen ter 230.c do 230.g člen zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(3) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi podatek o tem, kdaj se začnejo uporabljati določbe iz prvega odstavka tega člena.

20. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 18. septembra 2016.«.

